

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

RIJEKA, Frana Kurelca 3

(adresa nadležne jedinice)

**FINANCIJSKA AGENCIJA
RC RIJEKA**

28 -10- 2020

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 20-11/20-06/24
UR. BROJ 07-02-20-20

Nadležni trgovački sud TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Poslovni broj spisa St-209/2020

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

GORAN MARČAN

OIB 26667772382

Adresa / sjedište

51000 RIJEKA, Petranovića 1

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv ZANATOPREMA Zanatska zadruga

OIB 41617767619

Adresa / sjedište

51000 RIJEKA, Vukovarska 7/A

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-11 od 09.05.2019. godine,
- pravomoćno rješenje Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-21 od 14.04.2020
- pravomoćna i ovršna presuda Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. Gž-3586/2019-4 od 25. lipnja 2020. godine
- račun br. 97/2/1 od 23.07.2013.
- račun br. 127/2/1 od 01.10.2013.

- račun br. 143/2/1 od 23.10.2013

za naknadu po ta tri računa vodi se parnični postupak pred Općinskim sudom u Rijeci, posl.br. Povrv-438/2014 te se potražuju i parnični troškovi iz tog postupka u iznosu od 14.989,00 kn, (dostavlja se prvostupanjska presuda te izjavljena žalba)

Iznos dospjele tražbine _____ 377.654,30 _____ (kn)

Glavnica _____ 269.818,72 _____ (kn)

Kamate _____ 107.835,58 _____ (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-11 od 09.05.2019. godine,
- pravomoćno rješenje Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-21 od 14.04.2020
- pravomoćna i ovršna presuda Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. Gž-3586/2019-4 od 25. lipnja 2020. godine

- račun br. 97/2/1 od 23.07.2013.

- račun br. 127/2/1 od 01.10.2013.

- račun br. 143/2/1 od 23.10.2013

za naknadu po ta tri računa vodi se parnični postupak pred Općinskim sudom u Rijeci, posl.br. Povrv-438/2014 te se potražuju i parnični troškovi iz tog postupka u iznosu od 14.989,00 kn, (dostavlja se prvostupanjska presuda te izjavljena žalba)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ 303.033,64 _____ (kn)

Naziv ovršne isprave _____

- pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-11 od 09.05.2019. godine,
- pravomoćno rješenje Općinskog suda u Rijeci, posl.br. Povrv-1070/2018-21 od 14.04.2020
- pravomoćna i ovršna presuda Županijskog suda u Zagrebu, posl.br. Gž-3586/2019-4 od 25. lipnja 2020. godine

---

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Potpis vjerovnika

RIJEKA, 28.10.2020

ODVJETNIK
Branislav Musulin
tel.: 051/332 824 fax: 051/317 570
RIJEKA, Agafićeva 4

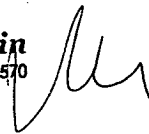

PUNOMOĆ

kojom ovlašćujem(o) da me (nas) zastupa:

ODVJETNIK
BRANISLAV MUSULIN
Agatićeva 4, 51000 RIJEKA

ODVJETNIK
Branislav Musulin
tel.: 051/332824 fax: 051/317570
RIJEKA, Agatićeva 4

u ..... PREDSTECANOM ..... postupku koji se vodi
pred ..... FINANCIJSKOM AGENCIJOM .....

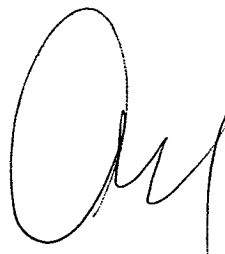
zbog ..... PRIJAVE TRAZBINE NAD .....
..... ZANATOPREMA ZANASSKA ZADRUGA, ...
..... OIB 41617767619 .....

pod poslovnim brojem ..... ST-209/2020 TRGOVAČKI SUD RIJEKA .....

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod drugih državnih tijela te da zbog zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnjenja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje .....

U Rijeci, dana 27.10. ..... 2020. god.

GORAN MARČAU

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava fašizma 7

Poslovni broj: Povrv-1070/2018-11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Rijeci, po sucu Lani Hess Vukoša kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Marčana iz Rijeke, Petranovića 1 (OIB26667772382) zastupanog po punomoćniku Milanu Musulinu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Zanatoprema, zanatska zadruga, iz Rijeke, Vukovarska 7b (OIB41617767619) zastupana po punomoćniku Saši Žarkovcu, odvjetniku iz Rijeke, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 26. ožujka 2019. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Branislava Musulina, odvjetnika iz Rijeke i zamjenice punomoćnika tuženika Arlene Čop, odvjetnice iz Rijeke javno objavljenoj 9. svibnja 2019.

presudio je

I Djelomično se održava na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. u dijelu u kojem se nalože ovršeniku Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) da ovrhovoditelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) odvjetniku iz Rijeke isplati novčani iznos od 107.162,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12 % godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

II Djelomično se ukida rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. u dijelu u kojem je naloženo ovršeniku Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) da ovrhovoditelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) odvjetniku iz Rijeke isplati novčani iznos od 85.730,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

III Tuženik Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) dužan je tužitelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) naknaditi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 25.885,00 kn, u roku od 15 dana.

PRIMLJENO

19-05-2019

Obrazloženje

Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-1794/2018 od 24. srpnja 2018. odbijena je žalba tuženika i potvrđena ovisna presuda poslovnog broja Povrv-951/2017 od 9. siječnja 2018. u dijelu u kojem je odbijen istaknuti prigovor prijeboja tuženika sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedine iznose potraživanja počev od primitka svake pojedine uplate do dana izdavanja računa 10. rujna 2014. specificirane u navedenoj točki, a ukinuta je presuda u dijelu u kojem je održano na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. kojim je naloženo tuženiku da tužitelju isplati novčani iznos od 190.350,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena i tuženik je obavezan na naknadu prouzročenog parničnog troška u iznosu od 33.510,00 kn, sve u roku od 15 dana i postupak je vraćen na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku tužitelj je ostao kod navoda kako je ovršni prijedlog podnesen zbog neplaćenih računa broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. za pružanje odvjetničkih usluga zastupanja u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem P-3559/2003 kod Općinskog suda u Rijeci u ukupnom iznosu od 190.350,00 kn.

U postupku koji se vodio kod ovog suda pod brojem P-3559/2003 vrijednost predmeta spora postavljena u tužbi iznosila je 200.000,00 kn, ali je tužitelj 7. veljače 2012. preinačio tužbu tražeći isplatu iznosa od 2.661.524,39 kn te je sud usvojio takvu preinaku rješenjem od 9. ožujka 2012. Stoga je prema navedenoj visini isplate označena vrijednost predmeta spora o čemu je tuženik uredno obaviješten.

Tužitelj je naveo kako je o navedenom prije preinake tužbenog zahtjeva obavijestio tuženika te mu je rekao da se mijenja obračun između odvjetnika i tuženika kao klijenta. Dogovoreno je da će tužitelj tuženiku fakturirati 70% vrijednosti Tarife te da će tužitelj za svaku radnju ispostaviti fakturu u iznosu od 7.500,00 kn a da će se konačni obračun napraviti po završetku prvostupanjskog postupka.

Stoga je tužitelj tuženiku obračunavao radnje u skladu sa odvjetničkom tarifom i dogovoru o načinu isplate i to da se kao akontacija naplaćuje 75 % a nakon toga iznos od 7.500,00 kn te da će se nakon završenog postupka naplatiti preostali iznos.

U ponovljenom postupku tužitelj je u pismenom podnesku od 30. studenog 2018. sukladno uputi Županijskog suda u Zagrebu naveo kako odvjetničko društvo ne može pružati pravnu pomoć prije nego što bude upisano u imenik odvjetničkih društava. Do tada odvjetnici pružaju usluge potpuno samostalno. Nakon što se odvjetničko društvo upiše u imenik odvjetničkih društava prestaje mogućnost odvjetnika koji su članovi tog društva da dalje pružaju uslugu samostalno i umjesto njih usluge pruža odvjetničko društvo.

U konkretnom slučaju odvjetničko društvo je upisano u imenik tek 1. listopada 2014. i tada je prema Zakonu o odvjetništvu počelo s radom. Sve radnje koje su nastale prije tog

dat
rač
rač
raz
po
dr
osst
st
te
st
o
o
Z
p
rc
t

datum su radnje odvjetnika kao samostalne osobe. U ovom predmetu odvjetnik je izdao račun 10. rujna 2014. što je bilo prije početka rada odvjetničkog društva koje je započelo s radom 1. listopada 2014. Račun se odnosi na radnje odvjetnika kao samostalne osobe u razdoblju od 21. veljače 2012. do 25. listopada 2013. kada odvjetničko društvo nije niti postojalo i izdan je za one radnje koje je učinio odvjetnik koji tada nije bio član odvjetničkog društva i koji je kao takav tužitelj zbog čega prigovor nedostatka aktivne legitimacije nije osnovan.

Tužitelj je također naveo da potražuje naknadu za radnje koje je poduzeo prema svojoj stranci te se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u kojem bi se odlučivalo o tome da li stranci u postupku pripadaju troškovi koje mora nadoknaditi druga strana u postupku temeljem zastupanja. Radi se o internom obračunu usluge zastupanja između odvjetnika i stranke koju je on zastupao. Takav odnos je ugovorni odnos pa je posebno reguliran odvjetničkom tarifom. Prema tarifnom broju 43 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika odvjetnik ima pravo svojoj stranici obračunati one radnje koje je za nju poduzeo. Zbog toga i postoji razlikovanje u odnosu na odredbu članka 155. Zakona o parničnom postupku gdje se u parnici određuju troškovi na teret protivne strane i Tbr. 43. Tarife koji regulira odnos stranke i njezinog punomoćnika.

Prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika za rad odvjetnika odmjeravanje i naplata troškova postupka na teret protivne strane ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i njegove stranke.

Tužitelj drži da u konkretnom slučaju ne postoje razlozi zbog kojih bi se trebalo procjenjivati koji su troškovi bili nužni za vođenje parnice jer se u konkretnom slučaju ne primjenjuje odredba članka 155. ZPP-a već Tbr. 43 Tarife.

Troškovi koje odvjetnik traži u ovoj pravnoj stvari su isti oni troškovi koji su stranci već pravomoćnom presudom dosuđeni u postupku koji je vođe pod poslovnim brojem GŽ-2918/2014 i u kojem je tuženika zastupao tužitelj. Tuženiku su dosuđeni troškovi postupka u visini od 260.258,00 kn koji su nastali na osnovu odvjetničkog zastupanja i koji su isti troškovi koji sada tužitelj traži da mu ih tuženik naknadi. Dakle, u sporu iz kojeg potječu utuženi troškovi stranci je već dosuđeno da joj pripadaju ti troškovi i da joj druga strana to mora naknaditi zbog čega nije osnovano da bi se odvjetniku koji je te radnje u tom postupku poduzeo ne priznaju isti troškovi koji su već stranci dosuđeni jer iz tog proizlazi da stranka ima pravo od druge strane naplatiti takve troškove, ali nema obvezu te iste troškove platiti odvjetniku iako su oni dosuđeni temeljem zastupanja tog odvjetnika. Na taj način bi stranka stekla nešto bez osnove jer bi imala pravo zadržati troškove koji su joj dosuđeni na ime rada odvjetnika, ali ne bi imala obvezu platiti te iste troškove s osnove rada tog istog odvjetnika.

Osim toga pravno je nedopustivo da u ovoj parnici prvostupajski sud preispituje odluke o troškovima koje je već odmjerio drugostupajski sud u drugom postupku u kojem je tužitelj zastupao ovdje tuženika za koji postupak potražuje naknadu i gdje je drugostupajski sud preinačio prvostupajsku presudu i odmjerio troškove u iznosu od 260.258,00 kn što predstavlja pravomoćnu odluku.

Stoga je tužitelj u cijelosti ustrajao kod postavljenog tužbenog zahtjeva.

M
u
O
o
p
o
o
o
d
u
u
u
u
u

١٠

١٠

١٠

١٠

ovrsi u
ni broj
jekom
načno
aka te
o kao

žalbe
s nije
fa), a
iznad
os od

vodi

i to
com
o o
je s

ti o

eta
em

i i
iv
od

u
d

l.
1
1
1

Marčan i partneri upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Rijeci temeljem društvenog ugovora od 23. srpnja 2014. te je s danom 31. srpnja 2014. doneseno rješenje o upisu Odvjetničkog društva kao trgovačkog društva. Prema Zakonu o odvjetništvu prije nego li osnivači odvjetnici odluče upisati odvjetničko društvo u sudski registar dužni su pribaviti potvrdu komore da su isti odvjetnici i dostaviti društveni ugovor. Što znači da je i prije samog osnivanja u srpnju odvjetnička komora bila upoznata s namjerom odvjetnika o zasnivanju odvjetničkog društva. Isto tako i Zakonom o odvjetništvu propisano je da su članovi osnivači odvjetničkog društva dužni u roku od 3 dana od primitka rješenja sudskog registra isto dostaviti komori koja je pak dužna u daljnjem roku od 3 dana donijeti rješenje o upisu društva u imenik odvjetničkih društava. Iz kojeg razloga je komora rješenje donijela s 1. listopada 2014., dakle gotovo 3 mjeseca nakon što je osnovano odvjetničko društvo tuženik ne može spekulirati, ali može samo istaknuti kako je već od srpnja 2014. odvjetničko društvo Marčan i partneri predstavlja trgovačko društvo na koje se primjenjuju sva prava i obveze Zakona o trgovačkim društvima i kao takav već od srpnja nastupa kao pravni subjekt.

U dokaznom postupku sud je proveo dokaze uvidom u obračun troškova na listu 3 spisa, račun broj 111-2-1 na listu 4 spisa, račun broj 19/2012 na listu 11 spisa, račun broj 32/2021 na listu 12 spisa, račun broj 52/2-1 na listu 13 spisa, račun broj 92/2/1 na listu 14 spisa, račun broj 97/2/1 na listu 15 spisa, račun broj 127/2/1 na listu 17 spisa, račun broj 143/2/1 na listu 18 spisa, račun broj 146/2/1 na listu 19 spisa, račun broj 171/2/1 na listu 20 spisa, dopis na listu 16 spisa, žalbu na listu 21 spisa, ovršni prijedlog na listu 22 do 25 spisa, izvod otvorenih stavki na listu 26 i 27 spisa, prigovor na listu 28 do 32 spisa, dokumentaciju na listu 7 do 34 spisa i 36 do 78 spisa, 82 do 85 spisa, račune na listu 86 do 90 spisa, obračun kamata na listu 95 do 97 spisa, ugovor o pravnom zastupanju na listu 98 i 99 spisa, dokumentaciju na listu 111 do 159 spisa i 169 do 207 spisa, 220-254 spisa i 263-275 spisa, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja (list 100-101 spisa) i z.z. tuženika Ilonke Pavelić (list 101-102 spisa) kao stranaka i svjedokinja Vere Babarović (list 208-209 spisa) kao i uvid u presudu i rješenje Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 na listu 296-300 spisa, a u ponovljenom postupku je sud sukladno uputi Županijskog suda u Zagrebu u okviru dokaznih prijedloga stranaka proveo dokaze uvidom u rješenje Hrvatske odvjetničke komore na listu 336-337 spisa, potvrdu Hrvatske odvjetničke komore na listu 338 spisa, te dokumentaciju vezanu za osnivanje Odvjetničkog društva Marčan & Sigel d.o.o. na listu 341-367 spisa.

Ovaj sud nije izvršio uvid u ovosudni spis poslovnog broja P-3559/2003 jer je u trenutku zaključenja glavne rasprave spis bio na Vrhovnom sudu Republike Hrvatske od 12. ožujka 2018.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka ovaj sud drži utvrđenim, a takva utvrđenja prihvaća i Županijski sud u Zagrebu:

-da iz sadržaja ugovora o pravnom zastupanju od 1. lipnja 2012., iskaza tužitelja i z.z. tuženika Ilonke Pavelić proizlazi kako je tužitelj kao odvjetnik s tuženikom zaključio ugovor o pravnom zastupanju 1. lipnja 2012. u kojem je utvrđeno da tužitelj, kao odvjetnik pruža tuženiku, kao klijentu pravne usluge, vodi pravne postupke i daje pravna mišljenja i savjete

-da je člankom 4. tog ugovora ugovoreno da se naknada za rad odvjetnika određuje za svaki pojedini predmet kao akontacija u visini od 75% odvjetničke tarife za svaku radnju u pojedinom predmetu a konačni obračun izvršit će odvjetnik u svakom predmetu nakon

stopi
ispo:
vrije
48/C

-da
uku

-da
koi

ed
kn
-pr

xi

1

1

2

za sve
i račun

rujna
osinca
asimu
atom
ječnja
ini od
znim
od 15
ovini
itelja
tjeva

Vere
đeno
anje
nog
osu
čun
a je
islu
fi o
itelj

jev
na
28.
08.
2%
im
15
ku
ik

lo
2.

ja
fe
se
u
o

stopi koja je bila na snazi u trenutku nastanka oporezivog događaja, odnosno u trenutku ispostave računa sukladno odredbi članka 17. stavak 1. Zakona o porezu na dodatnu vrijednost („Narodne novine“, broj 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 48/04, 82/04, 90/05, 87/09, 94/09, 22/12 i 136/12)

-da je tužitelj uzeo u obzir isplaćenu naknadu za zastupanje u navedenom postupku u ukupnom iznosu od 87.300,00 kn za koji iznos je umanjio navedeni račun

-da nije utvrđeno kako su tužitelju isplaćeni zatraženi iznosu na ime zastupanja u postupku koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni broj P-3559/2003

-presudom Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/2014 od 13. rujna 2017. odlučeno je i o troškovima cjelokupnog postupka te je tuženiku prema VPS-u od 200.000,00 kn priznat sastav odgovora na tužbu, sastav podneska od 11. ožujka 2008., 22. prosinca 2010. u iznosu od po 2.500,00 kn, sastav podneska od 5. travnja 2005., 31. svibnja 2005., 2. srpnja 2007. u iznosu od po 500,00 kn, sastav podneska od 12. listopada 2011. u iznosu od 1.250,00 kn, zastupanje na ročištima 5. listopada 2005. i 19. rujna 2011. u iznosu od po 1.250,00 kn

-prema VPS-u od 2.661.524,39 kn je priznat sastav podneska od 21. veljače 2012., 24. srpnja 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn, zastupanje na ročištima 9. ožujka 2012., 13. svibnja 2013., 2. srpnja 2013. i 25. listopada 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn, zastupanja na ročištu 27. rujna 2013. u iznosu od 13.310,00 kn odnosno ukupno 203.285,00 kn uvećano za PDV od 50.820,00 kn, trošak vještačenja po vještaku Darku Haniku u iznosu od 5.000,00 kn i pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 1.185,00 kn odnosno ukupno 260.285,00 kn

-s preostalim dijelom zahtjevom za naknadu troškova postupka tuženik je odbijen.

Ovaj sud je tužbeni zahtjev tužitelja cijenio sukladno uputi Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-1794/2018 od 24. srpnja 2018. u kojoj je navedeno da je predmet spora zahtjev tužitelja za isplatom troškova zastupanja tuženika u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 u iznosu od 190.350,00 kn.

Županijski sud je naveo kako odluka suda prvog stupnja ne sadrži razloge u pogledu istaknutog prigovora nedostatka aktivne legitimacije tužitelja. Zbog navedenog je sud sukladno uputi Županijskog suda u Zagrebu proveo predloženi dokazni postupak u smislu odredbe članka 221A Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 15/13, dalje ZPP) vezan za utvrđivanje aktivne legitimacije tužitelja.

Županijski sud u Zagrebu je naveo kako iz rezultata postupka proizlazi da je između stranaka sklopljen ugovor o pravnom zastupanju dana 1. lipnja 2012. U konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj, kao punomoćnik, zastupajući tuženika, izvršio određene radnje u postupku, koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni brojem P-3559/2003 i to sukladno odvjetničkoj Tarifi (čl. 18. Zakona o odvjetništvu - „Narodne novine“ broj: 9/94, 117/08, 50/09, 72/09 i 18/11).

Nadalje, iz sadržaja spisa proizlazi da je tužitelj izdao tuženiku obračun troškova u predmetu poslovni broj P-3559/03 dana 10. rujna 2014. (sporan račun), a koji se odnosi na radnje poduzete od 21. veljače 2012. do 25. listopada 2013.

Rješenjem Hrvatske odvjetničke komore od 1. listopada 2014. određen je upis Odvjetničkog društva Marčan i Sigel d.o.o., u upisnik odvjetničkih društava, sukladno članku 31. stavak 2. i 3. Zakona o odvjetništvu. Prema odredbi članka 31. stavak 4. tog zakona odvjetničko društvo niti njegovi pojedini članovi - odvjetnici ne mogu pružati pravnu pomoć prije nego što bude izvršen upis u upisnik odvjetničkih društava. Iz navedenog bi proizlazilo da se sporni obračun troškova odnosi ne samo na radnje koje je tužitelj poduzeo kao samostalan odvjetnik, već je i izdan prije nego li je Odvjetničkom društvu Marčan i Sigel d.o.o. dano odobrenje za obavljanje djelatnosti (rješenje o upisu od 1. listopada 2014.)

Iz dokumentacije na listu 336-338 spisa i 341-367 spisa ovaj sud drži utvrđenim kako je tužitelj kao samostalni odvjetnik djelovao od 5. svibnja 1997. do 1. listopada 2014. te je potvrdom Hrvatske odvjetničke komore od 1. listopada 2014. (list 338 spisa) utvrđeno da je prestao biti obveznik individualnog plaćanja doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje te plaćanje poreznih obveza s danom 30. rujna 2014. jer je 1. listopada 2014. temeljem Ugovora o radu obveze plaćanja doprinosa Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje i Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje snosi Odvjetničkog društvo Marčan & Sigel d.o.o. u Rijeci.

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj Tt-14/5539-2 od 31. srpnja 2014. u sudski registar upisano je osnivanje društva s ograničenom odgovornošću pod nazivom Odvjetničko društvo Marčan & Sigel d.o.o. za obavljanje odvjetničke djelatnosti.

Rješenjem Hrvatske odvjetničke komore od 1. listopada 2014. određen je upis Odvjetničkog društva Marčan & Sigel d.o.o. sa sjedištem u Rijeci u upisnik odvjetničkih društava Hrvatske odvjetničke komore danom 1. listopada 2014.

Odredbom članka 31. stavak 4. Zakona o odvjetništvu (NN 9/94, 117/08, 50/09, 72/09 i 18/11) propisano je da odvjetničko društvo niti njegovi pojedini članovi odvjetnici ne mogu pružati pravnu pomoć prije nego što bude izvršen upis u upisnik odvjetničkih društava.

Kako je u konkretnom slučaju iz dokumentacije na listu 361-362 spisa utvrđeno kako je Odvjetničko društvo Marčan & Sigel d.o.o. sa sjedištem u Rijeci upisano u upisnik odvjetničkih društava Hrvatske odvjetničke komore danom 1. listopada 2014. ovaj sud drži utvrđenim da je u konkretnom slučaju sporni obračun troškova tužitelj kao samostalni odvjetnik izdao prije nego što je Odvjetničkom društvu Marčan & Sigel d.o.o. dano odobrenje za obavljanje djelatnosti i da se odnosi na radnje koje je tužitelj poduzeo kao samostalni odvjetnik prilikom zastupanja tuženika u postupku koji se vodio kod ovoga suda pod poslovnim brojem P-3559/2003 zbog čega prigovor promašene aktivne legitimacije tužitelja nije osnovan.

Županijski sud u Zagrebu je naveo kako je u postupku propušteno utvrditi opravdanost poduzimanja pravnih radnji po tužitelju, a koje poduzimanje samo po sebi ne daje pravo odvjetniku da uslugu i naplati, ukoliko je poduzimanje istih bilo nepotrebno i suvišno, odnosno protivno odredbama važeće odvjetničke Tarife pa za ocjenu osnovanosti i visine zahtjeva tužitelja na isplatu iznosa od 190.350,00 kn te će sud ocijeniti osnovanost i visinu potraživanja tužitelja.

Presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/2014 od 13. rujna 2017. (list 296-300 spisa) odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da sud

naloži tuženiku Zanatoprema Rijeka da isplati tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn sa zateznom kamatom od 28. srpnja 2003. pa do 31. prosinca 2007. u visini od 15% godišnje, a zatim od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. u visini od 14% godišnje, a od 1. srpnja 2011. do isplate u visini od 12% godišnje, odnosno po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima te nadoknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 33.346,88 kn, sve u roku od 15 dana i naloženo je tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 260.285,00 kn, u roku od 15 dana a sa preostalim dijelom zahtjeva za nadoknadu parničnog troška tuženik je odbijen.

Kako je u žalbenom postupku presuda ovoga suda poslovni broj P-3559/2003 preinačena odlukom Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. na način da je usvajajući dio tužbenog zahtjeva odbijen županijski sud je odlučio i o troškovima cjelokupnog postupka sukladno odredbi iz članka 166. stavak 2. ZPP-a.

U presudi Županijskog suda u Rijeci je navedeno da je tuženiku prema podnesenom troškovniku na temelju odredbi iz članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP-a valjalo priznati troškove zastupanja i to za sastav odgovora na tužbu, sastav podnesaka od 11. ožujka 2008., 22. prosinca 2010. u iznosu od po 2.500,00 kn, sastav podnesaka od 05. travnja 2005., 31. svibnja 2005., 02. srpnja 2007. u iznosu od po 500,00 kn, sastav podnesaka od 12. listopada 2011. u iznosu od 1.250,00 kn, zatim za sastav podnesaka (VPS 2.661.524,39 kn) od 21. veljače 2012., 24. srpnja 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn, za zastupanje na ročištima od 09. ožujka 2005., 15. travnja 2008., 6. srpnja 2009., 27. srpnja 2010., 26. svibnja 2011., 19. listopada 2011., 19. prosinca 2011. u iznosu od po 2.500,00 kn, zastupanje na ročištima 05. listopada 2005. i 19. rujna 2011. u iznosu od po 1.250,00 kn., za zastupanje na ročištima (VPS 2.661.524,39 kn.) od 09. ožujka 2012., 13. svibnja 2013., 2. srpnja 2013., 25. listopada 2013. u iznosima od po 26.620,00 kn, zastupanja na ročištu od 27. rujna 2013. u iznosu od 13.310,00 kn, ukupno 203.285,00 kn, pripadajući PDV od 50.820,00 kn., trošak vještačenja po vještaku Darku Haniku od 5.000,00 kn, pristojba na odgovor na tužbu u iznosu od 1.185,00 kn, ukupno 260.285,00 kn, a sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova postupka tuženik je odbijen.

Ovaj sud je prihvatio navode tužitelja da potražuje naknadu za radnje koje je poduzeo prema svojoj stranci u postupku koji se vodio kod ovog suda pod poslovnim brojem P-3559/2003 (GŽ-2198/2014) i da se u konkretnom slučaju ne radi o postupku u kojem bi se odlučivalo o tome da li stranci u postupku pripadaju troškovi koje mora nadoknaditi druga strana u postupku temeljem zastupanja već da se radi o internom obračunu usluge zastupanja između odvjetnika i stranke koju je on zastupao koji odnos je ugovorni odnos posebno reguliran Tarifnim brojem 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika zbog čega postoji razlikovanje u odnosu na odredbu članka 155. ZPP-a.

Odredbom članka 3. Zakona o odvjetništvu propisano je da odvjetnici smiju pružati sve oblike pravne pomoći, a osobito zastupati stranke.

Tarifnim brojem 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova propisano je da odvjetnik ima pravo svojoj stranci obračunati one radnje koje je za nju poduzeo. Odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad i izdatke u vezi s izvršenim radom. Na zahtjev stranke odvjetnik je

dužan sastaviti pismeni obračun naknade za izvršeni rad i gotovih izdataka uz predložene Tarife.

Iz navedenog proizlazi kako je tužitelj u konkretnom slučaju izdavanjem računa broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. za pružanje odvjetničkih usluga zastupanja u postupku koji se vodio pod poslovnim brojem P-3559/2003 izdao navedeni račun kojim potražuje naknadu za radnje koje je poduzeo prema svojoj stranici u smislu naprijed citirane odredbe Tarife te se radi o odnosu stranke i njezinog punomoćnika.

Kako je u svojoj uputi Županijski sud u Zagrebu izričito naveo da je u postupku propušteno utvrditi opravdanost poduzimanja pravnih radnji po tužitelju, a koje poduzimanje samo po sebi ne daje pravo odvjetniku da uslugu i naplati ukoliko je poduzimanje istih bilo nepotrebno i suvišno odnosno protivno odredbama važeće odvjetničke Tarife ovaj sud je sukladno pravilima o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221A ZPP-a utvrđivao opravdanost poduzetih pravnih radnji tužitelja prikazanih u računu broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. (list 3 spisa) prema specifikaciji (list 4 spisa).

Ovaj sud nije prihvatio prigovor tuženika kako je trošak podneska od 21. veljače 2012. koji je tužitelj obračunao u iznosu od 26.620,00 kn neosnovan jer je rješenje o promjeni vrijednosti spora doneseno na ročištu 9. ožujka 2012., a da tužitelj nema pravo na sastav obrazloženih podnesaka od 24. srpnja 2013., 19. rujna 2013. i 18. listopada 2013. u iznosu od 26.620,00 kn jer je tužitelj već obračunao i naplatio četiri obrazložena podneska po punoj Tarifi i za sve navedene podneske nije mogao temeljem Tbr. 8.t.1. tražiti odvjetničku naknadu u punom iznosu.

Kako je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 tuženiku dosuđen trošak sastava podneska od 21. veljače 2012., 24. srpnja 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn ovaj sud drži da tužitelj ima pravo na trošak navedenih podnesaka u tako utvrđenom iznosu.

Ovaj sud je prihvatio prigovor tuženika da tužitelju ne pripada trošak sastava podneska od 19. rujna 2013. i 18. listopada 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn obzirom da je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. odbijen tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova te mu nije dosuđen trošak sastava citiranih podnesaka.

Ovaj sud je prihvatio prigovor tuženika kako tužitelju ne pripada naknada za zastupanje na ročištu 27. rujna 2013. u punom iznosu Tarife jer je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. odlučeno da tužitelju naknadu za zastupanje na ročištu 27. rujna 2013. pripada u iznosu od 13.310,00 kn.

Ovaj sud nije prihvatio prigovor tuženika da tužitelju ne pripada naknada za zastupanje na ročištu 25. listopada 2013. u punom iznosu Tarife jer je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 tužitelju priznat trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 26.620,00 kn.

Ovaj sud nije prihvatio navode tuženika kako je tužitelj pogrešno obračunao trošak sastava žalbe u iznosu od 9.500,00 kn uvećano za PDV odnosno 11.875,00 kn obzirom da

tužit
nijeobra
GŽ-
pos
sast
poskal
spi
izr
izr
13is
ru
pa
di
izc
s
b
z
t

dočenje

tužitelj u računu broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. (list 3 spisa) prema specifikaciji (list 4 spisa) nije zatražio navedeni trošak.

na broj koji se radi za te se

Ovakvo utvrđenje suda proizlazi iz činjenice što je tuženik u cijelosti osporio visinu obračunatih odvjetničkih usluga za citirane podneske, Županijski sud u Zagrebu je u presudi GŽ-2198/2014 odbio tuženika za trošak sastava navedenih podnesaka, a tužitelj tijekom postupka u smislu odredbe članka 221A ZPP-a predloženim dokazima nije dokazao da bi sastav navedenih podnesaka bilo nužno i korisno za vođenje postupka koji se vodio pod poslovnim brojem P-3559/2003.

stupku imanje ih bilo sud je danost (list 3

Zbog navedenog ovaj sud je djelomično prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja i utvrdio kako tužitelj opravdano potražuje dio troška iz računa broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. (list 3 spisa) u visini od 107.162,50 kn do kojeg iznosa je sud došao jednostavnim matematičkim izračunom umanjivanjem troškova sastava podneska od 18. rujna 2013. i 18. listopada 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn te priznavanje troška ročišta održanog 27. rujna 2013. u iznosu od 13.310,00 kn.

2012. mjeni sastav su od punoj nadu

Stoga je ovaj sud djelomično održao na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/2014 od 26. rujna 2014. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplata iznosa od 107.162,50 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 19. rujna 2014. do isplate, a djelomično ukinuo naprijed citirano rješenje u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplata iznosa od 85.730,00 kn te je odlučeno kao u točki I i II izreke presude.

2014 u od tako

Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. i 155. ZPP-a, a isti se odnosi za zastupanje tužitelja po odvjetniku pa vodeći računa o uspjehu tužitelja u sporu od 56% tužitelju pripada naknada za sastav prijedloga za ovrhu (Tbr. 7.t.1) u iznosu od 1.400,00 kn, sastav obrazloženih podnesaka od 12. prosinca 2014., 14. listopada 2015., 30. studenog 2018. i 15. siječnja 2019. (Tbr. 8.t.1) u iznosu od po 1.400,00 kn, zastupanja na ročištu 8. svibnja 2015., 17. rujna 2015., 2. studenog 2015., 8. veljače 2016., 23. studenog 2017., 14. siječnja 2019. i 26. ožujka 2019. (Tbr. 9.t.1.) u iznosu od po 1.400,00 kn, zastupanje na ročištu 19. ožujka 2015., 21. ožujka 2016. i 9. siječnja 2018. (Tbr. 9.t.2) u iznosu od po 700,00 kn sve uvećano za PDV i odmjereno sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 2.260,00 kn, što ukupno iznosi 25.885,00 kn.

eska om i ijen ava

za em da

Ovaj sud tužitelju nije priznao trošak sastava preostalih podnesaka i žalbe na rješenje o prekidu obzirom da isti nisu bili nužni za vođenje ovog postupka.

za ije na

Rijeka, 9. svibnja 2019.

Sudac:

Lana Hess Vukoša, v.r.

ak la

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana, od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud u Zagrebu.

Za točnost otpisane ovlaštjeni službenik
Tatjana Crvić

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 79 GŽ-3586/2019-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Teodore Tomšić, kao predsjednice vijeće, Milene Frankić, kao sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća i Vlaste Mrzljak, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Marčana iz Rijeke, Petranovića 1 OIB: 26667772382, zastupanog po punomoćniku Milanu Musulinu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Zanatoprema, zanatska zadruga, iz Rijeke, Vukovarska 7b, OIB: 41617767619, zastupana po punomoćniku Saši Žarkovcu, odvjetniku iz Rijeke, radi isplate, odlučujući o žalbi i dopuni žalbe tužitelja i o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-11 od 9. svibnja 2019., ispravljenoj rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-21 od 12. ožujka 2020. u sjednici vijeća održanoj dana 25. lipnja 2020.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba i dopuna žalbe tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-11 od 9. svibnja 2019., ispravljena rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-21 od 12. ožujka 2020. pod toč. II izreke za iznos od 16.637,50 kn.

II. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-11 od 9. svibnja 2019., ispravljena rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-21 od 12. ožujka 2020. pod toč. II izreke za iznos od 66.550,00 kn te u dijelu u kojem tužitelj nije uspio sa zahtjevom za naknadu troškova postupka i sudi:

1. Djelomično se održava na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke Poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. kojim je naloženo ovršeniku Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) da ovrhovoditelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) odvjetniku iz Rijeke isplati novčani iznos od 66.550,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju daljnji trošak parničnog postupka u iznosu od 14.562,22 kn u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-11 od 9. svibnja 2019., ispravljena rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-1070/2018-21 od 12. ožujka 2020. izreke pod toč. I izreke preko nespornog iznosa od 99.722,50 do iznosa od 107.162,50 kn (za iznos od 7.440,00 kn) i pod toč. III izreke.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak žalbenog postupka u iznosu od 3.170,00 kn u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

I Djelomično se održava se na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke Poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. kojim je naloženo ovršeniku Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) da ovrhovoditelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) odvjetniku iz Rijeke isplati novčani iznos od 107.162,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

II Djelomično se ukida rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke Poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. kojim je naloženo ovršeniku Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) da ovrhovoditelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) odvjetniku iz Rijeke isplati novčani iznos od 85.730,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi od 12% godišnje za razdoblje od 19. rujna 2014. do 30. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

III. Tuženik Zanatoprema Zanatska zadruga Rijeka (OIB41617767619) dužan je tužitelju Goranu Marčanu (OIB26667772382) naknaditi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 25.885,00 kn, u roku od 15 dana.

Rješenjem suda prvog stupnja poslovni broj Povrv-1070/2018-21 od 12. ožujka 2020. ispravljena je navedena presuda u toč. II izreke u petom retku na način da umjesto "iznos od 85.730,00 kn" treba ispravno stajati "iznos od 83.187,50 kn".

Tužitelj u žalbi i dopuni žalbe se žali protiv presude u dijelu pod toč. II izreke, te u dijelu u kojem nije uspio sa zahtjevom za naknadu troškova postupka zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11,

25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP). Predlaže pobijanu presudu u tim dijelovima preinačiti, sukladno navodima žalbe, uz naknadu troškova žalbenog postupka.

Tuženik se žali protiv presude u dijelu pod toč. II izreke preko nespornog iznosa od 99.722,50 do iznosa od 107.162,50 kn (za iznos od 7.440,00 kn), te pod toč. III izreke, zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. ZPP. Predlaže pobijanu presudu u tim dijelovima preinačiti, sukladno navodima žalbe, podredno ukinuti i vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Žalba i dopuna žalbe tužitelje je djelomično osnovana. Žalba tuženika je neosnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom troškova zastupanja tuženika u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci poslovni broj P-3559/03, u iznosu od 190.350,00 kn.

Među strankama nije sporno da je tužitelj, kao punomoćnik, zastupajući tuženika, izvršio određene radnje u postupku, koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni brojem P-3559/2003 (čl. 18. Zakona o odvjetništvu - "Narodne novine", broj: 9/94, 117/08, 50/09, 72/09 i 18/11 – dalje: Zakon o odvjetništvu), i da je tužitelj izdao tuženiku obračun troškova dana 10. rujna 2014., a koji se odnosi na radnje poduzete od 21. veljače 2012. do 25. listopada 2013.

Ocjenjujući izvedene dokaze sud prvog stupnja utvrđuje slijedeće:

-da iz sadržaja Ugovora o pravnom zastupanju od 1. lipnja 2012. (dalje: Ugovor), iskaza tužitelja i z.z. tuženika Ilonke Pavelić proizlazi kako je tužitelj, kao odvjetnik s tuženikom zaključio navedeni Ugovor prema kojem tužitelj, kao odvjetnik pruža tuženiku, kao klijentu pravne usluge, vodi pravne postupke i daje pravna mišljenja i savjete

-da je čl. 4. tog Ugovora ugovoreno da se naknada za rad odvjetnika određuje za svaki pojedini predmet kao akontacija u visini od 75% odvjetničke tarife za svaku radnju u pojedinom predmetu a konačni obračun izvršit će odvjetnik u svakom predmetu nakon zaključenja glavne rasprave u tom predmetu pa je klijent dužan platiti preostalih 25% za sve radnje po sastavljenom obračunu u roku od 30 dana od dana kada im odvjetnik ispostavi račun za to

-da je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/14 od 13. rujna 2017. potvrđena presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-3559/2003 od 6. prosinca 2013. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Zanatoprema Rijeka da isplati tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn sa pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka, dok je odbijen tužbeni zahtjev radi utvrđenja da tužiteljev udjel u imovini zadruge iznosi 11,676646% tj. 2.661.524,39 kn, u dijelu u kojem je odbijen prijedlog tužitelja za zabilježbu spora podnijet 18. prosinca 2009. i odbijen tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva preko dosuđenog iznosa od 165.934,78 kn i dosuđenih troškova parničnog postupka

-da je iskazom tužitelja i z.z. tužene, koji nisu u suprotnosti s iskazom svjedokinje Vere Babarović, te priležecom dokumentacijom (list 88-90, 220-254 i 262-275 spisa) utvrđeno kako je među strankama postojao usmeni građanski ugovor koji se odnosio na pružanje pravnih savjeta u postupku pretvaranja tuženika u trgovačko društvo te je temeljem usmenog dogovora između tužitelja i z.z. tuženika dogovorena paušalna naknada u mjesečnom iznosu od 5.000,00 kn za pružanje takvih pravnih savjeta za koje je tužitelj uredno ispostavljao račun tuženiku, a stručne službe tuženika su temeljem naloga direktora

vršile isplatu, dakle da je između strana sklopljen ugovor o nalogu, pa tužitelj ima pravo tražiti naknadu u smislu Zakona o odvjetništvu u visini obračunatoj sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

-da je presudom Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/14 odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kojim se nalaže tuženiku Zanatoprema Rijeka isplatiti tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn sa pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka

-da je u postupku koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni broj P-3559/2003 došlo do preinake tužbenog zahtjeva dopuštene odlukom suda na ročištu održanom 7. veljače 2012. pa vrijednost predmeta spora preinačenim tužbenim zahtjevom iznosi 2.661.524,39 kn

-da su prihvaćeni navodi tužitelja kako je u računu broj 111-2-1 naknadu za usluge zastupanja u postupku pod poslovni broj P-3559/2003 sastavio sukladno odredbi Tbr. 8. i Tbr. 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 148/09), koji se odnosi na trošak sastava obrazloženih podnesaka i trošak pristupa na ročišta specificirana u obračunu troškova na listu 3 spisa te da je na obavljene usluge pravilno obračunao PDV po stopi koja je bila na snazi u trenutku nastanka oporezivog događaja, odnosno u trenutku ispostave računa sukladno odredbi čl. 17. stavak 1. Zakona o porezu na dodatnu vrijednost ("Narodne novine", broj: 47/95, 106/96, 164/98, 105/99, 54/00, 73/00, 127/00, 48/04, 82/04, 90/05, 87/09, 94/09, 22/12 i 136/12)

-da je tužitelj uzeo u obzir isplaćenu naknadu za zastupanje u navedenom postupku u ukupnom iznosu od 87.300,00 kn za koji iznos je umanjio navedeni račun

-da nije utvrđeno kako su tužitelju isplaćeni zatraženi iznosu na ime zastupanja u postupku koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni broj P-3559/2003

-presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/2014 od 13. rujna 2017. odlučeno je i o troškovima cjelokupnog postupka te je tuženiku priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 260.285,00 kn

-da nije osnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, budući iz dokumentacije (list 361-362 spisa) proizlazi kako je Odvjetničko društvo Marčan & Sigel d.o.o. sa sjedištem u Rijeci upisano u upisnik odvjetničkih društva Hrvatske odvjetničke komore danom 1. listopada 2014., a da je sporni obračun troškova tužitelj kao samostalni odvjetnik izdao prije nego što je Odvjetničkom društvu Marčan & Sigel d.o.o. dano odobrenje za obavljanje djelatnosti i da se odnosi na radnje koje je tužitelj poduzeo kao samostalni odvjetnik prilikom zastupanja tuženika u postupku koji se vodio kod ovoga suda pod poslovnim brojem P-3559/2003 (čl. 31. st. 4. Zakona o odvjetništvu ("Narodne novine" broj: 9/94, 117/08, 50/09, 72/09 i 18/11).

Slijedom iznesenih utvrđenja, a primjenom odredbe čl. 3. Zakona o odvjetništvu te čl. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 148/09 – dalje Tarifa), ocjenjujući opravdanost poduzimanja pravnih radnji tužitelja prikazanih u računu broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. (list 3 spisa) prema specifikaciji (list 4 spisa), sud prvog stupnja utvrđuje slijedeće:

-da je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/2014 tuženiku dosuđen trošak sastava podneska od 21. veljače 2012., 24. srpnja 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn, pa je u tom dijelu prigovor tuženik neosnovan

-da tužitelju ne pripada trošak sastava podnesaka od 19. rujna 2013. i 18. listopada 2013. u iznosu od po 26.620,00 kn, s obzirom da je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2198/2014 od 13. rujna 2017. odbijen tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova te mu nije dosuđen trošak sastava citiranih podnesaka

-da tužitelju ne pripada naknada za zastupanje na ročištu 27. rujna 2013. u punom iznosu Tarife jer je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. odlučeno da tužitelju naknadu za zastupanje na ročištu 27. rujna 2013. pripada u iznosu od 13.310,00 kn

-da tužitelju pripada naknada za zastupanje na ročištu 25. listopada 2013. u punom iznosu Tarife jer je presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 tužitelju priznat trošak zastupanja na navedenom ročištu u iznosu od 26.620,00 kn

-da nije prihvaćen navod tuženika kako je tužitelj pogrešno obračunao trošak sastava žalbe u iznosu od 9.500,00 kn uvećano za PDV odnosno 11.875,00 kn, s obzirom da tužitelj u računu broj 111-2-1 od 10. rujna 2014. (list 3 spisa) prema specifikaciji (list 4 spisa) nije zatražio navedeni trošak.

Stoga djelomično održava na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna 2014. za iznos od 107.162,50 kn sa zateznom kamatom, dok u preostalom dijelu za iznos od 83.187,50 kn (rješenje o ispravku od 12. ožujka 2020.) rješenje o ovrsi ukida, te odlučuje kao pod toč. I i II izreke presude (čl. 451. st. 3. ZPP).

Tužitelj u žalbi i dopuni žalbe osporava pravilnost navedene odluke navodeći da je presuda suda prvog stupnja proturječna sama sebi, čemu je u postupku počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP. nadalje ukazuje da je sud prvog stupnja trebao postupiti u skladu s odredbom čl. 43. Tarife, dakle samo utvrđivati jesu li radnje koje je odvjetnik naveo i poduzete i jesu li obračunate u skladu s Tarifom, no nije mogao o njima prosuđivati na temelju načela svrhovitosti i potrebitosti, budući se radi o ugovornom odnosu između stranaka, pa je odbijanjem preostalog dijela zahtjeva za isplatu zatraženih troškova (u iznos od 83.187,50 kn) materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

Tuženik u žalbi osporava pravilnost presude u dosuđujućem dijelu (toč. I izreke) za iznos od 7.440,00 kn navodeći da nije bilo osnove tužitelju priznati troškove za pristup na ročište održano dana 25. listopada 2013., budući taj trošak tuženiku uopće nije priznat presudom Županijskog suda u Zagrebu (radi o Županijskom sudu u Rijeci).

Ispitujući pobijanu presudu kao i postupak koji joj je prethodio ovaj sud je utvrdio da sud prvog stupnja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP, na koje povrede ovaj sud temeljem čl. 365. st. 2. ZPP pazi po službenoj dužnosti.

Pobijana presuda se može ispitati, ima razloge o svim odlučnim činjenicama, a razlozi o odlučnim činjenicama nisu nejasni niti međusobno proturječni, zbog čega nije ostvarena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, na koju ukazuje tužitelj u svojoj žalbi.

Odluka suda prvog stupnja u dosuđujućem dijelu (toč. I izreke), kao i u odbijajućem dijelu (dio toč. II izreke) za iznos od 16.637,50 kn je pravilna i zakonita, pa ju prihvaća i ovaj sud drugog stupnja, iako ne u potpunosti iz razloga navedenih u odluci suda prvog stupnja.

Međutim u preostalom odbijajućem dijelu za iznos od 66.550,00 kn, sud prvog stupnja je primjenjujući pravilo o teretu dokazivanja iz čl. 221a. ZPP, pogrešno primijenio materijalno pravo.

Pravilna je ocjena suda prvog stupnja da tužitelj, sukladno Ugovoru od 1. lipnja 2012. ima pravo na naplatu troškova zastupanja. U konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj, zastupajući kao punomoćnik tuženika, izvršio određene radnje u postupku koji se vodio kod suda prvog stupnja pod poslovni brojem P-3559/2003 i to sukladno odvjetničkoj Tarifi (čl. 18. Zakona o odvjetništvu).

S obzirom na pravnu narav ove parnice bitno je naglasiti da su potpisivanjem punomoći stranka i odvjetnik sklopile u smislu odredbe čl. 763. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05, 41/08, 125/11-dalje: ZOO) ugovor o nalogu kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti pravne radnje u određenom postupku, prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje platiti mu naknadu za njegov rad, slijedom čega odvjetnik ima pravo očekivati od stranke nagradu za svoj rad kada ispuni nalog.

Za predmetni spor je bitna i norma specijalne naravi, odredba čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu kojom je propisano da odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad, te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno Tarifi koju utvrđuje i donosi Odvjetnička komora.

Budući da je tuženik već u prigovoru na predmetno rješenje o ovrsi (postupak je počeo podnošenjem ovršnog prijedloga) osporio kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva, te je kod tih navoda ostao tijekom cijelog postupka, to je sud bio dužan u svjetlu navedenih zakonskih odredaba, utvrditi i svestrano raspraviti sve navedene bitne okolnosti o kojima ovisi osnovanost tužbenog zahtjeva, kako po pravnoj osnovi, tako i po osnovanosti visine.

S obzirom da je predmet ovog spora potraživanje isplate duga koji proizlazi iz obveznog (ugovornog) odnosa stranaka, sud je radi ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva u ovoj parnici bio dužan utvrditi slijedeće odlučne činjenice: da li je tužitelj kao nalogoprimateelj zaista izvršio pravne radnje za koje je tuženiku podnio zahtjev za isplatu, da li je taj zahtjev podnesen unutar zakonom propisanog zastarnog roka i da li je tužiteljev zahtjev za isplatu u odnosu na svaku pojedinačnu radnju, obuhvaćen utuženim računima, poduzet u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje (dakle opravdanost poduzimanja pravnih radnji po tužitelju). Uz navedeno, prema odredbi Tbr. 43. st. 1. Tarife odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad, pa o opravdanosti poduzetih određenih pravnih radnji nije trebalo odlučivati isključivo na temelju troškova tako poduzetih radnji priznatih u sudskom postupku (presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017.)

U žalbenoj fazi ostalo je sporno (po žalbi tužitelja) pripada li tužitelju pravo na naknadu za sastav podneska od 19. rujna 2013. i 18. listopada 2013., zastupanja na ročištu održanom 27. rujna 2013. primjenom Tbr. 9. toč.1. ili Tbr. 9. toč. 2. Tarife i sastav žalbe, te (po žalbi tuženika) pravo na naknadu za zastupanje na ročištu održano dana 25. listopada 2013.

U konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe Zakona o odvjetništvu te odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 9/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12 –dalje: Tarifa), koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja

pojedinih radnji, za koje je tužitelj ispostavio račun tuženiku, i koje potražuje u ovom postupku.

Osnovano navodi tužitelj da mu je trebalo priznati naknadu za sastav obrazloženih podneska 19. rujna 2013. i 18. listopada 2013., u iznosu od 26.620,00 kn sukladno Tbr. 8.toč.1. Tarife (uvećano za PDV), neovisno o tome što ti troškovi nisu priznati presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017.). Pri tome je neosnovana tvrdnja tuženika koju je isticao tijekom postupka, da tužitelj nema pravo na trošak sastava navedenih podnesaka primjenom Tbr. 8. toč.1. Tarife jer je tužitelj već obračunao i naplatio četiri obrazložena podneska po punoj Tarifi.

Navedena Tarifa/09, na koju se poziva tuženik je u primjeni od mjeseca prosinca 2009., i od momenta njene primjene tužitelj je i zatražio trošak za ukupno četiri podneska (podnesak od 21. veljače 2012., 24. srpnja 2012., 18. rujna 2013. i 18. listopada 2013), sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife, a ostali troškovi podnesaka koji su tužitelju podmireni (i koju nisu predmetom zahtjeva tužitelja) su nastali za vrijeme važenja ranije Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 91/04, 37/05 i 59/07), kada nije bilo propisano takovo ograničenje.

Pored toga, valja navesti da iz iskaza tužitelja, te poglavito zz. tuženika Ilonke Pavelić proizlazi da je tuženik bio obaviješten o podnescima za koje tužitelj potražuje nagradu i o njihovom sadržaju. Tuženik tijekom postupka nije tvrdio niti dokazao da su navedeni podnesci podneseni bez njegova ovlaštenja, odnosno protivno njihovoj volji, iz čega proizlazi da je navedene radnje tužitelj poduzeo radi izvršenja naloga tuženika (u okviru parničnog postupka) i sukladno odredbi čl. 4. Ugovora, pa mu je za iste tuženik dužan platiti nagradu.

Međutim, nije osnovan žalbeni navod tužitelja da je naknadu za zastupanja na ročištu održanom dana 27. rujna 2013. trebalo odmjeriti primjenom Tbr. 9.toč.1. Tarife, budući iz sadržaja raspravnog zapisnika proizlazi da se radilo o ročištu na kojem se raspravljalo o procesnim pitanjima, pa je tužitelju osnovano priznata naknada u iznosu od 13.310,00 kn primjenom Tbr. 9.toč.2. Tarife. Također nije osnovan žalbeni navod tužitelja da je valjalo priznati i naknadu za sastav žalbe, budući naknadu za navedenu radnju tužitelj, kako to proizlazi iz obračuna troškova (list 3 spisa) nije ni zatražio.

Neosnovan je i žalbeni navod tuženika da tužitelju ne pripada naknada za zastupanje na ročištu održanom 25. listopada 2013. Iz sadržaja raspravnog zapisnika (omot-list 7-35, prilog 12) proizlazi da je tužitelj bio prisutan na navedenom ročištu na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari (i na kojem je zaključena glavna rasprava), pa je mu je osnovano priznat trošak u iznosu od 26.620,00 kn. Za dodati je, iako neodlučno za ishod ovog postupka da je navedeni trošak, suprotno navodima žalbe, tuženiku priznat presudom i rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017.

Slijedom iznesenih razloga, žalbu tužitelja u pobijanom dijelu pod toč. II izreke za iznos od 16.637,50 kn te žalbu tuženika u dosuđujućem dijelu pod toč. I izreke za iznos od 7.440,00 kn je valjalo potvrditi, sukladno odredbi čl. 368. st. 1. ZPP, a u preostalom odbijajućem dijelu pod toč. II izreke za iznos od 66.550,00 kn preinačiti, sukladno odredbi čl. 373. toč. 3. ZPP i djelomično održati na snazi rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Stevana Pejnović iz Rijeke poslovni broj Ovr-212/14 od 26. rujna

2014. za iznos od 66.550,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 19. rujna 2014. do isplate, te odlučiti kao u izreci ove presude.

Budući je ovom presudom izmijenjen uspjeh stranaka u postupku, to je o troškovima postupka valjalo odlučiti primjenom odredbe čl. 166. st.2. ZPP.

Tužitelju je, sukladno odredbi čl. 154. st. 2. i 155. ZPP, te primjenom važeće Tarife valjalo priznati naknadu za sastav prijedloga za ovrhu (Tbr. 11. toč. 1. Tarife) u iznosu od 2.500,00 kn, sastav obrazloženih podneska od 12. prosinca 2014., 14. listopada 2015., 30. studenog 2018. i 15. siječnja 2019. (Tbr. 8. toč. 1. Tarife) u iznosu od po 2.500,00 kn, zastupanja na ročištu 8. svibnja 2015., 17. rujna 2015., 2. studenog 2015., 8. veljače 2016., 23. studenog 2017., 14. siječnja 2019. i 26. ožujka 2019. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife) u iznosu od po 2.500,00 kn, zastupanje na ročištu 19. ožujka 2015., 21. ožujka 2016. i 9. siječnja 2018. (Tbr. 9. toč. 2. Tarife) u iznosu od po 1.250,00 kn, što uvećano za PDV i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 2.260,00 kn iznosi 44.447,50 kn, a sukladno uspjehu tužitelju u sporu od 91% iznosi 40.447,22 kn. Stoga je tužitelju, pored pravilno dosuđenih troškova postupka u iznosu od 25.885,00 kn valjalo dosuditi daljnji trošak postupka u iznosu od 14.562,22 kn.

Slijedom iznesenog, sukladno odredbi čl. 380. toč. 2. i 3. ZPP je odlučeno kao u izreci.

Tužitelju je dosuđen trošak žalbenog postupka koji se sastoji od troška žalbe u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 10. toč. 1. Tarife), što uvećano za PDV, trošak pristojbe na žalbu u iznosu od 2.420,00 kn te uspjeh tužitelja u žalbenom postupku iznosi 3.170,00 kn.

U Zagrebu 25. lipnja 2020.

Dokument je elektronički potpisan:
TEODORA TOMŠIĆ

Vrijeme potpisivanja:
03-09-2020
12:49:22

Predsjednica vijeća:

Teodora Tomšić

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523837313334303639313538
L=ZAGREB
S=TOMŠIĆ
G=TEODORA
CN=TEODORA TOMŠIĆ

Broj zapisa: 17897-89459

Kontrolni broj: 00cbe-d46b8-1e2f7

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TEODORA TOMŠIĆ, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Rijeci

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-1070/2018-11

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Lana Hess Vukoša

Datum pravomoćnosti:

Datum ovršnosti:

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti: preinačena 1. st. presuda u toč. 2 (vidi GŽ-3586/19); ovrš. 05.10.2020.
prav. 25.06.2020. u toč. 1 i 3; ovrš. 05.10.2020. u toč. 1 i 3

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava Fašizma 7

Poslovni broj: Povrv-1070/2018-21

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Rijeci, po sucu Lani Hess Vukoša kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Marčana iz Rijeke, Petranovića 1 (OIB26667772382) zastupanog po punomoćniku Milanu Musulinu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Zanatoprema, zanatska zadruga, iz Rijeke, Vukovarska 7b (OIB41617767619) zastupana po punomoćniku Saši Žarkovcu, odvjetniku iz Rijeke, radi isplate, 12. ožujka 2020.

riješio je

Ispravlja se presuda ovoga suda poslovnog broja Povrv-1070/2018 od 9. svibnja 2019. u točki 2. izreke presude u petkom retku na način da umjesto "iznos od 85.730,00 kn" treba ispravno stajati "iznos od 83.187,50 kn."

Obrazloženje

U presudi ovoga suda poslovnog broja Povrv-1070/2018 od 9. svibnja 2019 nastala je očita pogreška u pisanju, pa je sukladno dopisu Županijskog suda u Zagrebu poslovnog broja GŽ 3586/2019 od 9. ožujka 2020. u smislu odredbe članka 342. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (NN53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP) valjalo odlučiti kao u izreci rješenja.

Rijeka, 12. ožujka 2020.

Sudac:

Lana Hess Vukoša

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 dana, od dana primitka ovjerenog prijepisa istog. Žalba se podnosi pismeno, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud u Zagrebu.

Dokument je elektronički potpisan:

LANA HESS
VUKOŠA

Vrijeme potpisivanja:

12-03-2020
13:39:14

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD
2.5.4.97*#130D485235343536333834363331
L=RIJEKA
S=HESS VUKOŠA
G=LANA
CN=LANA HESS VUKOŠA

Dostaviti:

- pun. Milan Musulin, odvjetnik iz Rijeke, Agatićeva 4
- pun. Saša Žarkovac, odvjetnik iz Rijeke, Pomerio 14

broj zapisa: 17894-dd262

kontrolni broj: 01427-806c1-ce115

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LANA HESS VUKOŠA, L=RIJEKA, O=OPĆINSKI SUD, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Rijeci

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Milan Musulin, odvjetnik**, dana **12.03.2020.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **Povrv-1070/2018**:

- odluka/dopis vrste **Rješenje - ispravak presude** i oznake **Povrv-1070/2018-21** od **12.03.2020.**

Potvrđuje se da je primatelj dana **12.03.2020.** preuzeo navedena pismena.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Rijeci

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-1070/2018-21
Vrsta odluke: Rješenje - ispravak presude
Donositelj: Lana Hess Vukoša
Datum pravomoćnosti: 14.04.2020.
Datum ovršnosti:
Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51 000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1
Tel. 051/338-945, Fax. 051/211-565
GSM 098 424 934

15. 01. 2014.
OIB 26667772382

R2

ZANATOPREMA, zanatska zadruga
Vukovarska 7B

51 000 Rijeka

kyžan!

OIB: 41617767619

RAČUN br. 97/2/1

Predmet: Zanatoprema, zanatska zadruga i dr./ Kasim Salkić (radi utvrđenja i isplate)

1. Podnesak od 23.7.2013.

Kn 7.500,00

PDV:

1.875,00

Ukupno:

Kn 9.375,00

Rok plaćanja: 8 dana

Način plaćanja: Transakcijski račun

Molim Vas da uplatu izvršite na žiro račun **HR222402006-1140009107**, poziv na broj **05 80402100-1140009107** kod Erste & Steirnerische banke d.d., Zagreb, podružnica Rijeka.

Rijeka, 23.7.2013.

Vrijeme: 14,06

Goran Marčan, odvjetnik

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51 000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51 000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1
Tel. 051/338-945, Fax: 051/211-565
GSM 098 424 934

OIB: 26667772382

R2

ZANATOPREMA, zanatska zadruga
Vukovarska 7B

51 000 Rijeka

OIB: 41617767619

RAČUN br. 127/2/1

Predmet: Zanatoprema, zanatska zadruga i dr./ Kasim Salkić (radi utvrđenja i isplate)

1. Podnesak od 18.9.2013
2. Rasprava od 27.9.2013

7.500,00 kn

7.500,00 kn

Ukupno:

15.000,00 kn

PDV 25%:

3.750,00 kn

Ukupno:

18.750,00 kn

Rok plaćanja: 8 dana

Način plaćanja: Transakcijski račun

Obračun prema naplaćenju naknadi

Molim Vas da uplatu izvršite na žiro račun **HR222402006-1140009107**, poziv na broj **05 80402100-1140009107** kod Erste & Steirnerische banke d.d., Zagreb, podružnica Rijeka.

Rijeka, 01.10.2013.

Vrijeme: 13,40 h

Oznaka operatera: GM

Goran Marčan, odvjetnik

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1
Tel. 051/338-945, Fax. 051/211-565
GSM 098 424 934

OIB 26667772382

R2

ZANATOPREMA, ZANATSKA ZADRUGA
Vukovarska 7b

51000 Rijeka

OIB: 41617767619

RAČUN br. 143/2/1

Predmet: Zanatoprema / Salkić Kasim (radi utvrđenja i isplate)

Podnesak od 11.10.2013.	7.500,00 kn
Ukupno:	7.500,00 kn
PDV 25%:	1.875,00 kn
Ukupno:	9.375,00 kn

Rok plaćanja: 8 dana
Način plaćanja: Transakcijski račun
Obračun prema naplaćenju naknadi

Molim Vas da uplatu izvršite na žiro račun **HR2224020061140009107**, poziv na broj **HR05 80402100-1140009107** kod Erste & Steirnermarkische banke d.d., Zagreb, podružnica Rijeka.

Rijeka, 23.10.2013.
Vrijeme: 15,50
Oznaka operatera: GM

Goran Marčan, odvjetnik

Odvjetnik
GORAN MARČAN
51000 Rijeka, Zdenka Petranovića 1

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka
Poslovni broj Povrv-438/2014-24

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Damiru Vinketi, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Marčana iz Rijeke, Zdenka Petranovića 1 (čiji je OIB: 26667772382), zastupanog po punomoćniku Milanu Musulinu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge iz Rijeke, Vukovarska 7 a (čiji je OIB: 41617767619), zastupanog po punomoćniku Saši Žarkovcu, odvjetniku iz Rijeke, radi isplate, vrijednost predmeta spora 62.400,00 kn, nakon zaključene javne, glavne rasprave 4. travnja 2018., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 15. svibnja 2018.

presudio je

1. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 23.952,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje 1) na iznos od 94.091,99 kn teku od 30. rujna 2011. g. do 05. prosinca 2011. g. i iznose 2.590,75 kn, 2) na iznos od 54.091,99 kn teku od 06. prosinca 211. g. do 03. rujna 2012. g. i iznose 6.053,68 kn i 3) na iznos od 23.952,00 kn teku od 04. rujna 2012. do 30. studenog 2013. i iznose 4.193,06 kn.

2. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorana Vrsalovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-1772/2013 od 31. prosinca 2013. održava se na snazi u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi iz Rijeke, Vukovarska 7 a (čiji je OIB: 41617767619) da tužitelju Goranu Marčanu iz Rijeke, Zdenka Petranovića 1 (čiji je OIB: 26667772382) isplati iznos od 34.920,00 kn (slovima: trideset i četiri tisuće devetsto i dvadeset kuna) sa zakonskim zateznim kamatama na svaki pojedini novčani iznos i to:

- na iznos od 1.230,00 kn od dospijeca 18. ožujka 2010. pa do isplate,
- na iznos od 1.230,00 kn od dospijeca 31. siječnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 2.460,00 kn od dospijeca 11. veljače 2011. pa do isplate,
- na iznos od 9.375,00 kn od dospijeca 11. srpnja 2013. pa do isplate,
- na iznos od 625,00 kn od dospijeca 24. siječnja 2014. pa do isplate,
- na iznos od 10.000,00 kn od dospijeca 10. listopada 2013. pa do isplate,

- na 5,00 kn od dospijeća 1. studenog 2013. pa do isplate i
- na 5,00 kn od dospijeća 8. studenog 2013. pa do isplate,

godine od 3. ožujka 2010. do 29. lipnja 2011., potom po stopi od 12% godišnje od 30. lipnja 2011. do 31. srpnja 2015., nakon toga od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, zatim od 01. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 01. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 01. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, zatim od 01. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, a od 01. siječnja 2018. po stopi od 7,41% godišnje, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne stopa na temelju kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinanciranim kreditima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem razdoblju, na tri posto, poena, sve do isplate i to u roku od 8 dana, dok se u preostalom dijelu naloga sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorana Vrsalovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-1772/2013 od 31. prosinca 2013. usvojen je dio tužbeni zahtjev odbija.

tužniku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi iz Rijeke, Vukovarska 7 a (čiji je OIB: 4 41 11 1111) i tužitelju Goranu Marčanu iz Rijeke, Zdenka Petranovića 1 (čiji je OIB: 2 41 11 1111) nastali parnični trošak u iznosu od 4.518,81 (slovima: četiri tisuće petsto osamdeset i jednu lipu) u roku od 15 dana, dok se tužitelj Goran Marčan obavezuje s ostankom zaraženog parničnog troška.

Obrazloženje

Na temelju prijedloga od 17. naprimljen je ovršni prijedlog ovrhovoditelja Gorana Marčana, ovrhovoditelja općine, zanatske zadruge, a radi isplate novčanog iznosa od 100.009,99 kn na temelju računa odvjetničkog zastupanja.

Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorana Vrsalovića, broj Ovr-1772/2013 od 31. prosinca 2013. usvojen je u cijelosti, jer je na temelju vjerodostojne isprave tužitelja Gorana Marčana, kao ovrhovoditelja općine, zanatske zadruge, kao ovršenika, kome je naložen da na temelju računa Marčanu isplati pored iznosa glavnog potraživanja navedenom u prijedlogu, nastali parnični trošak Marčanu za ovrhom na temelju vjerodostojne isprave i nastali trošak javnog bilježnika u iznosu od 5.512,63 kn.

Na temelju prijedloga od 15. siječnja 2014. tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je osporio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorana Vrsalovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-1772/2013 od 31. prosinca 2013. Ističe se da Goran Marčan kao ovrhovoditelj je prijedlog za ovrhu u konkretnom slučaju podnio na temelju računa otvorenih stavki na dan 30. studenog 2013., a u kojem su izvodu sadržani podaci ovrhovoditelja prema tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi, kao ovršeniku. U obrazloženju rješenja navodi se da su se tužitelj Goran Marčan i tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nalazili u višegodišnjem odnosu suradnje u kojem su sva potraživanja Gorana Marčana, kao ovrhovoditelja prema tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi, bila uredno i ažurno podmirivana. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže saslušanje svjedokinje Ilonke Pavelić i Vere

Babarović (na adresi tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge). Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nadalje u svrhu obrazloženja svoga prigovora navodi taksativno sve račune sadržane u vjerodostojnoj ispravi. 1) Račun br. 102 od 18. lipnja 2009. u iznosu od 1.220.00 kn. Predmetni račun podmiren je dana 14. kolovoza 2009., čemu se u prilog dostavlja izvod žiro računa tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge kod Erste&Steiermarkische bank d.d. br. 88/1 kao i preslika naloga za plaćanje. Kao dokaz navedene tvrdnje tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u izvod Erste&Steiermarkische bank d.d. br. 88 i presliku naloga za plaćanje. 2) Računi br. 48 od 9. ožujka 2010. g. u iznosu od 2.460.00 kn, br. 119 od 9. lipnja 2010. g. u iznosu od 1.230.00 kn i br. 19 od 2. veljače 2011. u iznosu od 2.460.00 kn. Predmetne račune tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da ih nikada nije zaprimio, niti mu je poznato za koju bi uslugu tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi bili izdani. Ovoj tvrdnji u prilog tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga dostavlja presliku svoje knjige ulaznih računa za mjesece ožujak 2010. g., lipanj 2010. g. te veljaču 2011. g. iz koje je razvidno da navedeni računi nisu zaprimljeni i evidentirani. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u preslike knjige ulaznih računa tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge. 3) Računi br. 6 od 7. veljače 2012. u iznosu od 3.075.00 kn, br. 7 od 7. veljače 2012. u iznosu od 1.537,00 kn, br. 8 od 10. veljače 2012. u iznosu od 1.537,00 kn, br. 9 od 14. veljače 2012. u iznosu od 3.075.00 kn, br. 10 od 16. veljače 2012. u iznosu od 1.230,00 kn, br. 32 od 14. ožujka 2012. u iznosu od 9.375.00 kn, br. 36 od 21. ožujka 2012. u iznosu od 3.331.25 kn i br. 37 od 22. ožujka 2012. u iznosu od 3.853. 74 kn. Naglašava se da navedeni računi predmet su Ugovora o cesiji od dana 04. srpnja 2012. kojim je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga kao cedent ustupio svoja potraživanja prema Basler osiguranju – Zageb tužitelju Goranu Marčanu kao cesionaru. Predmetnom su cesijom sukladno samoj specifikaciji sadržanoj u Ugovoru o cesiji obuhvaćeni i zatvoreni računi tužitelja Gorana Marčana br. 6, 7, 8, 9, 10, 31, 32, '6 i 37 o čemu je tužitelj Goran Marčan obaviješten dopisom od dana 04. srpnja 2012. g., dok je datum provedbe predmetne cesije 03. rujan 2012. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u Ugovor o cesiji od 04. srpnja 2012. te –obavijest tužitelju Goranu Marčanu kao ovrhovoditelju. Ujedno se napominje da je predmet cesije bilo i potraživanje tužitelja Gorana Marčana temeljem računa broj 31 iz 2012. koji je račun također zatvoren predmetnom cesijom (dakle nije podmiren na drugi način) i nije uključen u izvod otvorenih stavaka tužitelja Gorana Marčana. Slijedom navedenoga tužitelj Goran Marčan račun br. 31 smatra podmirenim iz čega proizlazi zaključak da su i ostali računi koji su predmet cesije podmireni na isti način kao i račun br. 31. 4) Račun br. 46 od 06. travnja 2012. u iznosu od 3.125, 00 kn. Predmetni račun podmiren je dana 17. srpnja 2012. čemu se u prilog dostavlja izvod Partner banke d.d. Zagreb. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u izvod Partner banke d.d. Zagreb i presliku naloga za plaćanje. 5) Računi br. 92/2/1 od 02. srpnja 2013. u iznosu od 9.375,00 kn i br. 97/2/1 od 23. srpnja 2013. u iznosu od 9.375,00 kn. Predmetni računi odnose se na isto potraživanje, odnosno tužitelj Goran Marčan je dva puta izdao račun za istu uslugu i to pristup ročištu (raspravi) u predmetu Zanatoprema/Kasim Salkić (radi utvrđenja i isplate) od dana 02. srpnja 2013. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u račune br. 92/2/1 i 97/2/1 i dopis tužitelju Goranu Marčanu - povrat računa. Naglašava se da ovakvo je potraživanje ovrhovoditelja u potpunosti neosnovano, a budući da postoji sumnja i u ispravnost specificiranih usluga, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije podmirio predmetne račune. 6) Račun br. 127/2/1 od 01. listopada 2013. u iznosu od 18.750,00 kn. Zbog sumnje u ispravnost specificiranih usluga i potraživanja tužitelja Gorana Marčana naglašava se da tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije podmirio predmetni račun. 7) Račun br. 131/2/1 od 07. listopada 2013. u iznosu od 6.250,00 kn. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da je on podmirio predmetni račun dana 07. siječnja

2014. godine. Tužitelj tvrdi da je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u račun br. 146/2/1 od 30. listopada 2013. g. u iznosu od 9.375,00 kn i br. 146/2/1 od 30. listopada 2013. g. u iznosu od 9.375,00 kn. Zbog sumnje u ispravnost potraživanja tužitelja Gorana Marčana, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije podmirio potraživanja. Iz navedenoga proizlazi da je većina potraživanja tužitelja Gorana Marčana, zanatske zadruge, nepodmirena. Ostaju nepodmirena potraživanja temeljem računa br. 143/2/1, 146/2/1. Kako je ranije pojašnjeno računi br. 92/2/1 od 02. veljače 2010. i br. 19 od 02. veljače 2011. tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije isplatio ukupno potraživanje s obzirom da ih nikada nije niti ukinuo. Potraživanje od 46.875,00 kn odnosi se na odvjetničke usluge u likvidaciji protiv tuženika Zanatoprema radi utvrđenja i isplate koji se odnosi na postupak pod posl.br. P-3559/03. Predmetno potraživanje bilo je izdano za izdavanje računa, međutim što je razlog nepodmirivanja računa od tuženika Zanatoprema, zanatske zadruge. Naime predmetni računi ne sadrže isti broj računa spora niti Tarifni broj prema kojem je usluga obračunata. Kao dokaz u navedeni račun. Sumnja u ispravnost računa ukazala se na temelju prvostupanjske presude u navedenom predmetu od dana 06. prosinca 2013. godine. Postupak je prijavljen samo 15. listopada 2013. godine. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga dana 06. prosinca 2013. godine radnje tog vještača isti iznos za tuženika u žalbi nije navodi vps zanatskoj obračun i Tarifnom zanatska zadruga presuda Općinskog ovršenika prosinca 2013. godine. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga isti prigovor prijeboja svog dospjelog potraživanja prema tužitelja Gorana Marčana koje iznosi ukupno 54.091,99 kn sa zakonskim zateznim kamatama od dana 30. rujna 2011. Slijedom navedenoga, kada bi potraživanje tužitelja Gorana Marčana i bilo u potpunosti osnovano te izdani računi ispravni, a nije odnosno nisu, proizlazi da potraživanje tuženika Zanatoprema, zanatske zadruge prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 7.216,99 kn zajedno za zakonskim zateznim kamatama od 30. rujna 2011. Ovdje potraživanje tuženika Zanatoprema, zanatske zadruge temelji se na isplati pamičnog troška od strane Basler osiguranja d.d. Zagreb temeljem presude Pž-1332/07 Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji je neopravdano uplaćen na račun tužitelja Gorana Marčana kao punomoćnika tuženika Zanatoprema, zanatske zadruge, budući

da su svi troškovi vezano uz odvjetničke usluge tužitelju Goranu Marčanu pravovremeno bili podmireni od strane tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u tijeku postupka. Da je tome tako potvrđuje i činjenica da je sam tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga dio ovih isplaćenih troškova vratio tužitelju Goranu Marčanu i to u iznosu od 40.000,00 kn dana 05. prosinca 2011. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u dopis Basler osiguranja d.d. Zagreb, u navedenom smislu se očekuje priznanje tužitelja Gorana Marčana te se također predlaže saslušanje svjedokinje Ilonke Pavelić i Vere Babarović (na adresi tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge). Da je potraživanje tužitelja Gorana Marčana očito neosnovano, odnosno da isto ne može dokazati niti jednim dokumentom osim izvoda otvorenih stavaka potvrđuje činjenica da uz prijedlog za ovrhu nije dostavio niti jedan dokaz, a što je bio dužan učiniti sukladno izmjenama ZPP-a (NN 25/2013). Slijedom svega navedenoga predlaže se uvažiti navode ovog prigovora, staviti izvan snage rješenje o ovrsi i ukinuti provedene radnje, a postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga te predmet dostaviti na postupanje nadležnom sudu.

Na temelju prigovora tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, kao ovršenika od 15. siječnja 2014. rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-438/2014-2 od 11. veljače 2015. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Zorana Vrsalovića iz Rijeke poslovni broj Ovr-1772/2013 od 31. prosinca 2013. u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene radnje, a potom je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U dokaznom postupku ovaj sud je izvršio uvid u slijedeću dokumentaciju: izvod sa žiro računa tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge od Erste & Steiermarkische bank d.d. na dan 14. kolovoza 2009 zajedno s uplatnicom (list sudskog spisa broj 14), preslika knjige ulaznih računa tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge (list sudskog spisa od broja 15 do 36), ugovor o cesiji između Zanatopreme, zanatske zadruge (u daljnjem tekstu: Cedent), Basler osiguranja Zagreb (u daljnjem tekstu: Cesus) i odvjetnika Gorana Marčana (u daljnjem tekstu: Cesionar) od 4. srpnja 2012. (list sudskog spisa broj 37), razni računi, izvodi iz banaka te uplatnice (list sudskog spisa od broja 38 do 50, zatim od 90 do 94, potom od 112 do 115, nadalje od 130 do 153 te 160 i 161) i ugovor o pravnom zastupanju između Gorana Marčana odvjetnika iz Rijeke (dalje u tekstu: Odvjetnik) i Zanatopreme, zanatske zadruge (dalje u tekstu: Klijent) od 1.6.2012. (list sudskog spisa broj 123 i 124). Dana 19. siječnja 2018. ovaj sud je izvršio uvid u parnični spis Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema, a o čemu je napisana službena bilješka (list sudskog spisa od broja 168 do 182) budući je taj spis izdvojen radi izjavljene revizije. Također ovaj sud je izvršio uvid u slijedeće spise i to: 1) parnični spis Općinskog suda u Delnicama poslovni broj P-325/1987, 2) parnični spis Općinskog suda u Opatiji poslovni broj P-7255/2015 (ranije P-64/2010) i 3) parnični spis Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-375/2000. Na ročištu dana 4. travnja 2018. u svojstvu stranke saslušan je tužitelj Goran Marčan (list sudskog spisa broj 197, 198 i 199).

Dana 19. siječnja 2018. ovaj sud je izvršio uvid u parnični spis Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema te je napisana službena bilješka u kojoj se navodi slijedeće:

- „Tužba tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema je podnesena dana 28. srpnja 2003. radi isplate 200.000,00 kn.

- S. Salkić predanom na ročištu dana 26. kolovoza 2010. tužitelj Kasim Salkić tužbeni zahtjev na iznos od 8.176.000,00 kn. (list sudskog spisa broj 125.)

- S. Salkić predanom na ročištu dana 26. svibnja 2011. tužitelj Kasim Salkić tužbeni zahtjev na iznos od 3.812.166,58 kn. (list sudskog spisa broj 183.)

- S. Salkić predanom na ročištu dana 19. listopada 2011. tužitelj Kasim Salkić tužbeni zahtjev radi isplate iznos od 3.812.166,58 kn postavio je i eventu tužbeni zahtjev tj. da se utvrdi da je on suvlasnik zgrade u 1167/10000 dijela zgrade u Rijeci, Vukovarska 7A izgrađene na k.č.br. 1197 upisane u z.k.ul. broj 1461, podulova 1-53 ko. Rijeka (list sudskog spisa broj 212.)

- S. Salkić predanom na ročištu dana 9. ožujka 2012. tužitelj Kasim Salkić vrši pravo tužbenog zahtjeva ali sada na način da sada postavlja stvarno tužbeni zahtjev tj. da se utvrdi da je on suvlasnik zgrade u 1167/10000 dijela zgrade u Rijeci, Vukovarska 7A izgrađene na k.č.br. 1197 upisane u z.k.ul. broj 1461, podulova 1-53 ko. Rijeka odnosno podredno postavlja se obveznopravni zahtjev radi isplate iznosa od 3.812.166,58 kn s zakonskom zateznom kamatom od utuženja dana 28. srpnja 2003. pa do isplate (list sudskog spisa broj 270.)

- Dan 11. rujna 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2013 u stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema (list sudskog spisa broj 396 i 397) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa broj 95 i 96) je suglasna originalu.

- Dan 11. rujna 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2013 u stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema (list sudskog spisa broj 416) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa od broja 97 do 101) je suglasna originalu.

- Dan 11. rujna 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2013 u stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema (list sudskog spisa broj 419) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa broj 102 i 103) je suglasna originalu.

- Dan 11. rujna 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2013 u stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema (list sudskog spisa broj 425 i 426) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa broj 104) je suglasna originalu.

- Dan 11. listopada 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2013 u stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema (list sudskog spisa broj 439) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa od broja 105 do 107) je suglasna originalu.

- Dana 25. listopada 2013. u parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema održano ročište (list sudskog spisa broj 440 i 441) te priložena kopija u ovom parničnom spis poslovni broj Povrv-438/2014 (list sudskog spisa broj 108, 109 i 110) je suglasna originalu.

- U parničnom predmetu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema prije svoga podneska od 24. srpnja 2013. tuženik Znanatska zadruga Znanatoprema je imao još i slijedeće podneske u smislu Tar. br. 8. t. 1. važeće odvjetničke tarife i to:

- a) pismeni odgovor na tužbu od 17.2.2005. (list sudskog spisa broj 4 i 5),
- b) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 11.10.2005. (list sudskog spisa broj 32 i 33.),
- c) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 31.5.2006. (list sudskog spisa broj 37 i 38.),
- d) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 2.7.2007. (list sudskog spisa broj 45 i 46.),
- e) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema predanog na ročištu dana 12.3.2008. (list sudskog spisa broj 75, 76, 77 i 78.),
- f) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 20.6.2008. (list sudskog spisa od broja 88 do 91.),
- g) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 22.12.2010. (list sudskog spisa od broja 153 do 159.),
- h) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 20.5.2011. (list sudskog spisa broj 178 i 179.),
- i) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 12.10.2011. (list sudskog spisa od broja 200 do i 203.),
- j) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 21.2.2012. (list sudskog spisa broj 263 i 264.),
- k) podnesak tuženika Znanatske zadruge Znanatoprema od 08.3.2012. (list sudskog spisa broj 265.),

Općinski sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda Andreji Žigante, u građansko pravnoj stvari tužitelja KASIMA SALKIĆA iz Jurdani, Jušići 47B, zastupan po punomoćniku Radovanu Periću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika ZANATOPREMA RIJEKA iz Rijeke, Vukovarska 7B, zastupan po pun. Goranu Marčanu, odvjetniku iz Rijeke, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne javne rasprave zaključene dana 25. listopada 2013. godine, u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika, objavljene dana 06. prosinca 2013. godine, p r e s u d i o j e: „1. Dužan je tuženik Znanatoprema Rijeka isplatiti tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn (slovima: sto šezdeset pet tisuća devetstotina trideset četiri kune i sedamdeset osam lipa) (slovima: sto šezdeset pet tisuća devetstotina trideset četiri kune i sedamdeset osam lipa) sa zateznom kamatom od dana 28. srpnja 2003. godine pa do 31. prosinca 2007. godine u visini od 15% godišnje, a zatim od 01. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine u visini od 14% godišnje, a od 01. srpnja 2011. godine do isplate u visini od 12% godišnje, odnosno po stopi propisanoj odredbom članka 29.st. 2. Zakona o obveznim odnosima te nadoknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 33.346,88 kn, sve u roku od 15 dana. 2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: "Utvrđuje se da tužiteljev udjel u

imovini zadruga iznosi 11,676646% tj. 2.661.524,39 kn." 3. Odbija se prijedlog tužitelja za zabilježbu presude u sudski spis dat dana 18. prosinca 2009. godine i 4. Odbija se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za isplatu dosuđenog iznosa od 165.934,78 kn i dosuđenih troškova parničnog postupka. U obrazloženju presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/03. od 6. prosinca 2009. godine stoji sljedeće: „Tužitelj u tužbi od 28. srpnja 2003. godine navodi kako je tužitelj bio član zadruga u skladu s odredbama Zakona o zadrugama koje je on zadržavao do 2003. godine. Njegovo članstvo da je prestalo 01. kolovoza 2003. godine. Sukladno čl. 19. st.4. Zakona o zadrugama tuženik da je dužan zadrugaru kojem je prestalo članstvo u zadrugi isplatiti njegov udio u koji se uračunava dio imovine zadruga stečene na vrijeme trajanja njegova članstva u zadrugi i to razmjerno osobnom doprinosu zadrugaru koji je imovine. Tužitelj da se u više navrata obraćao tuženiku za zahtjevom da se obaveza isplati i utvrdi i isplati njegov pripadajući udjel. Tuženik da se svaki puta oglašavao da ne može isplatiti. Tužitelj drži da je njegov udjel u imovini zadruga za 39 godina članstva iznosio 200.000,00 kn slijedom čega traži donošenje odluke kojom će se ponajprije navesti iznos njegov pripadajući udio zadrugaru u imovini tuženika, a potom i obveza tuženika na isplatu iznosa od 200.000,00 kn. Tužitelj je tijekom naslovnog postupka u više navrata precizirao svoj petiti zahtjev da bi konačno podneskom od 25. listopada 2013. godine (list 12 spisa) jasno naveo kako ustraje kod zahtjeva postavljenog u podnesku od 07. veljače 2014. godine (list 158 do 262 spisa). Riječ je o tužbenom zahtjevu postavljenom u skladu s odredbe čl. 188. st.2. Zakona o parničnom postupku. Tuženik smatra kako članstvo u zadrugi nikada nije prestalo budući da je istomu odbijen zahtjev za iščlanjenje iz zadruga. Tužitelj ne pripada nikakva naknada za njegov udjel uz što da je tužitelj svojom tužbom prouzročio samo štetu. Zbog toga da je i vođen postupak pred Trgovačkim sudom u Rijeci koji je u prvom stupnju završio u korist tuženika. Tužitelj da ničim nije doprinio oštećenju imovine zadruga. Tuženik je tijekom postupka u više navrata istaknuo planirano prestatka članstva tužitelja u zadrugi, zbog čega da je tužba preuranjena. Naime, prema čl. 27. st. 3. Pravila zadruga da je određeno da zadrugaru članstvo prestaje danom ispunjenja njegov zahtjeva za istupanje iz zadruga, dok u konkretnom slučaju zahtjev tužitelja za istupanje iz zadruga nije prihvaćen. Slijedom istoga da bi tužbu trebalo odbaciti. Pravila zadruga da imaju prvenstvenu primjenu pred ovim drugim propisima te ih se tužitelj dužan čuvati. U odnosu na financijsku dokumentaciju koja se od tuženika traži tijekom postupka obrađuje kako je riječ o dokumentaciji od prije 40 godina te da je apsurdno da ju tuženik čuva budući da mu je nepotrebna te nije vezan zakonom istu čuvati. Nadalje da je do 1995. godine bio na snazi zakon prema kojem tužitelj nije imao pravo ni na kakav udio u imovini zadruga. Prema čl. 100 bivšeg Zakona o zadrugama koji je vrijedio do 1995. godine u slučaju prestatka članstva zadrugar ima pravo jedino na povrat udjela u skladu s odredbama Ugovora o članstvu u zadrugi. U skladu načela s vremenskim važenjem zakona do 1995. godine primjenjuje onaj zakon koji je vrijedio do te godine. Isto da znači da će se na odnose koji su nastali do 1995. godine primjenjivati zakon koji je tada vrijedio. Pozivanje tužitelja na njegovo učešće u visini od 11,67 % da je potpuno apsurdno budući da se temelji na kriterijima kojima bi tužiteljevo učešće u njegovoj imovini bilo 11,67%. Izračunavati učešće tužitelja u imovini zadruga na osnovu kriterija koji ne postoje da je promašeno. Tuženik da takve kriterije nikada nije donio i nikada nije usvojio pa ne može nastati niti njegova obveza isplate pod takvim kriterijima bilo što isplaćuje tužitelju. Naslov je tijekom postupka proveden kroz uvidom u cjelokupnu dokumentaciju dostavljenu u sudski spis pa u tom smislu Pravila zadruga tuženika (list 17-30 spisa), odluku Trgovačkog suda u Rijeci posl.br. P-430/032 (list 8-12 spisa) odluku Odbora za članska pitanja od 01. ožujka 2004. godine (list 7 spisa), Kriterije i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruga (list 84-85 spisa), zaključak od 1. prosinca 1997. godine (list 86 spisa), neslužbene kopije z.k. uložaka (list 110-112 spisa), Izjedu Porezne uprave Područni ured Rijeka od 14. rujna 2010. godine (list

127 spisa), Ugovor o usklađivanju zadruge (list 135-146 spisa) te svu ostalu knjigovodstvenu dokumentaciju koju su kroz svoje nalaza i mišljenja obradili angažirani vještaci u naslovnom postupku, saslušao svjedoke Davorku Milović, Nediljka Milardovića, Marija Križaneca, Danka Maušu i Ilonku Pavelić kao i tužitelja u svojstvu stanke postupka. Dokaz financijskim vještačenjem proveden je u tri navrata uz više nadopuna po vještacima za financije Lucijanu Verbanac, Ivana Marenčića i Dranka Hanika. Dana 14. rujna 2007. g. stalni sudski vještak Luciana Verbanac ulaže svoj pisani nalaz i mišljenje iz kojega proizlazi da je svoje polazište za davanje nalaza i mišljenja našla u odredbama čl. 7. i čl. 21. Pravila zadruge koja su proglašena na skupštini zadruge u srpnju 2002. godine. Naime u čl. 7. Pravila utvrđeno je da imovinu zadruge čine članski ulozi zadrugara, imovina stečena poslovanjem zadruge te imovina stečena na drugi način, a u članku 21. da je udjel zadrugara dobit koja pripada zadrugaru iz poslovanja zadruge. U slučaju prestanka članstva zadrugara u udio zadruga uračunava se i dio imovine zadruge stečene za vrijeme članstva zadrugara i to razmjerno osobnom doprinosu zadrugara u stjecanju te imovine. Osobni doprinos zadrugara u stjecanju imovine zadruge da se utvrđuje na temelju opsega i vrijednosti poslovanja zadrugara i zadruge. Pripadajući udjeli zadrugaru-tužitelju da su stoga obračunati na temelju stanja dugotrajne imovine, temeljnog kapitala i ostalog kapitala iskazanih u bilanci za 2006. godinu. Parametri za izračun udjela da se temelje na podacima iz bilanci za period 1998.-2002., budući da nakon 2002. godine nije bilo poslovnih odnosa između zadruge i zadrugara-tužitelja, što je vidljivo iz dostavljenih kartica koje pokazuje obim poslovanja zadrugara-tužitelja sa zadrugom, a što je bitno upravo za izračun doprinosa zadrugara-tužitelja u stjecanju imovine zadruge. Prema izjavi tuženika isti da nisu u posjedu financijskih kartica koje pokazuju obim poslovanja zadrugara-tužitelja za period raniji od 1998. godine. Obzirom na iznijete činjenice i raspoloživu dokumentaciju da su se utvrdili potrebni parametri za izračun pripadajućeg udjela zadrugara-tuženika i to po osnovi vrijednosti dugotrajne imovine na pozicijama bilance u aktivni te po osnovi kapitala i rezervi na pozicijama bilance u pasivi. Stavljanjem u korelaciju ostvarenog obima poslovanja zadrugara-tuženika sa zadrugom koji je iskazan u financijskim karticama dostavljenih za period 1998.-2002.g. sa ostvarenim ukupnim prihodom zadruge u istom razdoblju dobilo se je prosječno učešće zadrugara-tuženika u ukupnom prihodu zadruge tj. parametar koji prikazuje osobni doprinos zadrugara u stjecanju imovine zadruge, a isti prema dostavljenom pregledu iznosi 0,9932% (list 48 spisa). Dugotrajna imovina zadruge iskazana u bilanci za 2006. godinu predstavlja njenu sadašnju vrijednost prema financijskim kontima u aktivni bilance pa iako bi mjerodavnije bilo računati po tržišnoj cijeni vrijednost imovine za donošenje mišljenja i nalaza u naslovnoj pravnoj stvari koristila je knjigovodstveni podatak vezan za dugotrajnu imovinu temeljem kojega se je i izračunao pripadajući udio zadrugaru-tužitelju po osnovi dugotrajne imovine. U tabelarnom pregledu je dato sve kako bi se moglo rekapitulirati pripadajući udjeli zadrugaru-tuženiku odnosno sve ono zatraženo u stavku dva rješenja Općinskog suda u Rijeci od 15. svibnja 2006. godine. Tako svjedok Davorka Milović iskazuje da se je 1963. godine zaposlila u Riječkoj nabavnoj prodajnoj zadruzi koja je kasnije promijenila naziv u Zanatopremu gdje je radila do 1993. godine u svojstvu šefice računovodstva, a kasnije financijske direktorice. Tužitelj da je od samog početka postao član zadruge. Godine 1993. da je bio proces pretvorbe te je bila utvrđena zadružna imovina koja ostala kao zadružna i posebna imovina koja nije podijeljena. Sama pretvorba da je bila nakon njenog odlaska pa o istomu nema direktnih saznanja. Zadruga je poslovala u svoje ime i za svoj račun. Nije imala svoje ljude koji su bili zaposleni u zadruzi, već su to bili kooperanti koji su bili suosnivači zadruge i koji su obavljali određene radove za zadrugu. Zadruga da je pozitivno poslovala što da je vidljivo i iz većeg broja dobra koje je stvorila, kupila poslovni prostor u Puli i Poreču, izradili novi objekt u Rijeci i slično. Ne može se izjasniti o novčanom ekvivalentu koja bi bila vrijednost zadruge, ali na samom početku zadruga da je bila u iznajmljenom prostoru, a kasnije su se kupovali ti

veliki poslovi, a oni su i izgrađivali što da nedvojbeno pokazuje da je zadruga pozitivno poslovala. U vrijeme njenog rada kod tuženika niti jedan dan da nije bio blokiran žiro račun. Prihod zadruga u određenom poslu da bi iznosio od 2 do 10% što da je ovisilo o cijeni na tržištu i specifičnosti posla koji se izvodio odnosno kalkulaciji određenog posla. Tužitelj da je bio jedan od jačih kooperanata među prvih 50-ak. U grupi metalaca kojoj je tužitelj pripadao da je bio jedan od najjačih, a njegov udio u zadrugi da je vidljiv u poslovnim knjigama. Ne može se izjasniti o doprinosu bilo kojeg zadrugara. Princip poslovanja zadruge da je bio da je zadruga sklopila posao s investitorom temeljem sklopljenog ugovora, napravila se planska kalkulacija na temelju koje je sklopljen ugovor s kooperantom odnosno članom zadruge. Činjenica je da je zadruga imala i aktivnih i pasivnih kalkulacija. Aktivne da je zadruga pronalazila posao, a pasivne kooperant koje bi odradio preko Zanatopreme, za građevinu da je bilo pravilo da je poslove pronalazila zadruga, a kod metalaca bilo je više slučajeva da su oni sami donosili poslove. Kad zadruga plaća vrijednost rada kooperanti pokrivaju profit koji je ostvario. S druge strane i zadruga je ostvarila određeni profit radom tog kooperanta. Navodi da postoji i tzv. tranzitno poslovanje gdje kooperant sam nalazi posao, sam ga isfinancira pa ga samo Zanatoprema prefakturira. Tu da je tuženik zadržavao određeni postotak oko 10% po naplati da je preostali iznos plaćen kooperantu. Salkić da je imao dosta takvih tranzitnih poslova. Svjedok Nediljko Milardović iskazuje da je zadrugar od 1980. godine. Nakon donijetog Zakona o zadrugama da je bilo potrebno utvrdio udio svakog zadrugara u imovini, a po kriterijima koji su bili određeni Zakonom odnosno tumačenjem Zakona. Dva osnovna kriterija da su bila udio prometa zadnjih 5 godina svakog zadrugara te ukupan staž u zadrugi. Salkić da je tada bio jedan od vodećih zadrugara. Napravljen je elaborat o kojemu se raspravljalo na tijelima uprave zadruge te je isti trebao biti iznesen na skupštini što nikada nije učinjeno. Osobno smatra da to nije učinjeno zbog manipuliranja pojedinih djelatnika zadruge prema zadrugarima. Zadruga da je imala dvije osnovne djelatnosti građeljstvo i metalce koji su sudjelovali u podjednakim udjelima u prometu, a tužitelj je bio jedan od vodećih zadrugara metalaca. U vrijeme njegova učlanjenja da je bila velika ekspanzija u učlanjenju imovini, otvaranju poslovnica na teritoriju čitave države, stvaranju poslovnih prostora i sl. Može reći da je današnja imovina zadruge stvorena u to vrijeme. Današnja najveća vrijednost zadruge da je poslovna zgrada u Rijeci izgrađena putem kredita koji su plaćivali zadrugari kroz maržu koja je bila veća od svih marži drugih zadrugara u državi. Npr. zadruga u Sloveniji je imala maržu od 5 do 6%, a njihova marža je bila 12%. Zadruga da je imala i poslove u kooperaciji i poslove u tranzitu. Kod kooperacijskih poslova zadruga da je financirala svojim sredstvima sve prateće troškove, nabavljala materijal, plaćala troškove prijevoza, reprezentacije, putne troškove i dr. te kod okončanog obračuna otkud neto bruto sume oduzela bi svojih 12%, umanjila za sve nastale troškove, a preostali dio prefakturirali kooperantu prema svom učešću u poslu. Marža da je bila čista zarada zadruge iz čega da su se plaćali svi troškovi zadruge. Skupština da nikada nije verificirala udio pojedinih zadrugara. Prihvatila je kriterije koji su bili doneseni temeljem Zakona, međutim oni da nisu do kraja provedeni Nakon što su mu predočeni kriteriji s lista 84 do 85 spisa iskazuje da je o tim kriterijima glasano i oni su prihvaćeni, a zaključak koji prileži na listu spisa da nikada nije izašao na Skupštinu. Svjedok Mario Križanec iskazuje da je zadrugar od 1963. godine. Jedno vrijeme da je bio predsjednik zadružnog savjeta, a bio je i predsjednik skupštine do 1991. godine, kada je i usvojen Statut zadruge. Ne zna da li je nakon toga donijet neki statut zadruge, jer o tome nije obaviješten. Zadruga se financirala temeljem priloga kojeg je ostvarivala od svakog posla i to bruto posla koji je početno od 6%, a zadnji je bio 12%. današnja vrijednost zadruge da je velika i to u njenim zgradama. Smatra da je Salkić koji je metalac bio jedan od jačih kooperanata. Svjedok Ilonka Pavelić iskazuje da je od 1982. godine zaposlena kod tuženika na poslovima financija, a 2002. godine da je izabrana za upravitelja u kojem poslu da je i danas kao zakonski zastupnik. Obim poslova

koje da je tužitelj obavljao sa zadrugom da se do 2002. godine smanjivao. Isti je u dugu prema zadruzi u iznosu većem od 250.000,00 kn nastalih temeljem izdavanja jamstva zadruge za kredit koji je dobio od Županije 1998. godine zbog čega smatra da isti ne može potraživati dok ne riješi svoje obveze. U spis ulaže Ugovor o priznanju duga sklopljen u svibnju 1999. godine između stranaka. Navodi kako je upisana i hipoteka po tom dugu na nekretnini tužitelja. Godine 1995. Zakonom o zadrugama je propisano da svaka zadruga mora utvrditi udjele zadrugara. Godine 1996. i 1997. o tome da se razgovaralo, na koji način tome pristupiti. U zadruzi nisu bile vođene kartice sukladno navodima vještaka već je zadruga promatrana kao poduzeće gdje su obrtnici dobavljači osobe koje obavljaju usluge, pružaju rad za zadrugu. Donošenjem Zakona o zadrugama, zadruga je utvrđivala da takva mjerila za utvrđivanja učešća moraju biti godine rada članstva zadrugara i promet svakog člana. Godine 1995. zadruga je imala 37 članova. Nadzorni odbor je predložio da se u te kriterije uračunavaju godine, članstva zadrugara i promet protekle 3 godine do donošenja tih bodova. Godine 1997. temeljem tih kriterija usvojen je zaključak na nadzornom odboru dan je prijedlog da se napravi tablica temeljem koje je tužitelju dodijeljeno 390 bodova. Ti kriteriji da nisu nikad usvojeni za što ona ne zna razlog. Gospodin Salkić da je bio predsjednik skupštine pa da bi isti mogao znati razloge. Kasnije da nikakvi dugi kriteriji nisu bili predloženi niti usvojeni. Mišljenje iste je da su velike razlike u bodovima pojedinih članova zadruge iz razloga što u godinama za koje su bili uzimani kriteriji nije bilo dobro poslovanje svih članova. Dopunski iskazuje da se o kriterijima koje tužitelj ulaže u spis na skupštini nije raspravljano, niti su bili na dnevnom redu, nisu se usvajali niti se o njima glasalo. Kriteriji su bili predloženi na nadzornom odboru, izrađeni su bili u knjigovodstvu na način da se uzimalo 5 godina u razmatranje prije donošenja te odluke. Na taj način da se pogodovalo pojedinim obrtnicima pa zbog toga nisu nikad stupili u primjenu. Osobno smatra da je tužitelj i danas član zadruge obzirom da je Zakonom o zadrugama propisano da onaj član zadruge koji je ostvario dug prema zadruzi ne može se iščlaniti dok ne riješi svoje dugovanje. Kako tužitelj da ima dugovanje i dalje se smatra članom zadruge. Činjenica je da je donesena odluka o istupanju tužitelja od strane članskog odbora zadruge, ali zakon da ne dozvoljava stupanje na snagu takve odluke i ista nije nikad saživjela. Ranije da je zadruga bila u zgradi koja je prodana da bi se započelo sa izgradnjom zgrade temeljem kredita od Jugobanke. Godine 1991. tuženik da je u cijelosti isplatio kredit. Tijekom te izgradnje nije bila donesena nikakva odluka o povećanju provizije, sudjelovanju članova zadruge u stjecanju te imovine i slično. Ona da je tada radila u analitici te je pratila kredite koji su se otplaćivali. Cijela ta izgradnja da se podmirivala iz dobiti zadruge. Svjedok Danko Mauša iskazuje da je od 1971. godine do 1980. godine bio zaposlen kod tuženika, a tada postao obrtnik i učlanio se kod tuženika. Vid kooperacije da se sastoji od dva oblika tranzit i klasična kooperacija. On da je do 1991. ili 1992. godine bio kooperant tuženika. Nije sudjelovao u donošenju bilo kakvih mjerila i kriterija za učešće u imovini zadruge, niti bi znao na što se to odnosi. Čuo je od kolega da se razgovaralo moguće i odlučivalo, ali se ne može izjasniti o kriterijima u kojima bi obrtnici sudjelovali u podjeli imovine i opreme koju su svi zajedno stvarali. Od kada je bio zaposlen i kasnije aktivno kao kooperant obrtnici nisu nikada sudjelovali u podjeli dobiti, ali zna da su stvarali tu dobit i da se na kraju svake godine prešutno ta dobit nije isplaćivala njima nego je ulazila u fond za obrtna sredstva na taj način su povećavali imovinu Zanatopreme i vjerojatno na taj način i mogli ishoditi kredit npr. za izgradnju zgrade. Odjel metalaca da je bio najjači, a u metalcima je tužitelj u to vrijeme bio najjači, a moguće unutar svih kooperanata među najjačima. Ne može se izjasniti o njegovom prometu. U to vrijeme tužitelj da je bio lider u kooperaciji te je dovodio i druge kolege da rade putem Zanatopreme. Tužitelj Kasim Salkić iskazuje da je kod tuženika u jednom razdoblju bio predsjednik skupštine i to 1995. godine kada su donijeti kriteriji uz što je u jednom razdoblju bio i predsjednik Nadzornog odbora. Krajem 1995. da je bilo usklađenje internih akata tuženika sa zakonskim propisima. Oni tada

nisu utvrdili kriterije za učešće svakog zadrugara za što je bio angažiran dr. Marinko Učur s Pravnog fakulteta u Rijeci, koji je pomogao u usklađivanju tih akata. Zaključak da je na slijedećoj skupštini donesen 1997. godine te su utvrđeni bodovi svakog zadrugara za sudjelovanje u imovini zadruga. Ti kriteriji da su prihvaćeni i potpisani. On da je tada bio predsjednik skupštine i potpisao je te kriterije donijete po istoj. Dodatno iskazuje, a vezano za izgradnju nove zgrade sjedišta tuženika da je točno da je ranija zgrada tuženika prodana pa da se s tim kapitalom ušlo u izgradnju nove zgrade. To da je bio samo dio kapitala jer su zemljište dobili budući da su na tom mjestu imali malo skladište naslijeđeno od davnih dana. Izgradnja je pripremana 4 godine, on da je bio predsjednik odbora za izgradnju, završena je 1981. godine i predana na uporabu 10. ožujka 1981. godine o čemu je sačinjen izvještaj odbora za izgradnju poslovne zgrade toga dana. Taj izvještaj da je br. 1810/81 te prileži sudskom spisu. Iznova navodi kako su kriteriji doneseni za određivanje udjela zadrugara, a obzirom na tadašnje propise. Taj zaključak o broju bodova po tim kriterijima da predstavlja udio svakog zadrugara u imovini. Ti bodovi su zadrugarima dani temeljem odluka istih. Bilo je i drugih članova koji su istupili iz zadruge no oni nisu bili stekli uvjet o ostvarivanju prava na naknadu, a zadrugar Milardović te Brunjak također vode spor pred Trgovačkim sudom u Rijeci. U upravi zadruge su nastojali da se ta zadruga pretvori u poduzeće no to nije uspjelo, smatra iz razloga što je poduzeće lakše kontrolirati. Skupština da je donijela odluku o usvajanju tih kriterija i to najprije nadzorni odbor ih je usvojio pa potom skupština. Ne zna točno kada je to bilo, ali ona postoji te ju tuženik ne želi prezentirati. Prvi angažirani sudski vještak Luciana Verbanac na osnovi iznijetog te obračunatog rekapitulira da zadrugaru.-tužitelju prema važećim pravilima zadruge pripada udjel srazmjeran doprinosu zadrugara u stjecanju imovine zadruge kako slijedi: po osnovi članskog uloga (čl. 19. Pravila) iznos od 2.000,00 kn, po osnovi dugotrajne imovine iznos od 92.460,00 kn, po osnovi kapitala i rezervi iznos od 105.771,00 kn tj. sveukupno iznos od 200.231,00 kn. Na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Luciane Verbanac stranke su iznijele svoje primjedbe i prigovore i to tuženik u podnesku od 12. ožujka 2008. godine (list 75 spisa), a tužitelj u podnesku od 15. travnja 2008. godine (list 81 spisa). Ista usmeno obrazlaže dana 15. travnja 2008. godine navodeći da u cijelosti ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, a vezano uz iznijete primjedbe tuženika da je u nalazu izričito navedeno da je polazište za nalaz i mišljenje Pravila zadruge koja su proglašena na skupštini zadruge u srpnju 2002. godine i to sadržano u odluci 7. i 21. Pravila. Tuženik da joj je dostavio na uvid knjigovodstveno stanje koje datira od 1998. godine, a obzirom da isti u arhivi nemaju sačuvana stanja iz prethodnih razdoblja. Prema dokumentaciji dostavljenoj po tuženiku da je razvidno da je poslovni odnos stranaka prestao 2002. godine jer nakon te godine zadrugar više nije imao poslovne odnose sa zadrugom i spor je pokrenut 2003. godine pa su neosnovani prigovori tuženika da bi trebalo uzeti u obzir za utvrđivanje udjela i razdoblje do 2006. godine. Iz dostavljenih bilanci tuženika (list 59-72 spisa) da je vidljivo da se nije neto dobit u tom periodu raspoređivala zadrugi, odnosno da se neto dobit zadruge nije raspoređivala u razdoblju od 1998. do 2006. godine, već se kumulirala u dobit zadruge. Ukoliko je tuženik smatrao neto dobit tužitelja kao obrtnika to da je isključivo dobit istoga kao obrtnika a ne zadrugara. Nadalje, tužitelj je kao zadrugar učlanjen u zadrugu od 1965. godine, što je utvrdila nespornim u razgovoru s tuženikom. Stoga da bi proizlazio da navodi tuženika nisu osnovani s obzirom da su ta zgrada i imovina zadruge stečeni u vrijeme kada je tužitelj bio član zadruge. Nije utvrđivala kada je zadruga osnovana, ali kada je od istih tražila da se razvoji koja je imovina postojala 1965. godine, a koja je nastala kasnije tuženik to nije mogao učiniti, odnosno nije mogao odrediti koju je imovinu imao i stekao prije 1965. godine. Smatra neosnovanim prigovore tuženika iz točke 4. podneska, što da je pojašnjeno u njezinom pismenom nalazu. Godina 2006. da je bila godina gubitka za zadrugu u vrlo velikom iznosu, a postoji obveza prvenstveno saniranja dobiti i pokriće takve dobiti, ostao je gubitak od više od 500.000,00 kn pa su se umanjile i rezerve kapitala a što je također

predviđeno i izračunato u nalazu. Potvrđuje a je u svom nalazu utvrđivala udjel u kapitalu i rezervama, a iz razloga što smatra da su rezerve kapitalizirana dobit. Vještak smatra da nije moguće utvrđivati godišnje učešće u imovinu zadruge već isključivo kumulirano, a s obzirom na raspoložive podatke. Kriterij i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruge koje je tužitelj dostavio u spis na ročištu glavne rasprave dana 15. travnja 2008. godine (list 84-86 spisa) nisu joj bili dostupni budući da joj tuženik to nije dostavio unatoč traženju. Tuženik da joj je dostavio samo svoja pravila, Statut i knjigovodstvenu dokumentaciju kako je to navedeno u pisanom nalazu i mišljenju. Drugi angažirani vještak za financije i aktuar Ivan Marenčić dana 12. srpnja 2010. godine dostavlja nalaz i mišljenje sa zadaćom utvrđenja ukupnog učešća tužitelja u stvaranju imovine zadruge, a sve prema podacima u poslovnim knjigama tuženika. Isti tako navodi da radi valorizacije prometne vrijednosti poslovne knjige tj. njeno dodatno korištenje iznajmljivanjem njenog većeg dijela odnosno ostvarivanjem prihoda od imovine na drugi način (čl. 7. Pravila zadruge), da je izvršena tržišna procjena vrijednosti te imovine po postupku diskontiranih novčanih tokova na način da su iz ugovora o iznajmljivanju utvrđeni godišnji primici, da su iz izvješća tuženika utvrđeni godišnji izdaci s amortizacijom te da su diskontnim faktorima iz prednjih podataka utvrđeni diskontirani neto primici za razdoblje kroz 8 godina, kao uobičajenom rokom procjene za poslovni prostor temeljem koje metodologije je utvrđena u 2008. godini godišnja vrijednost iznajmljenog prostora od 1.403.65,60 kn (prikaz naznačen u tablici na listu 117 spisa). Iz tabličnog pregleda procjene tržišne vrijednosti iznajmljenog dijela poslovnog prostora za 2008. godinu (ubrani prihodi-umanjeni za razmjerne troškove održavanja + amortizacija – diskontirana vrijednost na dan procjene u razdoblju od 8 godina iznosi 11.229.236,87 kn) slijedom čega da je razvidno da se godišnja dobit tuženika svake godine povećava za ubrani prihod odnosno da sadašnja vrijednost tih budućih prihoda iznosi 11.229.236,87 kn. Statička (knjigovodstvena) vrijednost dugotrajne imovine da je u nalazu povećana za procijenjenu vrijednost iznajmljivanog poslovnog prostora kao dodatne, ostale financijske imovine) te je temeljem tako utvrđene vrijednosti imovine iz 2008. godine u čijem stvaranju je sudjelovao tužitelj pa ona danas predstavlja povećanu osnovicu učešća tužitelja u korištenju te imovine. Vještak u svom nalazu višekratno iznosi neuspješnost pribavljanja podataka o visini obavljenog prometa odnosno obim poslovanja tužitelja u prihodima tuženika od 1965. godine do 2008. godine. Obzirom na dijelom prikupljene podatke navodi da je tužitelj učestvovao u prihodima tuženika u prosjeku sa cca 1,00% vlastitim učešćem kao što je to utvrđeno u prvom nalazu (0,9932%), za razdoblje od 1998. do 2002. godine pri čemu i jednom i drugom razdoblju pojedine godine dostižu znatno viši postotak učešća. Vještak da nije uspio pribaviti međusobno kompatibilne podatke za druga razdoblja u 40-godišnjem članstvu tužitelja u društvu tuženika pa su u nalazu korišteni u spisu prikupljeni podaci od 1998. do 2002. godine. Temeljem spisu priložene bilance za 2008. godinu utvrđuje se udjel tužitelja srazmjerno njegovom doprinosu u dugotrajnoj imovini s kojom danas posluje tuženik u iznosu od 199.724,36 kn. Pripadajući udjel tužitelja u kapitalu i rezervama da iznosi 124.285,42 kn. Dakle, sveukupan udjel tužitelja u imovini tuženika, a odnosi se na članski ulog u visini od 2.000,00 kn, ulog po dugotrajnoj imovini u visini od 199.724,36 kn te ulog po kapitalu i rezervi u visini od 124.285,42 kn, predstavlja sveukupan iznos od 326.009,78 kn. Na pojedinačni nalaz i mišljenje tužitelj je iznio svoje primjedbe u podnesku od 26. kolovoza 2010. godine, a tuženik u podnesku od 22. prosinca 2010. godine. U pisanom očitovanju od 09. veljače 2011. godine vještak obrazlaže primjedbe tužitelja na način da je u nalazu primijenjeni postotak od cca 1,00% udjela tužitelja utvrđen iz nalazu priloženih analitičkih kartica o učešću tužitelja u ostvarenju prihoda tuženika jer kartice za druga razdoblja članstva od strane tuženika u spis nisu dostavljene, a što se tiče vrijednosti poslovne zgrade. Vještak je po pribavi izvodka iz zemljišne knjige i Ugovora o najmu poslovnog prostora od tuženika za 2008. godinu izračunom utvrdio sadašnju prometnu vrijednost poslovne zgrade. Također izvršene procjene

od 11.229,236,87 kn za iznajmljeni prostor od 940,60 m² moguće je provjeriti usporedbom cijene po m² proizašle iz procjene od 11.938,38 i cijene koju je u sudski spis dostavila Porezna uprava od 12.000,00 do 13.000,00 kn /m² a čime je procijenjena prometna vrijednost potvrđena kao realna. U odnosu na primjedbe tuženika navodi da iz predmeta Trgovačkog suda u Rijeci nisu korišteni nikakvi podaci već samo izvršen uvid, a što je bilo neophodno da bi se u konačnici utvrdila aktualna sadašnja tržišna vrijednost poslovne zgrade tuženika. Ističe nerazumijevanje primijenjene metode po tuženiku, utvrđivanja sadašnje tržišne vrijednosti poslovne zgrade. U nalazu u kojem pored ostalih kapitalnih vrijednosti vrijednost poslovne zgrade služi kao osnov za utvrđivanje udjela tužitelja umjesto unesenih 12.008.446,87 kn mogla bi za utvrđenje tržišne vrijednosti biti utvrđena cjelokupna površina zgrade od 1.494,01 m² (dio koji koristi tuženik i dio koji se daje u najam) i to po cijeni od 11.938,38 kn /m². Na taj način bila bi utvrđena jedinstvena tržišna vrijednost od 17.836,059,10 kn koja bi predstavljala tržišnu vrijednost cijele poslovne zgrade suglasno objavljenoj cijeni po m² koju je u sudski spis dostavila Porezna uprava. Međutim vještak realnijom smatra u nalazu utvrđenu vrijednost u iznosu od 12.008.446,87 kn jer ista sadrži revaloriziranu tržišnu vrijednost iznajmljivanog dijela poslovne zgrade korigiranu sa knjigovodstvenim ispravkama vrijednosti u razdoblju njenog korištenja. Naznačeni iznos predstavlja današnju tržišnu vrijednost iznajmljenog dijela poslovne zgrade, a ne buduće prihode koji nisu tretirani u bilo kojoj stavci nalaza niti bilo koji budući prihodi sudjeluju u utvrđenim prihodima u nalazu. Istodobno vještak vrši dopunu nalaza suglasno kriterijima u naprijed navedenom postupku tužitelja prema kojem tužitelju pripada 390 bodova od ukupno 3340 bodova za sudjelovanje u imovini zadruga, kojem zahtjevu je već ranije priložen opis kriterija i tablični poimenični pregled bodova zadrugara. Vještak temeljem u nalazu utvrđenih vrijednosti dugotrajne imovine i vrijednosti kapitala utvrđuje udio tužitelja u imovini tuženika na način da postotak učešća tužitelja ocjenjuje u iznosu od 11,676646%. Pripadajući udjel tužitelja u dugotrajnom imovini da je 2.350.994,10 kn, a u kapitalu 1.461.172,48 kn slijedom čega da je sveukupni pripadajući udjel tužitelja 3.812.166,58. Na ročištu glavne rasprave dana 26. svibnja 2011. godine sudski vještak usmeno obrazlaže da ostaje kod svog pisanog očitovanja i nalaza uz pojašnjenje da su uneseni primici za naredno razdoblje, isto tako izdaci i temeljem toga utvrđeni ukupno neto prihodi na koje je tada primijenjen diskontni faktor tako da je ukupno utvrđena za svaku od tih godina sadašnja vrijednost koja predstavlja sadašnju vrijednost iznajmljenog poslovnog prostora što ukupno čini iznos od 11.229.236,87 odnosno prosječno po godini 1.403.654,00. Tu je primijenjena metodologija Cash Flow sistema za utvrđivanje vrijednosti tj. sadašnje vrijednosti poslovne zgrade pri čemu elementi budućih prihoda po godinama igraju ulogu metodologije utvrđivanja sadašnje vrijednosti. Da je utvrđena vrijednost procjene realna utvrđuje Izvješće Porezne uprave dostavljeno u sudski spis o trenutnoj odnosno u 2008. godine prometnoj vrijednosti poslovnih zgrada na području na kojem se predmetna zgrada nalazi jer je procjena vrijednosti prometna vrijednost Porezne uprave identična. Ta metodologija se utvrđuje na temelju osmogodišnjeg pretpostavljenog primitka, ali je taj primitak zapravo registrirani primitak godine za koju se vrši procjena. To znači da će zadruga od iznajmljivanja za narednih 8 godina ostvarivati primitak od utvrđenih 11.229.236,87 kn. Suština procjene da je praktički metodologija utvrđivanja vrijednosti zgrade za 2008. godinu i to pomoću cijene koja je postignuta za procjenjivani prostor u toj 2008. godini, procjenjivan za 8 godina (metodologija procjene). Realnost procjene da je moguće provjeriti samo kroz trenutno postojeću prometnu vrijednost takvih ili sličnih zgrada na određenoj lokaciji za tu predmetnu 2008. godinu. Ta objavljena cijena po Poreznoj upravi je identična sa procijenjenom cijenom po m² u nalazu predloženoj procjeni. Na temelju osmokratno uzete cijene najma iz 2008. godine nikako se ne može procjenjivati tzv. budući prihod jer je to jedini metodološki postupak koji služi za utvrđivanje sadašnje vrijednosti iznajmljenog prostora u toj 2008. godini. To su primici koji su stečeni 2008. godine pa nisu

mogli biti stečeni u vrijeme sudjelovanja tužitelja u istim. Riječ je o metodologiji tzv. novčanih tokova koja se primjenjuje za utvrđivanje sadašnjih vrijednosti i likvidne poslovnih zgrada ili bilo kojih drugi nekretnina. Vrijednost dugotrajne imovine koja se nalazi u godišnjim izvješćima iznosi 779.210,00 kn što da je manja vrijednost od 11.229.236,87. On da nije utvrđivao na koji način je tuženik došao do tog iznosa ali je činjenica da je on knjižen u godišnjem izvješću. Amortizacija da je dio izdataka te da je sadržana u njegovom nalazu. U svom obračunu nije uzeo u obzir prihode iz najma 2003. godine jer je utvrđivanja dosadašnja prometna vrijednost zgrade za 2008. godinu. Te godine nije utvrđivao niti vrijednost tuženikove imovine. Vrijednost zgrade 2003. godine nije utvrđivao. Vrijednost zgrade a bi se utvrđivala a je zahtjev postavljen da se tužitelj ima namiriti sa stavkom 3. godine. Učešće tuženika da je utvrđivano za razdoblje za koje je tuženik dostavio podatke u sudski spis od 1998.g. pa do 2002. godine. Za 2003.g. da nije utvrđivao niti dobiti niti gubitak, a gubitak u 2008.g. da je iskazan u Bilanci uloženoj u sudski spis. Postotak učešća tužitelja je utvrđen prema ukupnom prihodu kojeg je iskazao tuženik u svojim godišnjim izvješćima. Prvotno da je utvrđivao učešće tužitelja u ostvarivanju prihoda tuženika i na temelju toga da je utvrđen postotak sudjelovanja tužitelja u prihodu tuženika, a temeljem utvrđene imovine se utvrđuje pomoću utvrđenog postotka iznos koji bi pripadao tužitelju iz ukupne imovine kojom tuženik raspolaže. Temeljem tog postupka tužitelj ima pravo učešća u prihodima tuženika. Utvrđeni pripadajući udjel u dugotrajnom imovini od 199.724,36 kn da je pripadajući udjel koji je utvrđen iz ukupne dugotrajne imovine od 20.134.155,87 i postotak učešća u prihodu od 0,9932. Taj pripadajući dio da je stavka aktive. Iznos od 12.513.672,51 kn da je utvrdio kao sveukupni aktivni kapital iz godišnjih izvješća tuženika. To da je utvrdio kao aktualni kapital tuženika koji se iskazuje u godišnjem izvješću tuženika na pasivnoj strani. Iznos pripadajućeg udjela u dugotrajnoj imovini od 199.724,36 te iznos pripadajućeg udjela u kapitalu u rezervama od 124.285,42 kn su zbrojeni kao ukupna vrijednost imovine tuženika od koje je utvrđeno udjel tužitelja odnosno njegovo učešće od 326.009,72 kn u ukupnom imovini tuženika. On da je tu metodologiju primijenio i ustraje kod iste. On da se uobičajeno koristi metoda zbrajanja aktive i pasive bilance društva kod procjene vrijednosti društva, naime, te se vrijednosti kao vrijednost imovine trgovačkog društva procjenjuje zajedno i na temelju toga se može utvrditi samo učešće pojedinog člana društva odnosno konkretno tužitelja. Ne može se izjasniti na koji je način vršena procjena vrijednosti imovine u aktivi bilance. Nije provjeravao da li ta fer procjena ima stavku u pasivi odnosno u uvjetom da ima procjene u aktivi i kontra stavka u pasivi u načelu se ne može vršiti. Vještak Ivan Marenčić dana 29. kolovoza 2011. godine vrši dopunu osnovnog vještaka mišljenja od 12. srpnja 2010. godine na način da pojašni utvrđena o ostaloj dugotrajnoj imovini u nalazu, da utvrdi da li je Zanatoprema izvršila knjigovodstvenu prilagodbu vrijednosti zgrade da bi uskladila sa fer vrijednostima na tržištu te tako povećala njenu stvarnu vrijednost na dugotrajnoj materijalnoj imovini te istovremeno knjižila kao skontu na dugotrajnoj imovini na poziciji revalorizacijskih rezova, da na osnovu podataka tablice da ponovno izračuna ukupne prihode po najmu te da da izračun tužiteljeva udjela sa podacima iz bilance zgrade za 2003. godinu. U bitnome vještak j e i nadalje ostao u cijelosti kod datog izračuna udjela tužitelja u nalazu od 12. srpnja 2010.g. kao i naknadnih očitovanja. Dana 01. prosinca 2011. godine vještak Ivan Marenčić dostavlja pisano očitovanje te dopunu nalaza na način da vještak očituje na primjedbe i prijedloge tuženika iznesene u podnesku od 12. listopada 2011. godine s tim da pri izračunu diskontinuiranih budućih prihoda od zgrade unese prihode iz ostalih prihoda i zakupnine koje prema tuženiku iznosi 592.019,00 kn umjesto 592.019,00 kn prihoda od 2.261.687,00 kn po nalazu. U istom nalazu vještak dodaje da zgrade prihodnog pribavljanja podataka o visini obavljenog prometa odnosno obima poslovanja u prihodima tuženika od 1965.g. do 2008. godine vještak je upućen na knjigovodstveni spis dostavljenih podataka čija vjerodostojnost je potvrđena samo dijelom prikazom ostvarenih

prihoda u uzastopnim godinama od 1979. do 1984. godine. I jedni i drugi podaci pokazuju da je tužitelj učestvovao u prihodima tuženika u prosjeku sa cca 1,00% vlastitim učešćem kao što je to utvrđenom u provom nalazu (0,9932%) za razdoblje od 1998. do 2002. godine pri čemu i jednom i drugom razdoblju pojedine godine dostižu znatno viši postotak učešća. Kako vještak nije uspio pribaviti međusobno kompatibilne podatke za druga razdoblja u 40-godišnjem članstvu tužitelja u sastavu tuženika to su i u ovom nalazu korišteni u spisu prikupljeni podaci od 1998. godine do 2002. godine slijedom čega je izračunat prosjek učešća tužitelja u ukupnim prihodima tuženika od 0,9932%. Temeljem priložene bilance za 2008.g. utvrđuje se udjel tužitelja srazmjerno njegovom doprinosu dugotrajnoj imovini s kojom danas posluje tuženik pa utvrđuje da je pripadajući udjel u dugotrajnoj imovini u visini od 102.659,71 kn, a pripadajući udjel u kapitalu i rezervama 124.285,42, slijedom čega proizlazi da je sveukupan udjel tužitelja u imovini tuženika uz članski ulog od 2.000,00 kn sveukupno 228.981,13 kn. Sudski je vještak na ročištu glavne rasprave dana 19. prosinca 2011. godine iznova obrazložio svoju pisanu dopunu nalaza navodeći da ustraje kod konstatacije da bi zbog toga što u spis nisu priključeni odnosno dostavljeni svi traženi podaci o učešću tužitelja od njegovog učlanjenja u zadrugu do 2002. godine da bi iz tog razloga trebalo izvršiti cjelokupnu procjenu imovine tuženika, a koje mišljenje da je iznio i sam tuženik u odgovoru na nalaz potpisan od strane dviju ovlaštenih revizora gdje je upravo takva konstatacija od strane tuženika i predložena. Isto podržava iz razloga što u cijelom razdoblju nije bio u mogućnosti pribaviti podatke odnosno karton tužiteljevog učešća u dohotku tuženika već su korišteni samo dostavljani podaci na listu 59-72 spisa za pet uzastopnih godina od 1998.g. do 2002. godine dok za ostalo skoro 40-godišnje razdoblje nisu dostavljeni. U naznačenih 5 godina učešće tuženika u 1998., 1999. i 2000. godini da je bilo nesrazmjerno veće nego u posljednje 2 godine s time da uz pretpostavku da je u te naznačene 3 godine bila normalna suradnja tuženika s tuženikom kada bi njegovo učešće u prosjeku umjesno 0,99 % iznosila cca 1,5% što ukazuje da bi pod pretpostavkom normalne suradnje u ranijim godinama njegovog članstva učešće bilo daleko veće pod uvjetom da su i podaci na kartonu učešća tužitelja bili dostavljeni u sudski spis. U sudski spis da je uložena tablica s učešćem tužitelja u daleko većem postotku izraženo u broju bodova koji bodovi nisu mogli biti iskazani bez neke postojeće dokumentacije po tuženiku jer su ti bodovi različiti za naznačene osobe u toj tabeli. Prema tome oni su morali imati podlogu u statističkim podacima praćenja, sudjelovanja pojedinih članova zadruge u ukupnom prihodu. Iznos od 228.981,13 kn koji je utvrdio kao učešće tužitelja u imovini tuženika, a utvrđen je na dan 31. prosinca 2008. godine obzirom da su korišteni svi podaci tuženika zaključno s istom godinom. Naslov je tijekom postupka proveo dokaz i trećim financijskom vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl.oec. Darku Haniku koji je dana 14. veljače 2013. godine u spis dostavio svoj pisani nalaz i mišljenje. Zadaća je sudskog vještaka utvrditi ukupno učešće tužitelja u stvaranju imovine zadruge, a prema podacima u poslovnim knjigama tuženika odnosno sukladno njegovom osobnom doprinosu pri čemu se valja izdvojiti zgrada te utvrditi svu imovinu zadruge koja se u međuvremenu otuđila kao i zasebnu aktualnu imovinu zadruge. Na temelju dostupne dokumentacije vještak je utvrdio prosječno učešće tužitelja u stvaranju imovine tuženika u utuženom razdoblju do 2002.godine kada je prestao trajni poslovni odnos između tužitelja i tuženika a iznosi 165.934,78 kn. Naime da bi se utvrdilo učešće tužitelja u stvaranju imovine tuženika da je korišten podatak o prosječnom učešću tužitelja u financijskom rezultatu tuženika za razdoblje od 1998. do 2001. godine koji iznosi 1,355% obzirom na podatak za 2002. godinu predstavlja tek pola poslovne godine. Ako stanje neto imovine – kapitala, koje na dan 31. prosinca 1997. godine iznosi 12.181.395,54 kn (list 368 spisa) pomnoži sa prosječnim učešćem tužitelja u neto imovini tuženika za razdoblje od 1998. do 2002. godine proizlazi kako vrijednost tužiteljeva osobnog doprinosa u imovini tuženika iznosi 165.057,91 kn. Navedeni iznos uvećan za 876,87 kn koliko iznosi učešće tužitelja u financijskom

te dati odgovor

na upite punomoćnika u smislu koliko predstavlja 11,67% od postojeće imovine zadruga, ukoliko je to moguće, odnosno odgovoriti zašto nije. U tom smislu vještak navodi da u cijelosti ustraje kod navoda iznijetih u svom nalazu i mišljenju kao iskazu datom na sudu. U odnosu na navode tužitelja smatra kako je riječ o pravnom, a ne ekonomskom pitanju. Naime, koliko sud ocjeni da su dostavljeni kriteriji i mjerila originalni dokumenti za sudjelovanje u imovini zadruga od 28. studenog 1997. godine mjerodavni za utvrđivanje udjela zadrugara i zaključka kojim su na temelju kriterija utvrđeni bodovi članovima zadruga prema kojima zadrugaru Kasimu Salkiću pripada 390 bodova što od ukupnog broja bodova 3.340 čini 11,6766% tada može i vrijednosno izraziti pripadajući dio imovine, a što bi iznosilo 1.372.805,70 kn. Poslovne knjige i financijski izvještaj koji se na temelju poslovnih knjiga sastavljaju imaju zadatak da realno prikažu financijski rezultat određenog razdoblja odnosno stanje imovine, obveza i kapitala zadruga na određeni dan. Obzirom da nisu dostavljeni dokumenti iz kojih bi vidjeli postojanje zgrade na gornjem Zametu čiji se fotomodel daje u preslici uz podnesak o toj se činjenici da se ne može očitovati. Temeljem savjesne i brižljive ocjene provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku prema ocjeni naslova tužbeni je zahtjev tužitelja djelomično osnovan. Prethodno u odnosu na procesna pitanja valja obrazložiti, da je tužitelj konačno do zaključenja glavne rasprave, ostao pri petitu tužbenog zahtjeva iz podneska od 07. veljače 2012. godine (list 258-262 spisa). Razvidno je da je isti postavljen temeljem odredbe čl. 188. st. 2. Zakona o parničnom postupku, koja odredba daje ovlaštenje tužitelju na postavljanje više tužbenih zahtjeva u međusobnoj vezi tako da sud slijedeći od tih zahtjeva prihvati ako nađe da onaj koji je ispred njega istaknut nije osnovan (komulacija tužbenih zahtjeva). Kako je naslov djelomično usvojio prvi postavljeni tužbeni zahtjev iz točke 2. petita istoga, to raspravljanje i odlučivanje o drugom eventualnom je bespredmetno i nepotrebno. U odnosu na meritum spora kristalizira se da je predmet spora tužiteljev zahtjev za isplatu članskog udjela, a nakon istupanja tužitelja iz zadruga. Glede pitanja istupanja tužitelja iz zadruga postoji kolizija između stranaka budući da tužitelj drži kako je samostalno temeljem odredbi Zakona o obveznim odnosima NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/9, 112/99 i 88/01, u daljnjem tekstu ZOO/91) istupio iz zadruga (ortakluka) dok se tuženik u smislu leix specijalis odredbi pravila zadruga poziva na nemogućnost istupa zadrugara ukoliko Odbor za članska pitanja ne prihvati takav zahtjev. Naime, odredbe čl. 647p ZOO/91 uređuje pitanje istupa iz ortakluka između ostalog u st. 5 navodeći da je ništava odredba ugovora kojom se isključuje ili ograničuje pravo ortaka na otkaz ugovora o ortakluku. S druge strane članak 6. Pravila zadruga (list 17 do 30 spisa) kazuje da zadrugar može istupiti iz Zadruga tako da zahtjev za istupanje iz Zadruga preda Zadruzi pismenim putem i da Odbor za članska pitanja odobri istupanjem zadrugara iz Zadruga. U odluci kojom se odobrava istupanje zadrugara navodi se s kojim danom zadrugaru prestaje članstvo. Odbor za članska pitanja ne mora prihvatiti zahtjev zadrugara i odobriti istupanje iz Zadruga, ali odluku o odbijanju zahtjeva mora obrazložiti. U slučaju da zadrugar ima obveza prema Zadruzi dužan je te obveze podmiriti do prestanka članstva. Spisu je dostavljena Odluka Odbora za članska pitanja (list 7 spisa) od 01. ožujka 2004. godine iz koje proizlazi da je na sastanku istog odbora donesena jednoglasna Odluka o zahtjevu za iščlanjenje obrtnika Kasima Salkića na način da se odbija zahtjev istoga prije nego gospodin Kasim Salkić ne podmiri obveze prema Zadruzi tj. do okončanja sudskog spora na Trgovačkom sudu u Rijeci. Prema ocjeni naslova donijeta Odluka Odbora za članska pitanja nije valjana ni dostatno obrazložena. Suprotno ovoj Odluci prema ocjeni naslova tužitelj kao zadrugar u smislu odredbe čl. 647p ZOO-a/91 može samostalno istupiti iz ortakluka u svako doba, osim u nevrijeme ili na štetu ostalih ortaka, kako to uređuje stavak 1. iste Odredbe. U slučaju da tuženik smatra da je tužitelj kao ortak otkaza suprotno ovoj odredbi to temeljem odredbe čl. 647p st.3. tužitelj može odgovarati ostalim ortacima za štetu koja zbog toga eventualno proiziđe. Nadalje, u vrijeme istupanja tužitelja iz zadruga bio je na snazi Zakon o zadrugama (NN broj 36/95, 67/01 i

12/02 - dalje: ZZ), kojim je, nakon stupanja na snagu Zakona o zadrugama i dopunama Zakona o zadrugama ("Narodne novine" broj 12/02), u čl. 5. s... da se taj Zakon primjenjuje i na zadruge čije je osnivanje i poslovanje uređeno po... propisima, osim ako tim propisima nije što drukčije određeno. Dakle, o pravima člana... iz zadruge valja odlučiti na temelju odredba Zakona o zadrugama odnosno propisa na koje taj zakon upućuje. Zakon o zadrugama u čl. 2. propisuje da se, ako tim Zakonom nije drugačije propisano, na zadruge primjenjuju propisi kojima se uređuju obvezni odnosi... prema odredbi čl. 19. st. 4. ZZ-a kod isplate zadrugara kojem je prestalo članstvo... udjel zadrugara se uračunava dio imovine zadruge stečene za vrijeme njegova... i to razmjerno osobnom doprinosu zadrugara u stjecanju te imovine. U svezi... Pravila zadruge uređuje da je udjel zadrugara dobit koja pripada zadrugaru iz... zadruge. U slučaju prestanka članstva zadrugara u udjel zadrugara uračunava se i dio... zadruge stečene za vrijeme članstva zadrugara i to razmjerno osobnom doprinosu... u stjecanju te imovine. Osobni doprinos zadrugara stjecanju imovine Zadruga... na temelju opsega i vrijednosti poslovanja zadrugara i Zadruga. Nadalje, prema... 647v. ZOO/91 vezano za citirane odredbe čl. 2. i čl. 5. st. 2. ZZ, prop... slučaju istupa iz ortakluka iz zajedničke imovine najprije podmiruju dugove... nedospjela i sporna dugovanja ostavlja se onoliko koliko je potrebno za... mirenje; nakon podmirjenja zajedničkih dugova, vraćaju se ulozi; za nenovčan... onih koji su se sastojali u radu ili prepuštanju stvari na uporabu, naknade... koju su imali u vrijeme ulaganja, ostatak zajedničke imovine, nakon podmir... kluka i vraćanja ortakčkih uloga, dijeli se na ortake prema njihovim udjel... obrazlaganja razloga donijete odluke ovoga suda iznova će se skrenu... Zabrane Zakona o parničnom postupku i to čl. 7. i 221a istoga koje uređuju... čine činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predloži dokaze kojima... uređuju odnosno ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnos... činjenicu o postojanju iste zaključiti će primjenom pravila o teretu dokaza... tijekom ovog naslovnog postupka u sva tri provedena financijska vještačenja... problem, a to je nedostatak relevantne dokumentacije od 1965. godine... iz zadruge, a upravo relevantne radi primjene odredbe čl. 19. st. 4. Za... osno izračuna udjela zadrugara kroz dio imovine zadruge stečene za vri... u zadruzi i to razmjerno osobnom doprinosu zadrugara u stjecanju to... kojemu je u naslovnom postupku teret dokaza odgovornost za nedostatak... cije prebacuje na teret tuženika koji se opet ekskulpira navodima da je riječ o pe... godina za što da ni prema Zakonu nije dužan čuvati dokumentaciju. Naslovni... navode tuženika da uistinu kroz toliki vremenski period nije dužan čuvati... dokumentaciju potrebitu tužitelju u naslovnom postupku, a koje odgovar... financijskog vještaka dipl. oec. Darka Hanika, pa se istom prema... može smatrati zlouporabom procesne dispozicije tuženika. Upravo je... odredbi koje uređuju parnični postupak na teretu tužitelja bilo predoči... antaciju kojom bi osigurao ostvarenje svoga traženja. Nastavno se obrazlaže... kriterija i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruge te zaključka koji n... bodova po istim mjerilima svakog od zadrugara, a sukladno kojima tužitelj i... traženje u opsegu od 11,676646% (390 bodova), odnosno u protuvrijednos... 31... U svezi s tim naslov drži da bi donijeti kriteriji i mjerila za sudje... zadruge bili od relevantne važnosti kao i donijeti zaključak nadzornog... uredu učešća zadrugara u ukupnom broju bodova, međutim kriteriji... je u imovini zadruge ovdje tuženika upitni su po svom postojanju, u... to je tijekom ovog postupka utvrđeno, a prema izjavi saslušanih svjedoka... Milardović, Pavelić, jest da se o ovim kriterijima i mjerilima kod tuženika... ali je izostao

dokaz da su isti kriteriji i mjerila ikada usvojeni po tuženiku, odnosno njegovom nadzornom odboru te da bi se u tom smislu imali i primijeniti. Tužitelj u tom smislu ulaže primjerke kriterija i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruge, u preslici, neovjerene po tuženiku, te jedino i isključivo tužitelj iskazuje o činjenici da bi kriteriji i mjerila bili donijeti i bili važeći. Stoga naslov nije prihvatio da bi se kriteriji i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruge imala primijeniti kod utvrđenja udjela tužitelja u stečenoj imovini zadruge. Zbog ovih okolnosti proveden je dokaz u više navrata financijskim vještačenjem sa zadaćom utvrđenja ukupnog učešća tužitelja u stvaranju imovine zadruge, a sve prema podacima o poslovnim knjigama tuženika odnosno sukladno njegovom osobnom doprinosu, kako to propisuje već citirana odredba čl. 19. st. 4. Zakona o zadrugama sukladna i članku 21. Pravila zadruge. Na sva tri provedena financijska vještačenja stranke postupka iznosile su svoje primjedbe i prigovore koje su vještaci obrazlagali da bi u konačnici bilo određeno i provedeno i treće vještačenje po sudskom vještaku dipl. oec. Darku Haniku na koje su obje stranke iznova iznijele svoje primjedbe i prigovore. Naslov je temeljem odredbe čl. 10. Zakona o parničnom postupku dužan postupak provesti bez odugovlačenja u razumnom roku i sa što manje troškova te onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku. Naslov je u konačnici prihvatio kao stručan i objektivan, dat u skladu s pravilima nauke, struke i najboljeg znanja i savjesti mišljenje sudskog vještaka dipl. oec. Darka Hanika koji je na temelju dostupne dokumentacije utvrdio prosječno učešće tužitelja u stvaranju imovine tuženika do 2002. godine kada je prestao trajni poslovni odnos između tužitelja i tuženika, a u iznosu od 165.934,78 kn. Prema ocjeni naslova imenovani je sudski vještak detaljno obrazložio način izračuna učešća tužitelja u stvaranju imovine zadruge, osobni doprinos tužitelja te je istomu obzirom da je kao zadnji financijski vještak vršio izračune bio dostupan najveći broj knjigovodstvene dokumentacije tuženika. Naslov dodaje da činjenica što stranke postupka, poglavito tužitelj nije zadovoljan izračunatom visinom njegova prosječnog učešća u stvaranju imovine tuženika ne može značiti i nestručnost ili neznanje sudskog vještaka pri izradi vještačkog nalaza i mišljenja. U tom smislu sam sudski vještak navodi da proizlazi da je učešće tužitelja u poslovanju zadruge minorno obzirom da se gleda period dostupne dokumentacije od 1995. godine na ovamo dok je ono bilo zasigurno puno veće 80-ih godina za što nedostaje potrebna dokumentacija, a koju tužitelj na kojemu je teret dokaza u spis nije uložio. Slijedom iznijetih utvrđenja naslov je djelomično usvojio traženje tužitelja za iznos utvrđen po vještaku od 165.934,78 kn dok ga je u prostalom dijelu odbio kao neosnovano. Naslov je temeljem odredbe čl. 277. st. 1. ZOO/91, odnosno novela Zakona o obveznim (NN 35/05 i 41/08) odnosima iz čl. 29. st. 1. dosudio tužitelju pravo na zateznu kamatu od dana podnošenja naslovne tužbe do isplate. Tužitelj je dana 18. prosinca 2009. godine podnio i prijedlog za zabilježbu naslovnog spora u zemljišnoj knjizi, o kojoj nije odlučeno, tužitelj kasnije ne traži njeno rješenje, a koji prijedlog se u ovoj fazi postupka ukazuje neosnovanim. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 155. u svezi čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku i važećoj tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelju je stoga temeljem ostvarenog uspjeha u sporu (83% i 6%) dosuđen trošak parničnog postupka i to na ime sastava tužbe iznos od 2.075,00 kn (T.br. 7. toč. 1. tarife), za sastav podneska od 15. travnja 2008. godine i 18. prosinca 2009. godine iznos od 2.075,00 kn za svaki pojedini (T.br. 8. toč. 1. Tarife), za sastav podneska od 04. ožujka 2009. godine i 25. kolovoza 2010. godine iznos od 518,75 kn za svaki pojedini (T.br. 8. toč. 3. tarife), za sastav podneska od 27. rujna 2010. godine, 05. travnja 2011. godine, 26. svibnja 2011. godine, 07. veljače 2012. godine, 25. kolovoza 2012. godine, 03. rujna 2012. godine, 09. ožujka 2012. godine, 15. ožujka 2013. godine, 02. lipnja 2013. godine, 17. lipnja 2013. godine, 23. srpnja 2013. godine, 26. rujna 2013. godine, 16. listopada 2013. godine i 25. listopada 2013. godine iznos od 150,0 kn za svaki pojedini (T.br. 8. toč. 1. Tarife), za zastupanje na ročištu glavne rasprave dana 12. ožujka 2008. godine i 26. kolovoza 2010. godine iznos od 1.037,50 kn za svako pojedino (T.br. 9. toč. 2. Tarife), za zastupanje na

ročištu glavne rasprave dana 15. travnja 2008. godine i 06. srpnja 2009. godine iznos od 2.075,00 kn za svako pojedino (T.br.9.toč.1. Tarife), za zastupanje na ročištu glavne rasprave dana 19. rujna 2011. godine, 19. listopada 2011. godine, 19. prosinca 2011. godine, 09. ožujka 2012. godine, 13. svibnja 2013. godine, 02. srpnja 2013. godine i 27. rujna 2013. godine iznos od 150,00 kn za svako pojedino (T.br. 9. toč. 1. Tarife), uz odmjereni PDV u iznosu od 4.159,38 kn, predstavlja ukupan iznos od 20.796,88 kn. Naslov je tužitelju dosudio i uplaćeni predujam za vještačenja u visini od 8.200,00 kn dok će mu razlika od 3.800,00 kn biti vraćena putem računovodstva ovoga suda. Naslov je tužitelju dosudio i troškove sudskih pristojbi na tužbu u iznosu od 2.350,00 kn i na presudu u iznosu od 2.000,00 kn, slijedom čega proizlazi da je tužitelju dosuđen sveukupan parnični trošak u iznosu od 33.346,88 kn. Tužitelju nije dosuđen preostali zatraženi parnični trošak budući da prema ocjeni naslova nije bio nužan za vođenje naslovnog postupka ili je zbog uspjeha u sporu tužitelja previsoko zatražen.“

Protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003-59 od 6. prosinca 2013. tuženik Znanatska zadruga Znanatoprema je po angažiranom punomoćniku Goranu Marčanu odvjetniku iz Rijeke uložio žalbu. (list sudskog spisa od broja 471 do 476.)

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca dr.sc. Vlade Skorupa, predsjednika vijeća, Darka Lupi člana vijeća i suca izvjestitelja, i Barbare Bosner, članice vijeća u pravnoj stvari tužitelja KASIMA SALKIĆA iz Jurdani, Jušići 47B, zastupanog po punomoćniku Radovanu Periću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika ZANATOPREMA RIJEKA iz Rijeke, Vukovarska 7B, OIB:41617767619, zastupanog po punomoćnici Marini Žic, odvjetnici iz Rijeke, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenima protiv presude Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-3559/03 od 6. prosinca 2013. godine u sjednici vijeća održanoj dana 13. rujna 2017. godine, većinom glasova, p r e s u d i o j e: „I. Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-3559/03 od 6. prosinca 2013. godine u točkama 2., 3. i 4. izreke p o t v r đ u j e. II. Uvažanjem žalbe tuženika presuda Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj P-3559/03 od 6. prosinca 2011. godine u toč. I izreke p r e i n a č u j e se te se sudi: Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi: „Dužan je tuženik Znanatoprema Rijeka isplatiti tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn (slovima: stošezdesetpettisućadevetstotinatridesetčetirikuneisedamdesetosamlipa) sa zateznom kamatom od dana 28. srpnja 2003. godine pa do 31. prosinca 2007. godine u visini od 15% godišnje, a zatim od 01. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine u visini od 14% godišnje, a od 01. srpnja 2011. godine do isplate u visini od 12% godišnje, odnosno po stopi propisanoj odredbom članka 29.st. 2. Zakona o obveznim odnosima te nadoknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 33.346,88 kn, sve u roku od 15 dana.“ Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 260.285,00 kuna u roku od 15 dana a sa preostalim dijelom zahtjeva za nadoknadu parničnog troška tuženik se odbija.“ odnosno r i j e š i o j e: „Podnesak tuženika zaprimljen 21. ožujka 2014. godine odbacuje se kao nepravovremen.“ U obrazloženju presude i rješenja Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. navodi se slijedeće: „Presudom suda prvog stupnja suđeno je: 1. Dužan je tuženik Znanatoprema Rijeka isplatiti tužitelju Kasimu Salkiću na ime pripadajućeg udjela zadrugara iznos od 165.934,78 kn (slovima: sto šezdeset pet tisuća devet stotina trideset četiri kune i sedamdeset osam lipa) sa zateznom kamatom od dana 28. srpnja 2003. godine pa do 31. prosinca 2007. godine u visini od 15% godišnje, a zatim od 01. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine u visini od 14% godišnje, a od 01. srpnja 2011. godine do isplate u visini od 12% godišnje, odnosno po stopi propisanoj odredbom članka 29.st. 2. Zakona o obveznim odnosima te nadoknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 33.346,88 kn, sve u roku od 15 dana. 2. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi: "Utvrđuje se da tužiteljev udjel u

imovini zadruga iznosi 11,676646% tj. 2.661.524,39 kn." 3. Odbija se prijedlog tužitelja za zabilježbu spora podnijet dana 18. prosinca 2009. godine. 4. Odbija se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva, a preko dosuđenog iznosa od 165.934,78 kn i dosuđenih troškova parničnog postupka. Protiv te presude pravovremene žalbe podnijeli su tužitelj i tuženik. Tužitelj osporava prvostupanjsku presudu u točkama 2., 3. i 4. izreke pozivajući se na sve propisane žalbene razloge iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje ZPP). U žalbi ustvrđuje da je prvostupanjski sud presudu zasnovao na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju pojašnjavajući da su svi vještaci koji su proveli knjigovodstveno vještačenje poradi utvrđenja koliki je doprinos – učešće tužitelja člana zadruga u stjecanju imovine zadruga utvrdili da im je radi provedbe vještačenja dana na uvid samo dokumentacija koja se odnosi na razdoblje od 1998. do 2002. godine a da iz stanja u spisu proizlazi da je u tom razdoblju tužitelj kao član zadruga preko zadruga ostvarivao daleko manji promet i zaradu nego što je to bilo u prethodnom relevantnom razdoblju, poglavito 70-tih i 80-tih pa i 90-tih godina prošlog stoljeća obzirom da je jedan od najstarijih članova zadruga pa proizlazi da su knjigovodstvena vještačenja provedena na temelju neadekvatne i nepotpune dokumentacije. Nastavno, smatra da je pogrešno utvrđenje suda prvog stupnja da kod takvog stanja stvari kada je poradi provedbe knjigovodstvenih vještačenja trebalo pribaviti relevantnu knjigovodstvenu dokumentaciju tuženika da je teret dokaza glede istog na tužitelju već da upravo suprotno, teret dokaza da je bio na tuženiku jer je samo tuženik mogao imati relevantnu knjigovodstvenu dokumentaciju za cjelokupno razdoblje članstva tužitelja u zadruzi. Nastavno, da iz dokumentacije koju je on dostavio sudu, poglavito uz podnesak od 27. rujna 2012. godine proizlazi da na njegov račun oročene štednje kod Jugobanke bilo uplaćeno u roku od 60 mjeseci ukupno 35.562.140 dinara, da se radilo se o sredstvima koje su sukladno odlukama tijela zadruga bila namjenski izdvajana od strane pojedinih zadrugara kako bi se isplaćivali troškovi tuženikove poslovne zgrade u Rijeci izgrađene početkom 80-tih godina te da proizlazi da je vrijednost 3% njegovih faktura koji je izdvajao u pet godina na navedeni račun faktično dalo približnu vrijednosti koju ima zgrada tuženika koja je procijenjena na 11.757.500,00 kn, a što sve upućuje na zaključak da je apsurd da je njegovo učešće u stjecanju imovine zadruga u nominalnom iznosu iznosi samo 165.934,78 kn, a imajući u vidu da prema kriterijima koji su od strane tijela zadruga utvrđena za određivanje učešća zadrugara u stjecanju imovine (list 84-86) njegov doprinos je bio znatno veći (11,66%) nego li je utvrđeno prvostupanjskom presudom a što potvrđuje i sadržaj iskaza svjedoka da je bio jedan od najjačih kooperanata (metalaca) zadruga, da je njegovo članstvo u zadruzi bilo najduže, da je bio jedan od najaktivnijih članova zadruga koji je u više navrata presjedao najvažnijim tijelima zadruga, između ostalog bio i predsjednik Odbora za izgradnju poslovne izgradnje tuženika u Rijeci. Zaključno ustvrđuje da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije priznao pravo na učešće u stvaranju imovine zadruga kroz cijelo vrijeme njegovo članstva u zadruzi od 40 godina već njegovo pravo faktično ograničio samo na period do pet godina čime je postupio suprotno odredbi čl. 19. Zakona o zadrugama ("NN" 60/95, 67/01 i 12/02) i čl. 22. Pravila zadruga kao i čl. 10. st. 2. Ugovora o usklađivanju zadruga. Smatra da je u tom dijelu ostvarena i apsolutno bitna povreda postupka jer je presuda zasnovana na apsurdnim zaključcima vještaka o učešću tužitelja u stvaranju imovine zadruga. Predlaže da drugostupanjski sud preinači presudu suprotno žalbenim navodima a podredno da istu u pobijanom dijelu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Odgovor na žalbu tužitelja nije podnesen. Tuženik osporava zakonitost prvostupanjske presude u dosuđujućem dijelu iz točke I. izreke i odluci o troškovima pozivajući se na sve propisane žalbene razloge. Ističe da tužitelj uopće nije ostvario pravo na isplatu po osnovi učešća u stjecanju imovine zadruga, jer da prema pravilima zadruga koja su važile u vrijeme kad je tužitelj podnio zahtjev za prestanak –

istupanje iz zadruge njegov zahtjev nije prihvatila zadruga odnosno nadležno tijelo zadruge a imajući u vidu da su postojala značajna dugovanja tužitelja prema tuženiku o čemu se vodio postupak pred Trgovačkim sudom u Rijeci. Ističe da prema čl. 2. Zakona o zadrugama koji je važio u vremenskom razdoblju kada je podnesen zahtjev za zastupanje zadruge, bilo propisano da će se odredbe o ortakluku i ZOO primjenjivati na sva ona pitanja koja nisu uređena Zakonom o zadrugama a da je Zakon o zadrugama ("NN" 60/95, 67/01 i 12/02) u čl. 11. izričito propisao da se pitanja istupanja i isključenja članova zadruge uređuju pravilima same zadruge slijedom čega proizlazi da je Zakon o zadrugama ovlastio zadruge da internim aktom - pravilima riješe pitanje istupanja, isključenja i ostale razloge prestanka članstva u zadruzi. Nastavno, ako postoje pravila zadruge kao što je to u predmetnom slučaju da nije moguća primjena ZOO-a i odredbi o ortakluku na koje se pozvao sud prvog stupnja. Nastavno, da je odredbom čl. 647.p. ZOO-a na koju se pozvao sud propisano da ortak ne može istupiti iz ortakluka u nevrijeme kada bi to bilo na štetu ostalih ortaka a da je u predmetnom slučaju tužitelj htio istupiti iz zadruge u trenutku kada ima dugovanje utvrđeno presudom prema zadruzi koje nije platio te time faktično oštetio ostale zadrugare pa da bi kod takvog stanja stvari bilo nepošteno i nepravedno da zadruga na temelju njegovog zahtjeva isplati ulog zadrugaru a da zadrugar istovremeno duguje zadruzi višestruko veći iznos kojeg ne želi isplatiti. Nastavno, ističe da je sud prvog stupnja u razlozima presude glede pitanja da li je prestalo članstvo tužitelja u zadruzi dao proturječna objašnjenja jer nije razvidno da li sud smatra da pravo tužitelja na istupanje iz zadruge proizlazi iz odredbe čl. 647. ZOO-a ili stoga što odluka tijela tuženika nije bila valjana i dostatno obrazložena. Nastavno, ustvrđuje da u razlozima presude nedostaje obrazloženje i glede primjene materijalnog prava jer da se sud pozvao na odredbe Zakon o zadrugama koji je stupio na snagu 16. svibnja 1995. godine a da je prije toga važio Zakon o osobnom radu u zanatstvu i zanatskim zadrugama ("NN" 27, 1976 bivše SFRJ) prema kojem u slučaju istupanja zadrugara iz zadruge zadrugaru pripada samo pravo na povrat uloga pa da bi proizlazilo, po tuženiku, da se eventualna procjena vrijednosti uloga člana zadruge isplate može izvršiti samo u odnosu na imovinu nastalu nakon 1995. godine kada je Zakon o zadrugama stupio na snagu a što je važno i zbog ravnopravnosti i jednakosti zadrugara jer bi, ako bi pravno stajalište suda prvog stupnja bilo pravilno, proizlazilo bi da oni zadrugari koji su istupili iz zadruge prije 1995. godine bili u nepovoljnijem položaju od onih članova koji su istupili nakon 1995. godine jer ovi prvi su imali pravo dobiti samo povrat uloga a zadrugari koji istupe nakon 1995. godine su bitno boljoj poziciji jer imaju pravo sudjelovati u imovini zadruge koja je stečena do 1995. godine te nakon 1995. godine. Nastavno, osporava i zakonitost odluke o naknadi parničnih troškova. Predlaže da naslovni sud ukine prvostupanjsku presudu u točki I. izreke i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak. Odgovor na žalbu tuženika nije podnesen. Žalba tužitelja nije osnovana. Žalba tuženika je osnovana a što će se obrazložiti u nastavku. Iz stanja u spisu i razloga prvostupanjske presude u predmetnom postupku sporno je da li je ovdje tužitelju prestalo članstvo u zadruzi slijedom čega bi imao pravo, sukladno propisima koji su važili u vrijeme podnošenja zahtjeva za istupanje iz članstva, pravo na isplatu njegovog učešća u stjecanju imovine zadruge. Sud prvog stupnja, nakon provedenog dokaznog postupka u kojem su saslušani svjedoci Davorka Milović, Nedjeljko Milardović, Mario Križanec, Danko Mauša, Ivanka Pavičić, provedeno saslušanje tužitelja, izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju upisu te provedena tri knjigovodstvena vještačenja po vještacima za financije Lucijani Vrbanac, Ivanu Marenčiću i Darku Hanik, ocjenom cjelokupnog dokaznog postupka nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan i to u pogledu djela istog kojim se zahtjeva isplata, na ime pripadajućeg dijela zadrugara u stjecanju imovine zadruge, u iznosu od 165.693,78 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama počev od 28. srpnja 2003. godine nadalje (toč. 1 izreke) a u preostalom dijelu tužbeni zahtjev postavljen u podnesku od 7. veljače 2012. godine (list 258 – 262 spisa) i prijedlog za zabilježbu spora odbija odbija

(toč.2,3 i 4). Glede pitanja da li je tužitelju prestalo članstvo u zadruzi u vrijeme podnošenja tužbe sud prvog stupnja utvrđuje da je iz procesnih disponiranja stranaka proizlazi da tužitelj smatra da njegovo članstvo prestalo podnošenjem zahtjeva za istupanje iz zadruge imajući u vidu i načelo dobrovoljnosti članstva u zadrugama a tuženik da njegovo članstvo nije prestalo obzirom da Odbor za članska pitanja kao nadležno tijelo Zadruge nije prihvatilo njegov zahtjev. Sud prvog stupnja ustvrđuje da iz isprave, Odluke odbora za članska pitanja (list 7) od 1. ožujka 2004. godine proizlazi da je na sastanku istog donesena jednoglasna odluka o zahtjevu za isčlanjenje obrtnika Kasima Salkića na način da se odbija zahtjev istoga prije nego Kasim Salkić ne podmiri obveze prema zadruzi tj., do okončanja sudskog spora na Trgovačkom sudu u Rijeci. Sud prvog stupnja nastavno ustvrđuje da naprijed citirana odluka Odbora za članska pitanja nije valjana i dostatno obrazložena a da suprotno istoj , tužitelj kao zadrugar može sukladno odredbama iz čl. 637.p. ZOO-a samostalno istupiti iz ortakluka osim u nevrijeme i na štetu ostalih ortaka kako to uređuje st. 1. čl. 647. p. ZOO-a, ali i pod pretpostavkom da bi član zadruge, ovdje tužitelj istupio iz zadruge suprotno st. 1. čl. 647.p., sukladno čl. 647.p. st. 3. ZOO-a/91 tužitelj može odgovarati ostalim ortacima (članovima zadruge)za štetu koja zbog toga proiziđe. Nastavno, utvrđuje da je u vrijeme podnošenja zahtjeva za istupanje tužitelja iz zadruge na snazi bio Zakon o zadrugama ("NN 36/95, 67/01 i 12/02 – dalje ZZ) kojim je nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zadrugama ("NN" 12/02) u čl. 5. st. 2. propisano da se taj zakon primjenjuje i na one zadruge čije je osnivanje poslovanja uređeno posebnim propisima osim ako tim propisima nije to drugačije odlučeno te nastavno zaključuje da sukladno čl. 2. Zakona o zadrugama proizlazi da ako Zakonom nije drugačije propisano na zadruge se primjenjuje propisi koji se uređuju obvezni odnosi ortakluka. Sud prvog stupnja ustvrđuje da se u predmetnoj pravnoj stvari može smatrati da je došlo do prestanka članstva tužitelja u zadruzi sukladno naprijed navedenim odredbama ZOO-a/91 a kojima su propisana pravila koji se tiču instituta ortakluka, posebno istupa iz ortakluka proizlazi da je tužitelju prestalo članstvo u zadruzi te da ima pravo na isplatu odgovarajućeg udjela. Nastavno, glede spornog pitanja učešća tužitelja u stjecanju tužbenog zahtjeva utvrđuje da su poradi utvrđenja koliko bi iznosio udio – doprinos tužitelja u stjecanju imovine zadruge provedena tri financijska vještačenja u kojima su svi financijski vještaci istaknuli problem nedostatka relevantne dokumentacije za razdoblje od 1965. godine pa do istupanja tužitelja iz zadruge a što bi bilo od odlučujuće važnosti glede primjene čl. 19. st. 4. Zakona o zadrugama kojim je bilo potpisano da se u udjel zadrugara uračunava dio imovine zadruge stečene za vrijeme njegova članstva u zadruzi razmjerno osobnom doprinosu u stjecanju te imovine, ali da kod takvog stanja stvari da je na tužitelju je bio teret dokaza pribavljanja sve relevantne dokumentacije te da na osnovanost zaključka o teretu dokaza upućuje i mišljenje vještaka dipl.oec. Darka Hanika da tuženik, kada se radi o predmetnoj dokumentaciji nije bio u obvezi čuvati tzv. analitičku dokumentaciju za cijeli vremenski period članstva tužitelja u zadruzi. Nastavno, vezano za pitanje relevantnosti kriterija i mjerila za sudjelovanje u imovini zadruge na koje se tijekom postupka pozivao tužitelj te zaključka tijela zadruge kojim se uređuje broj bodova po istim kriterijima (list 84-86) a temeljem čega tužitelj tijekom postupka traži da se njegov udio u stjecanje imovine zadruge odredi u opsegu od 11,676646% (390 bodova) odnosno protuvrijednosti od 2.661.524,39 kn., sud prvog stupnja ustvrđuje da bi kriteriji, mjerila i zaključak bili od relevantne važnosti da su nepobitno usvojeni i doneseni po nadležnom tijelu zadruge ali da iz provedenog postupka proizlazi upitnim da bi isti ikada valjano doneseni a obzirom da iz iskaza svjedoka Milovića, Križanec, Milardović, Pavlović proizlazi da se o kriterijima raspravljalo ali da isti nisu ikada usvojeni po nadležnom tijelu tuženika (skupština zadruge). Na temelju naprijed iznesenih utvrđenja sud prvog stupnja zaključuje da je od provedenih vještačenja relevantan posljednji nalaz i mišljenje dipl.oec. Darka Hanika iz kojeg proizlazi utvrđenje o prosječnom godišnjem učešću tužitelja u stvaranju imovine

zadruga na temelju dokumentacije za razdoblje od 1998. – 2002. kad je prestao trajni poslovni odnos između tužitelja i tuženika a obzirom da je vještak detaljno obrazložio način izračuna učešća tužitelja u stvaranju imovine zadruge te mu je kao vještaku koji je proveo posljednje, treće vještačenje bio dostupan i najveći broj knjigovodstvene dokumentacije tuženika. Na temelju naprijed iznesenih utvrđenja sud prvog stupnja odlučuje kao u točki I. izreke presude djelomičnim usvajanjem tužbenog zahtjeva na isplatu iznosa od 165.934,78 kn. sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama a u preostalom dijelu tužbene zahtjeve odbija odbija pozivom na odredbu iz čl. 155. i čl. 154. st. 2. ZPP-a te obvezuje tuženika da temeljem ostvarenog uspjeha u postupku koji se mijenjao u rasponu od 83% i 6% naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 33.346,88 kn. Valja istaknuti da obje stranke osnovano u žalbama ističu da je donošenjem presude ostvarena apsolutno bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a obzirom da u presudi nedostaju o svim bitnim pitanjima te postoji određena proturječja ali ostvarene su pretpostavke da ovaj sud na temelju ocjene provedenog dokaznog postupka u kojem je izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, provedena tri knjigovodstvena vještačenja te saslušani svjedoci i tužitelj, donese meritornu odluku o osnovanosti žalbi stranaka u predmetnoj pravnoj stvari zaprimljenu odredbe čl. 373.a. st. 1. i 3. ZPP-a. Valja istaknuti da je od početka postupka temeljno pitanje koje se isticalo u procesnim dispozicijama stranaka bilo da li je tužitelju prestalo članstvo u zadrugi podnošenjem zahtjeva za istupanje ili članstvo u zadrugi nije prestalo jer je nadležno tijelo tuženika (odbor za članska pitanja) odbilo dati odobrenje za istupanje iz razloga što su postojala nepodmirena dugovanja tužitelja spram zadruge, sukladno pravilima zadruge u vrijeme podnošenja zahtjeva za istupanje, pri čemu valja istaknuti da tijekom prvostupanjskog postupka nije predloženo izvođenje dokaza na činjenicu da bi obveze koje je eventualno tužitelj imao spram zadruge bile podmirene. Nastavno, osnovano tuženik u žalbi ističe da presuda suda prvog stupnja glede pitanja da li su ostvarene pretpostavke prestanka članstva u zadrugi nije jasna jer se sud istovremeno poziva na odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima je reguliran institut ortakluka te istovremeno navodi da odluka Odbora za članska pitanja nije bila valjana obrazložena pa da je u tom dijelu obrazloženje presude nejasno i proturječno. Valja istaknuti da je sud prvog stupnja propustio na pravilan način tumačiti odredbe Zakona o zadrugama koji je važio u vrijeme istupanja tužitelja iz zadruge odnosno podnošenja pismenog zahtjeva. Naime, odredbom čl. 2. Zakona o zadrugama bilo je propisano da ako neko pitanje nije uređeno Zakonom o zadrugama primjenjuju se opća pravila kojima se uređuju obvezni odnosi o ortakluku. Međutim, a na što je osnovano ukazivalo od strane tuženika tijekom prvostupanjskog postupka člankom 11. tada važećeg Zakona o zadrugama između ostalog bilo je propisano da se pravilima zadruge uređuju i odredbe o načinu pristupanja i istupanja iz zadruge. Ako se ta odredba poveže sa odredbom čl. 16. Pravila zadruge Zanatoprema kojom je bilo propisano da zadrugar može istupiti iz zadruge tako da pisani zahtjev za istupanje preda tijelu te da odbor za članska pitanja odobri pristupanje zadrugara iz zadruge razvidno je da su za prestanak članstva temeljem instituta istupanja zadrugara potrebne dvije međusobno povezane radnje, zahtjev za istupanje i odobrenje nadležnog tijela zadruge. Nastavno valja istaknuti da iz odredbe čl. 16. Pravila zadruge st. 2. proizlazi da u odluci kojom se odobrava istupanje mora se navesti dan u kojem zadrugaru prestaje članstvo te u st. 3. čl. 16. Pravila da odbor za članska pitanja ne mora prihvatiti zahtjev zadrugara i odobriti istupanje zadruge ali odluku o odbijanju mora obrazložiti. Nastavno, da u slučaju kada zadrugar ima obveze prema zadrugi tuženik obveze podmiri do prestanka članstva (st. 4. čl. 16.). Suprotno utvrđenju suda naprijed navedenim pravilima zadruge propisan je institut istupanja zadrugara iz zadruge kao jednog od načina prestanka članstva u zadrugi i to na način da je potrebno da se ostvare 2 pretpostavke: pisan zahtjev za istupanje i odobrenje nadležnog tijela zadruge. Stoga u predmetnoj pravnoj stvari ne može smatrati, kako se osnovano ističe u podnescima tuženika, da pravilima zadruge nije

definiran institut istupanja iz zadruge u kojem bi se tek slučaju sukladno naprijed citiranoj odredbi iz čl. 2 Zakona o zadrugama mogle primjenjivati odredbe ZOO-a kojem se uređuju obvezni odnosi o ortakluku obzirom da se odredbe ZOO-a kao opći propis supsidijarno primjenjuju ako pravilima zadruge nije definiran određeni institut. Valja istaknuti da sud prvog stupnja ustvrđuje da odluka koju je donio tuženik, obzor za članska pitanja nije obrazložena ali u tom dijelu ne daje valjane razloge jer proizlazi da je u Odluci navedeno da se ne odobrava istupanje dok ne zadrugar Salkić ne podmiri dugovanja ili dok se ne okonča postupak pred Trgovačkim sudom. Kod takvog stanja stvari proizlazi da je sud prvog stupnja pogrešno utvrdio da članstvo ovdje tužitelja u zadrugi nije prestalo u vrijeme podnošenja tužbe jer proizlazi upravo suprotno, iz naprijed navedene odluke i dokumentacije u spisu budući da nadležno tijelo tuženika nije donijelo odluku o prestanku već je odbilo zahtjev. Kod takvog stanja stvari, kad nije ispunjena temeljna pretpostavka za utvrđivanje doprinosa- učešća člana zadruge –tužitelja u stjecanju imovine zadruge te posljedično isplatu istog, valjani prestanak članstva sukladno pravilima zadruge, nisu ostvarene ni pretpostavke da bi se utvrđivao udio u zadrugi odnosno pravo na odgovarajuću novčanu isplatu sukladno doprinosu u stjecanju imovine. Stoga u ovoj fazi postupka žalbeni navodi tužitelja koji smjeraju da je sud pogrešno utvrdio njegovo učešće temeljem nepotpune dokumentacije nisu relevantni. Slijedom naprijed izloženog valjalo je odbiti žalbu tužitelja kao neosnovanu i presudu suda prvog stupnja u točkama II., III. i IV. potvrditi. Uvažanjem žalbe tuženika presudu suda prvog stupnja u točki I. izreke valjalo preinačiti na način da je odbijen zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 165.934,78 kn sa pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 33.346,88 kn., sve na temelju odredbi iz čl.373 a ZPP-a. Kako je u žalbenom postupku presuda suda prvog stupnja preinačena na način da je usvajajući dio tužbenog zahtjeva odbijen valjalo je odlučiti i o troškovima cjelokupnog postupka sukladno odredbi iz čl. 166 st. 2 ZPP-a. Tuženiku je prema podnesenom troškovniku (list 446 – 447) na temelju odredbi iz čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP-a valjalo priznati troškove zastupanja i to za sastav odgovora na tužbu, sastav podnesaka od 11.03.2008., 22.12.2010., iznosa od po 2500,00 kuna, sastav podnesaka od 5.04.2005.godine, 31.05.2005.godine, 02.07.2007. godine po 500,00 kuna, sastav podnesaka od 12.10.2011.g. 1250,00 kuna, zatim za sastav podnesaka (Vps 2.661.524,39 kn) od 21.02.2012., 24.07.2013., po 26.620,00 kuna, za zastupanje na raspravama od 09.03.2005., 15.04.2008., 6.07.2009., 27.07.2010., 26.05.2011., 19.10.2011., 19.12.2011., po 2500,00 kuna, zastupanje na raspravama od 05.10.2005 i 19.09.2011., po 1250,00 kn., za zastupanje na raspravama (Vps. 2.661.524,39 kn.) od 09.03.2012., 13.05.2013., 2.07.2013., 25.10.2013., po 26.620,00 kuna, zastupanja na raspravi od 27.09.2013., godine 13.310,00 kuna, ukupno 203.285,00 kuna, pripadajući PDV od 50.820,00 kn., trošak vještačenja po vještaku Darku Haniku od 5.000,00 kn, pristojba na odgovor na tužbu u iznosu od 1185,00 kuna, ukupno 260.285,00 kuna, a sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova postupka tuženik je odbijen. Slijedom navedenog valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude. Vezano za dopunu žalbe tuženika podnesenu po punomoćnici Marini Žic 21. ožujka 2014. godine valja istaknuti da je ista nepravovremena obzirom da je prvotni punomoćnik tuženika prvostupanjsku presudu zaprimio 17. prosinca 2013. godine, žalbu pravovremeno podnio 19. prosinca 2013. godine a dopuna žalbe podnesena od strane nove punomoćnice nepravovremena je slijedom čega je valjalo odlučiti kao u izreci rješenja. Skreće se pozornost sudu prvog stupnja da u nastavku treba provesti postupak i odlučiti o eventualnom tužbenom zahtjevu (list 262).“

Protiv citirane presude i rješenja Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-2198/2014 od 13. rujna 2017. godine tužitelj Kasim Salkić zastupan po punomoćnicima Alenu Boškoviću odvjetniku iz Rijeke i drugi su uložili reviziju dana 22. studenog 2017.

godine tako da će se ovaj parnični spis uskoro proslijediti Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.“

Rješenjem ovoga suda od 19. siječnja 2018. odlučeno je slijedeće: „1 Iz ovoga parničnog spisa treba odmah izdvojiti priklopljeni parnični spis ovoga suda poslovni broj P-3559/2003 budući je izjavljena revizija te ga dati parničnom upisniku radi daljnjeg postupanja i 2. Za potrebe ovoga parničnog spisa treba fotokopirati troškovnik punomoćnika tuženika Zanatske zadruge Zanatoprema iz parničnog spisa Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003 (list sudskog spisa broj 446 i 447) te ga ulijepiti u ovaj parnični spis kao prilog ovoj službenoj zabilješci.“

Saslušan na ročištu dana 4. travnja 2018. tužitelj Goran Marčan je iskazao da u postupku kod Basler osiguranja sporna je bila činjenica da je nekretnina bila podosigurana, što znači da je Zanatoprema plaćala manju premiju i bila je manja vrijednost nekretnine koja je bila osigurana. Kada se požar desio, Zanatoprema je htjela dobiti punu vrijednost nekretnine kao da je plaćala veću premiju. Kako bi vidjeli koje su njihove mogućnosti oni su išli kod par osiguravatelja provjeriti kakve su im šanse u budućem sporu protiv Basler osiguranja. Tako su između ostalog bili i kod Kvarner Vienna osiguranja na kojem sastanku je bio i on prisutan. Tadašnji direktor tog osiguranja bio je Mladen Blažević koji je zajedno s njihovim pravnicima objasnio da su njihove šanse u takvom sporu nikakve. Kako Zanatoprema nije htjela odustati od tog spora jer u protivnom ne bi mogli obnoviti potpuno tu nekretninu, zakonska zastupnica tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge je onda nakon sastanka zatražila od njega da pod svaku cijenu učini sve što je moguće, njezinim riječima, da se taj spor dobije i što se nje tiče da može uzeti 50% od dosuđenog iznosa. Prema tvrdnjama tužitelja Gorana Marčana on je tada rekao da će 20% biti dovoljno, a s obzirom da su već dugo godina surađivali, nisu zaključili ugovor posebno oko toga i to je njegova greška. Kada je došla isplata od Basler osiguranja jer je taj spor dobiven, onda su počeli problemi kako to uobičajeno biva sa strankama. Onda se zaboravilo što je bilo dogovoreno i onda se tražilo da se troškovi spora tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi vrate, jer da je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga te troškove platio. Budući da on tu nije imao ništa pismeno, oni su napravili obračun po kojem je ispalo da njima nisu fakturirani svi troškovi i da su oni njemu dužni još i kamate na te troškove i to je obračun na listu sudskog spisa broj 160. Sudu je na raspravi dana 4. travnja 2018. predložio original koji je identičan priloženoj fotokopiji na listu sudskog spisa broj 160, s time da na originalu ima i pečat tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, dok se to na kopiji ne vidi. Prema pojašnjenjima tužitelja Gorana Marčana na tom obračunu se vidi da je Zanatoprema dužna njemu 15.000,00 kn s osnova nefakturirane radnje i 8.762,17 kn s osnova kamata za zakašnjelo plaćanje. 40.000,00 kn je on njima vratio i onda je ostalo još 30.139,99 kn za isplatiti Zanatopremi. Kako je Zanatoprema u isto vrijeme njemu dugovala daleko veći iznos, njihov prijedlog je bio da tih 30.139,99 kn oni prenesu na njega i da time oni zatvore dugovanja koje tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga imaju prema njemu. Kad se pogleda Cesija čl. 3 (list sudskog spisa 37) vidi se da cedent, a to je Zanatoprema ustupom tih 30.139,99 kn izmiruje obveze prema cesionaru, a to je on, i to su računi broj 6-12 do 37-12. Cesija je zaključena da bi Zanatoprema platila dugovanje koje je imala ona prema njemu, a prema pojašnjenjima tužitelja Gorana Marčana ovo govori jer nije jasno što se uopće stavlja u prijeboj budući su temeljem cesije postojala njihova dugovanja prema njemu. Ako postoje njihova dugovanja prema njemu, oni u ovom postupku apsolutno ne mogu ništa prebijati s osnova te cesije, a što se onda vidi iz toga što kada bi se prihvatio navod o prijeboju, onda bi ostalo potraživanje koje je specificirano u cesiji, dakle ne mogu oni s jednim potraživanjem prebijati dva različita dugovanja koja imaju prema njemu. Zbog tog razloga, takav prigovor koji su oni iznijeli u drugom sporu im je odbijen. Dakle, oni jedan te

isti prigovor koriste u dva različita postupka, a radi se o parničnom spisu ovoga suda poslovni broj Povrv-951/17 i koji je trenutno po žalbi na Županijskom sudu, a u kojem je odbijen prigovor prijeboja Zanatopreme kao neosnovan, a da taj prigovor nema nikakve osnove pokazuje to što je u tijeku ovog postupka prvo više puta mijenjan iznos koji se stavlja u prijeboj i ono što je važnije nikad nije objašnjen osnov tog prigovora. Koliko je on vidio u postupku, niti u jednom postupku tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije specificirao potraživanje na što bi se odnosilo to njihovo navodno potraživanje. Cijela stvar je postala sporna nakon što je on njih tužio zbog nepodmirenih potraživanja. Onda je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga najedanput počeo osporavati sve te račune koji su izdani od dvije do tri godine prije te cijele priče i kada se pogleda prigovor koji je uložila Zanatoprema onda se vidi da oni osporavaju točnost, visinu po računima, ali nikada prije nisu osporili tu točnost iako su im ti računi izdani i dvije godine ranije. Da je bilo koji račun bio sporan, stranka bi odmah reagirala. Što se tiče spora sa Kasimom Salkićem iz kojeg proizlazi veći dio tražbine, ti računi koji su fakturirani stranci su istoj toj stranci priznati u pravomoćnoj presudi, dakle u postupku koji je Zanatoprema vodila protiv Kasima Salkića ti računi su obračunati i priznati. Dakle, svi ti računi koji su predmet ovog postupka su priznati u presudi višeg suda prilikom dosuđivanja troškova samoj stranci. Zanatoprema osporava te troškove s jedne strane njemu, iako su oni nastali njegovim radnjama, dok s druge strane imaju presudu gdje im se ti troškovi priznaju u odnosu na suprotnu stranu (presuda broj Gž-2198/2014). Ove račune tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga osporava, a priznati su u presudi. Nadalje tužitelj Goran Marčan ističe da račun od 119/10 koji je izdan 8.6.2010. i odnosi se na podnesak koji je napravljen 8.6.2010., dok se račun 120/10 odnosi na raspravu koja je u tom istom predmetu održana 2.6.2010. Zašto je podnesak blizu datuma rasprave, jer su oni na raspravi dobili podnesak druge strane i onda su se oni tim podneskom od 8.6.2010. očitovali na podnesak druge strane koji su zaprimili na toj raspravi. Ta dva računa su što kolega kaže izdana u razmaku od 3 dana i to je istina, samo što su imali raspravu na kojoj su dobili podnesak i onda su se očitovali na taj podnesak. Što se tiče računa broj 48/10 prema tvrdnjama tužitelja Gorana Marčana taj račun je pokrивao dvije rasprave u tom predmetu, svaka rasprava od 1.000,00 kn + PDV, a što je bilo naznačeno na samom zapisniku jer su tada predavali troškovnik. U računu je napravljena jedna greška jer ga je radila njegova tajnica, koja nije pravica i naznačeno je da se odnosi samo na jednu raspravu, a što nije točno jer se odnosi na cjelokupni postupak, odnosno dvije rasprave, a što se vidi po samom raspravnom zapisniku, gdje je njegova pripravnica troškovnik diktirala direktno u zapisnik.

U svom podnesku predanom na ročištu dana 14. svibnja 2015. tužitelj Goran Marčan je učinio nespornim da dio utuženih računa je plaćen i to: 1) račun broj 102 od 18.6.2015. na iznos od 1.220,00 kn, 2) račun broj 46 od 6.4.2012. na iznos od 3.125,00 kn i 3) račun broj 131/2/1 od 7.10.2013. na iznos od 6.250,00 kn odnosno ukupno 10.595,00 kn. Nadalje se navodi da računi iz cesije koju je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga dostavio u predmet i na koju se pozvao su također podmireni pa tužitelj Goran Marčan ovime priznaje valjanost te cesije iako ona od njega nije potpisana. Naime, tužitelj Goran Marčan ističe da je on sa tuženikom Zanatoprema, zanatska zadruga usmeno dogovorio takav način zatvaranja pa prihvaća da su i ti računi podmireni kroz navedenu cesiju. Radi se o grešci tužiteljeva knjigovodstva koje nije knjižilo plaćene račune i nije knjižilo navedenu cesiju. Cesijom je obuhvaćen iznos od 27.013,99 kn. Dodamo li tome račune koji su plaćeni izravnom uplatom ukupan iznos koji je podmirenje 37.608,99 kn (10.595 + 27.013,99). Iz navedenog razloga tužitelj Goran Marčan je svojim podneskom predanom na ročištu dana 14. svibnja 2015. smanjio svoj tužbeni zahtjev za iznos do 37.608,99 kn te je ustrajao na preostalim računima koji nisu plaćeni iako su tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi uredno dostavljeni te je predložio da sud donese slijedeću presudu: „I Tuženi je dužan platiti tužitelju iznos od

62.400,01 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku po stopi od 17 % godišnje do 30.6.2011., a od 1.7.2011. do isplate po stopi od 15% godišnje, a u slučaju promijene kamatne stope po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam % poena i to: 1) na iznos od 2.460,00 kn od 18.3.2010. do isplate, 2) na iznos od 1.230,00 kn od 18.6.2010. do isplate, 3) na iznos od 2.460,00 kn od 11.2.2011. do isplate, 4) na iznos od 9.375,00 kn od 11.7.2013. do isplate, 5) na iznos od 9.375,00 kn od 1.8.2013. do isplate, 6) na iznos od 18.750,00 kn od 10.10.2013. do isplate, 7) na iznos od 9.375,00 kn od 1.11.2013. do isplate i 8) na iznos od 9.375,00 kn od 8.11.2013. do isplate, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe i II Tuženik je dužan tužitelju naknaditi trošak postupka sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet % poena, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

U svom podnesku predanom na ročištu dana 14. svibnja 2015. tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da uređuje prigovor radi prebijanja istaknut u prigovoru protiv rješenja o ovrsi od 14. siječnja 2014. g. te prije svega predlaže da sud ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vrsalović Zorana iz Rijeke, Korzo 40 posl.br. Ovr-1772/13 od 31. 12. 2013. g., te odbije tužiteljev zahtjev kao neosnovan, a ukoliko sud pojedina potraživanja tužitelja Gorana Marčana nađe osnovanim tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga glede istih izjavljuje prigovor radi prebijanja sa osnovanim potraživanjem tuženika prema tužitelju u iznosu od 54.091,99 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 30. rujna 2011. g. do 30. studenog 2013. iznose 17.012,45 kn te predlaže da sud odbije tužiteljev zahtjev i ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vrsalović Zorana iz Rijeke, Korzo 40 posl.br. Ovr-1772/13 od 31. 12. 2013. utvrdi potraživanje tužitelja Gorana Marčana i potraživanja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, te konstitutivnom odlukom prebije ta dva potraživanja.

U svom podnesku od 29. svibnja 2015. tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da dostavlja svoje očitovanje sukladno obvezi iz raspravnog rješenja od 14. svibnja 2015. 1) Računi tužitelja u predmetu Basler osiguranje i dokazi o uplatama. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da u spis predmeta dostavlja se sva dokumentacija - računi tužitelja izdani tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi u predmetu sa Basler osiguranjem (nekad Osiguranje Zagreb), kao i dokazi o uplatama istih. Ukupan iznos ispostavljenih i plaćenih računa u navedenom predmetu iznosi 58.218,40 kn, dakle više no što je tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi u tom predmetu od strane suda priznato na ime troškova parničnog postupka (52.834,64 kn). U vidu je potrebno imati da se iznos od 58.218,40 kn odnosi samo na odvjetničke troškove, dok ukupni troškovi parničnog postupka koji su za tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u tom slučaju nastali uključuju još i trošak sudskih pristojbi na tužbu (5.500,00 kn) i presudu (2.690,00 kn) te trošak vještačenja (1.250,00 kn). Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u pregled ispostavljenih računa odvjetničkog ureda Marčan u predmetu Osiguranje Zagreb kao i računi tužitelja Gorana Marčana broj: 108/00, 116/00, 123/00, 154/00, 130/00, 82/02, 73/02, 100/03, 70/04, 23/04, 22/04, 2/04, 49/05, 87/06 i dokazi o uplatama istih. Tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi je od strane Basler osiguranja u navedenom predmetu na ime parničnog troška trebalo biti isplaćeno ukupno 52.834,64 kn uz kamate od 41.257,35 kn. Tužitelj Goran Marčan je bez znanja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, unatoč činjenici da su mu svi računi za pružene pravne usluge u istom predmetu uredno podmireni, za isplatu navedenog iznosa dao svoj broj žiro računa te ovaj iznos zadržao za sebe. Kao što je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga i ranije naveo, tužitelj Goran Marčan je na inzistiranje tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge istome od

navedenog iznosa dana 05. prosinca 2012. g. vratio iznos od 40.000,00 kn, dok je iznos od 30.139,99 kn namiren Ugovorom o cesiji od 04. srpnja 2012. g., čije je postojanje i sam tuženik priznao. Imajući u vidu navedeno, od inicijalno zadržanih 94.091,99 kn preostaje iznos od ukupno 23.952,00 kn za isplatu, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i to: 1) na iznos od 94.091,99 kn od 30. rujna 2011. g. do 05. prosinca 2011. g. = 2.590,75 kn, 2) na iznos od 54.091,99 kn od 06. prosinca 2011. g. do 03. rujna 2012. g. = 6.053,68 kn i 3) na iznos od 23.952,00 kn od 04. rujna 2012. g. do 30. studenog 2013. g. = 4.193,06 kn odnosno sveukupno 36.789,49 kn. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u obračun zateznih kamata te dokaz o primitku iznosa od 40.000,00 kn 05. prosinca 2011. g. 2) Smanjenje tužbenog zahtjeva. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da se ne protivi smanjenju tužbenog zahtjeva kako je to tužitelj Goran Marčan naveo u podnesku od 12. svibnja 2015. g., međutim ističe se da točan izračun iznosa koji je obuhvaćen cesijom iznosi 27.014,99 kn (a ne 27.013,99 kn), pa tako i ukupan iznos za koji valja umanjiti tužbeni zahtjev iznosi 37.609,99 kn. 3) Računi 48/2010, 119/2010 i 19/2011. Naglašava se da u poslovnim knjigama tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge račun broj 48/2010 nikada nije evidentiran. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da mu je poznato da se je pred Općinskim sudom u Delnicama vodio predmet posl.br. P-325/87 tužiteljice Šućur Eve, međutim tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi nije poznato da bi dana 03. ožujka 2010. g. u istom postupku bila održana rasprava, kao niti kolika je vrijednost predmeta spora u konkretnom slučaju bila s obzirom da se je isti postupak vodio radi izvršenja činidbe. Stoga se predlaže da sud pozove tužitelja Gorana Marčana da u spis predmeta dostavi dokumentaciju iz predmetnog spisa Općinskog suda u Delnicama (budući da se ista nalazi kod njega) iz koje će biti razvidno kolika je utvrđena vrijednost predmeta spora te kojom će dokazati zastupanje na ročištu dana 03. ožujka 2010. g. ukoliko je isto održano. U protivnom se osporava ovo potraživanje tužitelja. U tuženikovim poslovnim knjigama račun 119/2010 nikada nije evidentiran, a niti je isti tužitelj Goran Marčan dostavio u ovom postupku uz ostali dokazni materijal. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da je od tužitelja Gorana Marčana zaprimio jedino račun br. 120/2010 koji se odnosi na predmet Općinskog suda u Opatiji posl.br. P-64/2010 na iznos od 3.075,00 kn koji je račun tužitelju Goranu Marčanu uredno podmiren. Kao dokaz tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se izvrši uvid u račun broj 120/2010 od 11. lipnja 2010. g. uz dokaz o uplati istog. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga prihvaća da mu je izdan broj računa 19/2011, kao i da je isti podmiren 22. veljače 2011. g. u iznosu od 4.305,00 kn te za isplatu preostaje iznos od 2.460,00 kn. 4) Računi broj: 92/2/1, 97/2/1, 127/2/1, 143/2/1, 146/2/1 Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga prihvaća da se kod računa br. 92/2/1 od 02. srpnja 2013. g. i 97/2/1 od 23. srpnja 2013. g. radi o računima za dvije različite radnje. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga osporava vrijednost radnji obračunatih u računima 127/2/1 od 01. listopada 2013. g., 143/2/1 od 23. listopada 2013. g. Račun 127/2/1 od 01. listopada 2013. g. odnosi se na sastav podneska od 18. rujna 2013. g. i zastupanje na ročištu od 27. rujna 2013. g. Iz samog je podneska dostavljenog po tužitelju Goranu Marčanu razvidno da se ne radi o podnesku za koji tužitelj Goran Marčan ima pravo obračunati i zatražiti trošak sukladno Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa). Osim toga, radi se o podnesku čijem su sastavu prethodila već četiri (4) podneska obračunata i plaćena sukladno Tbr. 8.1. te stoga tužitelj Goran Marčan više nije imao pravo na obračun naknade sukladno navedenom tarifnom broju. Nadalje, iz raspravnog zapisnika od 27. rujna 2013. g., razvidno je da se je na predmetnom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima pa je u konkretnom slučaju valjalo primijeniti T.br. 9.2. Tarife. Račun broj 143/2/1 od 23. listopada 2013. g. također se odnosi na sastav podneska i to podneska od 11. listopada 2013. g. (zaprimljen na sudu 18. listopada 2013. g.) kojem podnesku su također prethodila četiri podneska obračunata i plaćena sukladno T.br. 8.1. te stoga ponovno ističe da tužitelj Goran Marčan više nije imao pravo na obračun naknade sukladno navedenom tarifnom broju. Osim toga, predmetni podnesak ne sadrži ništa novo, kao niti podnesak od 18. rujna 2013. g., već u

istome tužitelj Goran Marčan samo ponavlja navode koje je već nekoliko puta istaknuo u dotadašnjem tijeku postupka. Ujedno se želi naglasiti da tužitelj Goran Marčan nije tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge obavijestio o potrebi sastava ovih naprijed navedenih podnesaka, kao niti o naknadi troška koji će za njih zatražiti. Kao dokaz navedenih tvrdnji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga predlaže da se pribavi spis Općinskog suda posl. br. P-3559/03 (trenutno povodom žalbe na Županijskom sudu u Rijeci). Nadalje tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da ostaje kod prijedloga za saslušanjem svjedokinje Vere Babarović na adresi tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge. Iskaz navedene svjedokinje od izrazite je važnosti s obzirom da je ista u cijelosti upoznata sa poslovanjem i financijama zadruge, primitkom, knjiženjem i plaćanjem računa te praksom glede istoga. Ona je jedina osoba kojoj u potpunosti vlada sa svim podacima i informacijama glede istaknutoga s obzirom da to pripada u poslove njenog radnog mjesta. Imajući u vidu prethodno navedeno kao i smanjeni tužbeni zahtjev tužitelja Gorana Marčana, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da uređuje prigovor radi prebijanja istaknut u prigovoru protiv rješenja o ovrsi od 14. siječnja 2014. g. te prije svega predlaže da sud ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vrsalović Zorana iz Rijeke, Korzo 40 posl.br. Ovr-1772/13 od 31. 12.2013., te odbije tužiteljev zahtjev kao neosnovan u dijelu koji tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga u ovom postupku osporava, a ukoliko sud pojedina potraživanja tužitelja Gorana Marčana nađe osnovanim tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga glede istih izjavljuje prigovor radi prebijanja sa osnovanim potraživanjem tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 23.952,00 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje 1) na iznos od 94.091,99 kn teku od 30. rujna 2011. g. do 05. prosinca 2011. g. i iznose 2.590,75 kn, 2) na iznos od 54.091,99 kn teku od 06. prosinca 2011. g. do 03. rujna 2012. g. i iznose 6.053,68 kn i 3) na iznos od 23.952,00 kn teku od 04. rujna 2012. do 30. studenog 2013. i iznose 4.193,06 kn te predlaže da sud odbije tužiteljev zahtjev i ukine platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vrsalović Zorana iz Rijeke, Korzo 40 posl.br. Ovr-1772/13 od 31. prosinca 2013., utvrdi potraživanje tužitelja Gorana Marčana i potraživanje tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, te konstitutivnom odlukom prebije ta dva potraživanja.

U svom podnesku od 24. rujna 2015. tužitelj Goran Marčan ističe da se njime očituje na podnesak tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge od 29. svibnja 2015. 1) Što se tiče predmeta Basler osiguranje. Istine radi tužitelj Goran Marčan tvrdi da će navesti sve dogovore stranaka te se toplo nada da će tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga prihvatiti stvarne činjenice i prestati govoriti neistinu. Tužitelj Goran Marčan tvrdi da se ne može drukčije izjasniti jer nije prvi put da se tuženikov zakonski zastupnik ovako ponaša, da se ne spominju već i kaznene osude. Prije svega tužitelj Goran Marčan je s tuženikom Zanatoprema, zanatska zadruga dogovorio da će mu tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ukoliko tužitelj Goran Marčan uspije u parnici dati ekstra naknadu od 20% od dobivenog iznosa. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je nudio i veći postotak no tužitelj Goran Marčan je pristao na 20%. Ovo je dogovoreno zbog toga što su svi osiguravatelji kod kojih je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga bio i tražio savjete naveli tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi da će takvu parnicu izgubiti. U tom predmetu postupak se protiv osiguravatelja vodio oko naknade štete za spaljenu nekretninu koja je bila podosigurana. Jednostavno rečeno, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je plaćao manju premiju nego što je vrijedila ta nekretnina no kada se desio osigurani slučaj on je htio isplatu pune štete kao da nekretnina nije bila podosigurana. U takvom slučaju budući se radi o podosiguranoj nekretnini isplaćuje se iznos razmjern uplatama premija. U ovom slučaju tužitelj Goran Marčan je taj koji je dobio spor i tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi omogućio puni iznos naknade štete kao da je nekretnina bila osigurana na punu vrijednost. Ovo je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga dobio isključivo zahvaljujući tužitelju Goranu Marčanu i umjesto da tu

"priča pričice" (formulacija osobno tužitelj Goran Marčan) mogao bi iznaći dovoljno iskrenosti pa priznati tu činjenicu. Zakonskog zastupnika tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge su redom svi osiguravatelji uvjeravali da tu parnicu ne može dobiti, a onda je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tražio od tužitelja Gorana Marčana da tu parnicu pod svaku cijenu dobije. Tužitelj Goran Marčan je taj koji je na koncu i našao način da se ta parnica dobije. Tužitelj Goran Marčan naglašava da on nema pisani ugovor o dodatnoj nagradi jer je vjerovao tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi, zbog dužih poslovnih odnosa. No sada, uvjerivši se u sklonost tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge manipulacijama i izvrtanju činjenica (bilo je i kaznenih postupaka) tužitelj Goran Marčan je smanjio svoj zahtjev ne računajući silne sastanke koje je obavio s njime i druge radnje koje nisu poduzete pred sudom. Ništa dakle, tužitelj Goran Marčan nije zadržao sebi mimo dogovora. Jedino što je učinjeno mimo dogovora je zahtjev tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge da mu se vrati taj dio troškova. No kao što je već rečeno tužitelj Goran Marčan je prihvatio cesiju iz koje proizlazi obračun stranaka a sada podnosi i tuženikov obračun iz kojeg se vidi što je trebalo biti plaćeno i kako. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je dakle taj koji je sastavio svoj obračun i odredio da se na ime cesije mora još isplatiti 30.139,99 kn. Izričito je u tom obračunu naveo da mu nisu fakturirane sve usluge te da je iz tog osnova dužan tužitelju Goranu Marčanu 15.190,00 kn plus 8.762,18 kn s osnova kamate na te fakturirane troškove. Tuženikov obračun s osnova predmeta Basler osiguranja d.d. a iz kojih se vidi i da je za cesiju još namijenjeno 30.139,99 kn - prilog. Dakle tužitelj Goran Marčan s tog osnova ništa ne duguje tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi. Naglašava se da tužitelju Goranu Marčanu zato nije jasno na čemu tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga temelji svoj zahtjev za prijebor 23.952,00 kn. Je li to tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga osporava vlastiti obračun koji je radio? Što bi tužitelj Goran Marčan to tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi trebao platiti? Koji je osnov tuženikova zahtjeva? Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je dobro znao što je dužan. To mu piše i u presudi no on to nikako da prihvati. Tužitelj Goran Marčan još napominje da uopće nije provjeravao što je doista njemu tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga platio po tom postupku no o svemu tome kao i o dogovorima stranaka tužitelj Goran Marčan će se detaljno izjasniti u svom iskazu. Međutim, ponukan iskazom zakonskog zastupnika tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u drugom predmetu, u smislu kao da je tužitelj Goran Marčan odgovoran zato što je uplata išla na njegov račun, za sada mora istaknuti da osiguravajuća društva plaćaju na račun odvjetnika troškove i pripadajuće kamate uz troškove, a glavnica sa pripadajućim kamatama na račun pravne osobe, dok kod fizičkih osoba sve plaćaju na račun punomoćnika-odvjetnika, a stranke obavještavaju o izvršenim uplatama. Prema tome, nema tu nikakve tužiteljeve radnje usmjeravanja, a poglavito ne u negativnom kontekstu kako je to tumačila zakonska zastupnica tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge. Dakle, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nema nikakvo osnovano potraživanje prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 23.952,00 kn i nije osnovan istaknuti prigovor radi prebijanja. 2) U predmetu Šućur Eve tužitelj Goran Marčan ističe da podnosi raspravne zapisnike i od 3.3.2010. i od 2.2.2010. U raspravnom zapisniku od 3.3.2010. vidi se da je tužitelj Goran Marčan zatražio iznos od 1.000,00 kn za pristup svakom ročištu te iznos PDV-a na taj iznos. Kao dokaz navedenih tvrdnji tužitelj Goran Marčan predlaže da se izvrši uvid u zapisnik s ročišta u predmetima P-325/87 od 3.3.2010. i 2.2.2010. te račun br. 119/2010. 3) Za predmet P-427/2010 tužitelj Goran Marčan podnosi kopiju zapisnika iz tog predmeta u kojem se vidi da je vrijednost predmeta spora utvrđena iznosom od 210.000,00 kn. Kao dokaz navedene tvrdnje tužitelj Goran Marčan predlaže da se izvrši uvid u kopija raspravnog zapisnika u predmetu P-427/2010 sa naznakom vrijednosti predmeta spora. Tužitelj Goran Marčan primjećuje da tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga neprestano izlazi sa time da mu neka izvješća i isprave o obavljenim radnjama nisu dostavljeni. No tužitelj Goran Marčan je tuženiku

Zanatopremi, zanatskoj zadruzi o svakoj raspravi slao pisani izvještaj i kopiju raspravnog zapisnika. Svaki podnesak koji je on napravio također je poslao tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi. Neka tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga sada kaže da to nije tako bilo. Zašto onda nije odmah i reagirao? Dakle, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je primio sve dopise kojima ga se obavještava o svim tim predmetima, i o radnjama i o ročištima koji su održani. Među ostalim, primio je dopis kojim je obaviješten što se desilo na ročištima od 3.3.2010. i 2.2.2010. u predmetu Šućur Eve. Sada odrađeno treba i platiti. 4) Što se tiče radnji obavljenih u predmetu Kasim Salkić tužitelj Goran Marčan ističe da je dostavio podneske iz kojih se vidi vrijednost predmeta spora odnosno na koji iznos glasi zahtjev druge strane pa je suvišno raspravljati o tome koja je vrijednost predmeta spora. Vrijednost predmeta spora je kao što to zakon propisuje utvrđena novčanim zahtjevom druge strane. U tom predmetu ta vrijednost je bila 3.812,166,58 kn od 19.10.2011., da bi od 21.2.2012. vrijednost predmeta spora bila 2.661,524,39 kn. Budući se ovdje radi o pravnom pitanju tužitelj Goran Marčan ovdje nema što za dodati. Što se pak tiče pozivanja na četiri podneska, navodno neosnovano obračunata, tužitelj Goran Marčan skreće pažnju tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi da on naplaćuje tri podneska kao što se vidi iz računa 97/2/1, 127/2/1 i 143/2/1. Računi broj 92/2/1, 97/2/1 i 146/2/1 se odnose na održane rasprave. Tarifa od 27.10.2012. i predviđa fakturiranje četiri podneska pa budući su tim računima fakturirana tri podneska tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije u pravu. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga na koncu ne zna na koje bi se to okolnost trebala saslušavati Vera Bobanović. Ona nikada nije niti razgovarala s tužiteljem o bilo kom predmetu ili bilo čemu drugome pa da bi mogla o nečemu svjedočiti. Svjedočiti pak o tome kako ona vodi knjigovodstvo je suvišno i nije predmet ovog postupka. Na kraju svoga podneska od 24. rujna 2015. tužitelj Goran Marčan ističe da ustraje kod zahtjeva, protivni se bilo kakvom potraživanju tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi te traži daljnji trošak postupka.

U svom podnesku predanom na ročištu dana 8. ožujka 2018. tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ističe da u predmetnom postupku tužitelj Goran Marčan je djelomično povukao svoj tužbeni zahtjev priznajući da su mu utuženi računi br. 102/09, 46/12 i 131/13 plaćeni u cijelosti, dok su računi 6, 7, 8, 9, 10, 32, 36, 37/12 podmireni cesijom od 4. srpnja 2012. godine, sve prije pokretanja ovršnog postupka. Sukladno navedenom tužitelj Goran Marčan ustraje kod svojeg zahtjeva za podmirenje još 8 računa i to: 1) račun tužitelja Gorana Marčana broj 48/10 od 9. ožujka 2010. u iznosu od 2.460,00 kn koji se odnosi na ročište od 3. ožujka 2010. (Šućur), 2) račun tužitelja Gorana Marčana broj 119/10 od 9. ožujka 2010. u iznosu od 1.230,00 kn koji se odnosi na podnesak 08. lipnja 2010. (Gracijela Salkić) podnesak 08-06-2010 (Gracijela Salkić), 3) račun tužitelja Gorana Marčana broj 19/11 od 2. veljače 2011 u iznosu od 2.460,00 kn koji se odnosi na naknadu prema ugovoru o zastupanju, 4) račun tužitelja Gorana Marčana broj 92/2/1 od 2. srpnja 2013. u iznosu od 1.230,00 kn koji se odnosi na ročište od 2. srpnja 2013. (Salkić), 5) račun tužitelja Gorana Marčana broj 97/2/1 od 23. srpnja 2013. u iznosu od 9.375,00 kn koji se odnosi na podnesak od 24. srpnja 2013. (Salkić), 6) račun tužitelja Gorana Marčana broj 127/2/1 od 1. listopada 2013. u iznosu od 18.750,00 kn koji se odnosi na podnesak od 18. rujna 2013. (Salkić) i ročište od 27.09.2013. (Salkić), 7) račun tužitelja Gorana Marčana broj 143/2/1 od 23. listopada 2013. u iznosu od 9.375,00 kn koji se odnosi na podnesak od 11.10.2013. (Salkić) i 8) račun tužitelja Gorana Marčana broj 146/2/1 od 30. listopada 2013. u iznosu od 9.375,00 kn koji se odnosi na ročište od 25.10.2013. (Salkić) odnosno ukupno 62.400,00 kn. Prema tvrdnjama tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge glede računa br. 48/10, 119/10 i 19/11 tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga se već očitovao u svom podnesku od 29. svibnja 2015. godine, u kojem je istaknuo da račune 48/10 i 119/10 nikada nije zaprimio prije pokretanja ovrhe. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je u svom podnesku u cijelosti priznao potraživanje po računu

br. 19/11, koji je je podmiren djelomično, a preostao je utuženi dug od 2.460,00 kn. Glede računa br. 119/10 izdanog 8. lipnja 2010. godine na iznos od 1.230,00 kn tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga se već očitovao da je tužitelju Goranu Marčanu podmirio račun br. 120/10 izdan 11. lipnja 2010. godine na iznos od 3.075,00 kn, a kako se oba računa odnose na zastupanje u predmetu Općinskog suda u Opatiji posl.br. P-64/2010, pa nije jasno za koje usluge su izdana dva računa u razmaku od 3 dana, koji nisu u korelaciji niti sa svojim iznosima glede vrijednosti pojedine radnje. Glede računa 48/10 tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga se ne protivi prijedlogu tužitelja Gorana Marčana da se izvrši uvid u spis Općinskog suda u Delnicama poslovni broj P-325/87, ali smatra ekonomičnijim da tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga u spis sam dostavi dokaz o radnji za koju je ispostavio račun i vrijednosti spora nakon čega će se tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga očitovati o osnovanosti tog računa. Nadalje, računi koji su izdani za sastav podnesaka u parničnom postupku c/a Kasim Salkić (P-3559/03) 97/2/1, 127/2/1 i 143/2/1 su neosnovani i tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ih ne priznaje u opsegu u kojem su izdani. Iako se ugovorom o zastupanju kojeg je tužitelj Goran Marčan zaključio s tuženikom Zanatoprema, zanatska zadruga, isti obvezao da će račune izdavati u skladu s odvjetničkom tarifom, predmetni računi su u suprotnosti s njom. U podnesku od 25. svibnja 2015. godine navedeni računi su argumentirano osporeni, ali još malo ćemo se osvrnuti na predmetne račune. Izmjene Odvjetničke tarife donijete su 27. listopada 2012. godine, a njima je u Tbr. 8. toč. 1 propisano da se puni iznos Tarife za odgovor na tužbu, prigovor protiv platnih naloga obrazložene podneske i očitovanja na nalaze vještaka naplaćuje po Tbr. 7. toč. 1., 3., 6., i 7. ali ne više od sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku. U trenutku fakturiranja podnesaka od 24.07.2013. godine, 18.09.2013. godine i 11.10.2013. godine u spomenutom prvostupanjskom postupku (pokrenutom 2003. godine) bilo je daleko više od 4 obrazložena podneska kako je propisano odredbom Tbr. 8. toč. 1 Tarife, što se vrlo lako može utvrditi uvidom u spis P-3599/03, što je već predloženo u ovom postupku. Tužitelj Goran Marčan o činjenici promjene Tarife niti je obavijestio tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, niti je svoje račune uskladio s Tarifom, a u konkretnom slučaju za navedene podneske mogao je ispostaviti račun samo sukladno tbr. 8. toč. 3 u visini od 25 % nagrade iz Tbr. 7. toč. 1., 3., 6. i 7, ali ne više od 50 bodova. Po prosudbi tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge bilo bi potpuno pogrešno tumačiti Tarifu na način da se od dana njezine izmjene (27.10.2012) ispočetka počnu brojati obrazloženi podnesci, kada tarifa jasno propisuje da se radi o cijelom prvostupanjskom postupku. Sukladno izloženom računi koji se odnose na sastav navedenih podneska mogli su biti izdani samo na iznose od 625,00 kn s uključenim p.d.v.-om, što tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ne čini spornim, dok ih osporava u cijelosti u preostalom dijelu do iznosa od 9.375,00 kn. U slučaju da se nakon provedenog dokaznog postupka utvrdi da je bilo koji dio tražbine tužitelja Gorana Marčana osnovan, tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga ustraje kod istaknutog prigovora prijeboja kako je specificiran podneskom od 29. svibnja 2015. godine.

Na ročištu dana 8. ožujka 2018. na upit suda s kojim datumom su se susrela potraživanja stranaka iz ove parnice pod pretpostavkom da je osnovan procesni prigovor prijeboja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge punomoćnik tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge je odgovorio da će se o tome naknadno očitovati. Nadalje na ročištu dana 8. ožujka 2018. zaključen je prethodni postupak te je sud odbio dokazni prijedlog tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge da sud službenim putem od Basler osiguranja traži dostavu podataka o iznosu parničnog troška i kamate na isti te broj žiro-računa na koji je navedeni iznos isplaćen u predmetu broj SŠ-00/282 budući u smislu čl. 232. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003,

88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013 i 89/2014, u daljnjem tekstu: ZPP) sama stranka je dužna podnijeti ispravu na koju se poziva za dokaz svojih navoda.

Na ročište dana 4. travnja 2018. direktor tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge iako je bio uredno pozvan nije pristupio ili opravdao svoj izostanak. Punomoćnik tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge je ustvrdio da je sadašnji direktor tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge Mladen Đurica koji međutim niti nema nikakvih osobnih saznanja o predmetu spora, budući u ono vrijeme direktorica je bila Ilonka Pavelić koja je predložena kao svjedok. Iz navedenog razloga Mladen Đurica se niti ne misli odazivati pozivu ovoga suda budući ionako nema nikakvih relevantnih saznanja. Na ročištu dana 4. travnja 2018. u smislu čl. 7. st. 1. ZPP-a sud je upozorio obje stranke da su same stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice budući sukladno čl. 352. st. 1. ZPP-a u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti. Budući na ročištu 4. travnja 2018. obje stranke su odustale od svojih dokaznih prijedloga te nisu imale drugih dokaznih prijedloga to je ovaj sud na tom ročištu i zaključio glavnu raspravu u ovoj parnici. Naime sud više nije ovlašten provoditi bilo kakve dokaze po službenoj dužnosti (osim iznimno u slučajevima taksativno propisanim ZPP-om) već može sukladno čl. 220. st. 2. ZPP-a odlučiti samo o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. U svojoj završnoj riječi zamjenik punomoćnik tužitelja Gorana Marčana je predložio usvajanje tužbenog zahtjeva u cijelosti dok je punomoćnik tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge predložio odbijanje istoga kao neosnovanog.

Na temelju tako provedenog postupka ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno članku 8. ZPP-a, po prosudbi ovoga suda tužbeni zahtjev tužitelja Gorana Marčana djelomično je osnovan.

Sukladno čl. 763. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 i 29/18 u daljnjem tekstu: ZOO) ugovorom o nalogu obvezuje se i ovlašćuje nalogoprimac poduzimati za račun nalogodavca određene poslove. Nadalje je čl. 763. st. 2. ZOO-a propisano da nalogoprimac ima pravo na naknadu za svoj trud, osim ako je drukčije ugovoreno ili proizlazi iz naravi međusobnog odnosa.

Između stranaka nije sporno da je zaključen ugovor o pravnom zastupanju između Gorana Marčana odvjetnika iz Rijeke (dalje u tekstu: Odvjetnik) i Zanatopreme, zanatske zadruge (dalje u tekstu: Klijent) od 1.6.2012. te se u čl. 4. navodi da naknada za rad odvjetnika određuje se za svaki pojedini predmet kao akontacija u visini od 75% odvjetničke tarife za svaku radnju u pojedinom predmetu dok konačni obračun će odvjetnik izvršiti u svakom predmetu nakon zaključenja glavne rasprave u tom predmetu pa je klijent dužan platiti preostalih 25% za se radnje po sastavljenom obračunu u roku od 30 dana od dana kada mu je odvjetnik ispostavio račun za to.

Između stranaka nije sporno da je tužitelj Goran Marčan djelomično povukao svoj tužbeni zahtjev priznajući da su mu utuženi računi br. 102/09, 46/12 i 131/13 plaćeni u cijelosti, dok su računi 6, 7, 8, 9, 10, 32, 36, 37/12 podmireni cesijom od 4. srpnja 2012. godine, sve prije pokretanja ovršnog postupka. Na to djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva tužitelja Gorana Marčana u ukupnom iznosu od 37.608.99 kn tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je pristao dok je tužitelj Goran Marčan ustrajao kod svoga zahtjeva za podmirenje još 8 računa u ukupnom iznosu od 62.400,00 kn.

Po prosudbi ovoga suda tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije dokazao da postoji neko osnovano njegovo potraživanje prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 23.952,00 kn a koje se temelji na isplati parničnog troška i kamata od strane Basler osiguranja d.d. Zagreb temeljem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1332/2007. Naime. zaključen je ugovor o cesiji između Zanatopreme, zanatske zadruge (u daljnjem tekstu: Cedent), Basler osiguranja Zagreb (u daljnjem tekstu: Cesus) i odvjetnika Gorana Marčana (u daljnjem tekstu: Cesionar) od 4. srpnja 2012. kojim je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga kao cedent ustupio svoja potraživanja koje ima prema Basler osiguranju Zagreb d.d. kao cesusu u iznosu od 30.139,99 kn tužitelju Goranu Marčanu kao cesinoru te su time podmireni računi tužitelja Gorana Marčana od strane tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge i to: 1) račun broj 6/2012 od 3.075,00 kn, 2) račun broj 7/2012 u iznosu od 1.537,50 kn, 3) račun broj 8/2012 u iznosu od 1.537,50 kn, 4) račun broj 9/2012 u iznosu od 3.075,00 kn, 5) račun broj 10/2012 u iznosu od 1.230,00 kn, 6) račun broj 31/2012 u iznosu od 3.125,00 kn, 7) račun broj 32/2012 u iznosu od 9.375,00 kn, 9) račun broj 36/2012 u iznosu od 3.331,25 kn i 10) dio računa broj 37/2012 u iznosu od 3.853,74 kn. Štoviše iz samoga obračuna tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge navedenog ugovora o cesiji između Zanatopreme, zanatske zadruge (u daljnjem tekstu: Cedent), Basler osiguranja Zagreb (u daljnjem tekstu: Cesus) i odvjetnika Gorana Marčana (u daljnjem tekstu: Cesionar) od 4. srpnja 2012. proizlazi da još postoji dug tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge prema tužitelju Goranu Marčanu u iznosu od 15.190,00 kn te neplaćene kamate u iznosu od 8.762,17 kn. Iz navedenog razloga po prosudbi ovoga suda osnovana je u cijelosti primjedba tužitelja Gorana Marčana da nije moguće prebijati dug tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge prema tužitelju Goranu Marčanu s potraživanjem samog tužitelja Gorana Marčana prema tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi. Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkom 1.

Prema utvrđenju ovoga suda račun tužitelja Gorana Marčana br. 48 od 09. ožujka 2010. u iznosu od 2.460,00 kn upućenog tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi odnosi se na raspravu od 3. ožujka 2010. godine u parničnom predmetu tužiteljice Eve Šućur protiv 1. tuženika „Borovo“-Jugoslavesnki kombinat gume i obuće i 2. tuženika Zanatopreme koji se je vodio kod Općinskog suda u Delnicama pod poslovnim brojem P-325/1987. Ovaj sud ne prihvaća kao osnovanu tvrdnju tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge da on taj račun nije zaprimio budući je istoga zaprimio dana 10. ožujka 2010. Uvidom u parnični spis Općinskog suda u Delnicama pod poslovnim brojem P-325/1987 ovaj sud je utvrdio da je rješenjem Općinskog suda u Delnicama poslovni broj P-325/87 od 29. ožujka 2010. (list toga sudskog spisa od broja 240 do 244) 2. tuženiku u tom predmetu Zanatopremi, zanatskoj zadrugi priznat trošak njegovog zastupanja na ročištu dana 03. ožujka 2010. po angažiranom punomoćniku Goranu Marčanu odvjetniku iz Rijeke u iznosu od 1.000,00 kn, a što uvećano za 23% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 230,00 kn iznosi 1.230,00 kn. Pored toga tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadrugi je priznat i trošak njegovog zastupanja po angažiranom punomoćniku Goranu Marčanu i za pristup ročištu dana 02. veljače 2010. u iznosu od 1.000,00 kn, a što uvećano za 23% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 230,00 kn iznosi 1.230,00 kn odnosno ukupno 2.460,00 kn. Citirano rješenje Općinskog suda u Delnicama poslovni broj P-325/87 od 29. ožujka 2010. je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovni broj Gž-2803/2010-2 od 25. listopada 2010. (list toga sudskog spisa od broja 260 do 264). Međutim, u svom računu broj 48 od 09. ožujka 2010. tužitelj Goran Marčan nije zatražio i pristup ročištu dana 02. veljače 2010. godine već samo ročištu dana 03. ožujka 2010. tako da je osnovano njegovo potraživanje po tom računu u iznosu od 1.230,00 kn.

Prema utvrđenju ovoga suda račun tužitelja Gorana Marčana br. 119/10 od 9. ožujka 2010. upućenog tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi u iznosu od 1.230,00 kn odnosi se na podnesak Zanatopreme, zanatske zadruge od 8. lipnja 2010 u pravnoj stvari tužiteljice Gracijele Salkić protiv 1. tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge i 2. tuženika Kasima Salkića radi nedopuštnosti ovrhe koji se je vodio kod Općinskog suda u Opatiji poslovni broj P-64/2010 odnosno kasnije P-7255/2015). Vrijednost predmeta spora u toj parnici sud je na raspravi dana 14. listopada 2010. utvrdio u iznosu od 101.000,00 kn (list toga sudskog spisa broj 30). Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da nije zaprimio taj račun već ga je prvi puta prema utvrđenju ovoga suda tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga zaprimio prvi puta tek u tijeku ovoga parničnog postupka uz podnesak tužitelja Gorana Marčana od 24. rujna 2015. a što je tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi uručeno dana 22. siječnja 2018. Navedeni račun je u potpunosti sukladan tada važećoj Odvjetničkoj tarifi sukladno Tbr. 8. t. 1. Dospijeće plaćanja toga računa br. 119/10 od 9. ožujka 2010. (list sudskog spisa broj 161) je 8 dana, a budući ga je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga zaprimio dana 22.1.2018. to znači da je isti dospio na naplatu dana 30.1.2018. tako da zakonska zatezne kamata teče od slijedećeg dana tj. od 31.1.2018. pa do isplate. Naime, iz priloženog izvoda otvorenih stavki na dan 30.11. 2013. (list sudskog spisa broj 6) tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga nije mogao znati na što se odnosi potraživanja tužitelja Gorana Marčana.

U svezi računa tužitelja Gorana Marčana broj 19/11 od 2. veljače 2011 u iznosu od 6.765,00 kn koji se odnosi na naknadu prema ugovoru o zastupanju (list sudskog spisa broj 125) tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je u svom podnesku od 29.5.2015. učinio nespornim da mu je taj račun izdan te da preostaje još za isplatu iznos od 2.460,00 kn (list sudskog spisa broj 128) koliko je tužitelj Goran Marčan i utužio u ovom parničnom postupku.

Prema utvrđenju ovoga suda račun tužitelja Gorana Marčana br. 92/2/1 od 2. srpnja 2013. upućenog tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi u iznosu od 7.500,00 kuna što uvećano za porez na dodanu vrijednost u iznosu od 1.875,00 kn tj. ukupno 9.375,00 kn odnosi se na raspravu od 2. srpnja 2013 u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge radi isplate koji se je vodio kod Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003. Vrijednost predmeta spora u toj parnici prilikom podnošenja tužbe je bila 200.000,00 kn ali je svojim podneskom od 19. listopada 2011. tužitelj Kasim Salkić povisio svoj tužbeni zahtjev na iznos od 3.812.166,58 kn. Ovaj sud ne prihvaća kao osnovanu tvrdnju tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge da on taj račun nije zaprimio budući je istoga zaprimio dana 10. ožujka 2010. Zatražena nagrada za zastupanje tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u toj parnici od strane tužitelja Gorana Marčana na ročištu dana 2. srpnja 2013. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari sukladno Tbr. 9. t. 1. tada važeće odvjetničke je čak i bitno niža i to očito iz razloga što je tužitelj Goran Marčan uzeo kao vrijednost predmeta spora inicijalni iznos tužbenog zahtjeva u iznosu od 200.000,00 kn umjesto ispravno povećani tužbeni zahtjev u iznosu od 3.812.166,58 kn. sukladno navedenom taj račun je valjalo priznati u cijelosti.

U svezi računa tužitelja Gorana Marčana broj 97/2/1 od 23. srpnja 2013. u iznosu od 9.375,00 kn (list sudskog spisa broj 112) koji se odnosi na podnesak od 24. srpnja 2013. (list sudskog spisa od broja 97 do 101) u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge radi isplate koji se je vodio kod Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003. po prosudbi ovoga suda trebalo je primijeniti Tbr. 8. t. 3. tada važeće odvjetničke tarife, a ne Tbr. 8. t. 1. tada važeće odvjetničke tarife tako da je ovaj sud tužitelju Goranu Marčanu priznata nagrada za pisanje toga podnesak u ime i za račun tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u iznosu od 625,00 kn. (naime 500,00 kn + 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 125,00 kn). Naime, 19. prosinca 2012. stupila je na pravnu

snagu izmijenjena odvjetnička tarifa tako da o tada prema Tbr. 8. t. 1. za sastavljanje odgovora na tužbu, prigovora protiv platnog naloga i obrazloženih podnesaka u kojima se odgovara na navode prigovora ili odgovora na tužbu ili se očituje na nalaze i mišljenja vještaka, ali ne više od sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku – nagrada kao za tužbu po Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. Nadalje prema Tbr. 8. t. 2. tada važeće odvjetničke tarife za sastavljanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje, prijedloga za izdavanje privremenih mjera – 50% nagrade iz t. 1. ovog tarifnog broja, ali ne više od 100 bodova Za sastavljanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje, prijedloga za izdavanje privremenih mjera – 50% nagrade iz t. 1. ovog tarifnog broja, ali ne više od 100 bodova te je na kraju Tbr. 8. t. 3. važeće odvjetničke tarife propisano da za sastavljanje ostalih podnesaka – 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. ali ne više od 50 bodova. Iz priloženog troškovnika tužitelj Goran Marčan u parničnom predmetu ovoga suda poslovni broj P-3559/2003 u zastupanju tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge (list sudskog spisa broj 183 i 184) razvidno je da do dana 24. srpnja 2013. je već bilo daleko više od 4 podnesak tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge za koji se traži nagrada sukladno Tbr. 8. t. 1. važeće odvjetničke tarife. Prema utvrđenju ovoga suda na što se odnosi taj trošak tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je mogao razabrati tek iz dopisa tužitelja Gorana Marčana od 13.1.2014. (list sudskog spisa broj 111) kojeg je tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga zaprimio dana 15.1.2014. Sukladno navedenom dospijeće toga računa je dana 23.1.2014., a zatezna kamata na taj račun ide od slijedećeg dana tj. 24.1.2014.

U svezi računa tužitelja Gorana Marčana broj 127/2/1 od 1. listopada 2013. u iznosu od 18.750,00 kn (list sudskog spisa broj 92) koji se odnosi na podnesak od 18. rujna 2013. (list sudskog spisa od broja 102 i 103) u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge radi isplate koji se je vodio kod Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003. po prosudbi ovoga suda trebalo je primijeniti Tbr. 8. t. 3. tada važeće odvjetničke tarife, a ne Tbr. 8. t. 1. tada važeće odvjetničke tarife tako da je ovaj sud tužitelju Goranu Marčanu priznata nagrada za pisanje toga podnesak u ime i za račun tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u iznosu od 625,00 kn. (naime 500,00 kn + 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 125,00 kn). U svezi rasprave održane dana 27. rujna 2013. u tom parničnom predmetu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima po Tbr. 9. t. 2. tada važeće odvjetničke tarife osnovano je trošak zastupanja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u zatraženom iznosu od 7.500,00 kn uvećano za 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 1.875,00 kn tj. ukupno 9.375,00 kn tako da je prema utvrđenju ovoga suda osnovano potraživanje tužitelja Gorana Marčana po tom računu u ukupnom iznosu od 10.000,00 kn. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da taj račun nije platio zbog sumnje u njegovu ispravnost što je točno ali uz napomenu da ta neispravnost je u korist tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, a ne tužitelja Gorana Marčana.

U svezi računa tužitelja Gorana Marčana 143/2/1 od 23. listopada 2013. u iznosu od 9.375,00 kn (list sudskog spisa broj 93) koji se odnosi na podnesak od 11. listopada 2013. (list sudskog spisa od broja 105, 106 i 107) u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge radi isplate koji se je vodio kod Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003. po prosudbi ovoga suda trebalo je primijeniti Tbr. 8. t. 3. tada važeće odvjetničke tarife, a ne Tbr. 8. t. 1. tada važeće odvjetničke tarife tako da je ovaj sud tužitelju Goranu Marčanu priznata nagrada za pisanje toga podnesak u ime i za račun tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u iznosu od 625,00 kn. (naime 500,00 kn + 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 125,00 kn). Naime kako je to prije pojašnjeno tada je već stupila na snagu izmijenjena odvjetnička tarifa prema kojoj za 5 podnesak te daljnje podneske u parnici nije moguće od strane odvjetnika zaračunati nagradu po Tbr. 8. t. 1. već

samo po Tbr. 8. t. 3. tada važeće odvjetničke tarife. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga je utvrdio da taj račun nije platio zbog sumnje u njegovu ispravnost te po prosudbi ovoga suda mogao je platiti barem onaj nesporni dio.

U svezi računa tužitelja Gorana Marčana broj 146/2/1 od 30. listopada 2013. u iznosu od 9.375,00 kn (list sudskog spisa broj 94) koji se odnosi na ročište od 25.10.2013. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari (list sudskog spisa broj 108, 109 i 110) u pravnoj stvari tužitelja Kasima Salkića protiv tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge radi isplate koji se je vodio kod Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-3559/2003. po prosudbi ovoga suda osnovano je trošak zastupanja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u zatraženom iznosu od 7.500,00 kn uvećano za 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 1.875,00 kn tj. ukupno 9.375,00 kn. Tuženik Zanatoprema, zanatska zadruga tvrdi da taj račun nije platio zbog sumnje u njegovu ispravnost što je točno, ali uz napomenu da ta neispravnost je bitno u korist tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge, a ne tužitelja Gorana Marčana. Naime u svom troškovniku tužitelj Goran Marčan kao tadašnji punomoćnik tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge u tom parničnom predmetu je zatražio trošak svoga zastupanja tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge na tom ročištu u iznosu od 26.620,00 kn (list sudskog spisa broj 183 i 184).

Dakle zaključno od zatražene isplate iznosa od 62.400,00 kn kako se to navodi u podnesku tužitelja Gorana Marčana predanom na ročištu dana 14. svibnja 2015. (omaškom tužitelja Gorana Marčana kao zbroj se navodi iznos od 62.400,01 kn) prema utvrđenju ovoga suda osnovano je potraživanje tužitelja Gorana Marčana u iznosu od 34.920,00 kn.

Prema čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Nadalje je čl. 29. st. 2. ZOO-a propisano da stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena. Također valja naglasiti da u smislu čl. 184. st. 1. ZOO-a vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako bez osnovanog razloga odbije primiti ispunjenje ili ga svojim ponašanjem spriječi. Dakle, u smislu navedene odredbe vjerovnik dolazi u zakašnjenje i onda kada ne poduzme određene prethodne radnje bez kojih dužnik ne može ispuniti svoju obvezu - a takav slučaj postoji upravo onda kada dužniku ne dostavi račun a bez njega dužnik ne može saznati visinu svoje obveze. Sve dok traje vjerovnikovo zakašnjenje ne može dužnik doći u zakašnjenje, a niti mogu teći zatezne kamate sukladno čl. 185. st. 2. ZOO-a. Valja također naglasiti da je na tužitelju Goranu Marčanu teret dokaza kada je on dostavio račun tuženiku Zanatopremi, zanatskoj zadruzi, a što je on dokazao samo za neke račune te je to ovaj sud uzeo u obzir te iz navedenih razloga je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom 2.

Prema čl. 154. st. 2. ZPP-a ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjernan dio troškova. U ovoj parnici do dana 14. svibnja 2015. kada je vrijednost predmeta spora bila 100.009,99 kn tužitelj Goran Marčan je u ovoj parnici uspio 35%, a nakon dana 14. svibnja 2015. kada je vrijednost predmeta spora u ovoj parnici smanjena na iznos od 62.420,00 kn tužitelj Goran Marčan je u ovoj parnici uspio 56% te razmjerno njegovom uspjehu u sporu su mu i priznati troškovi postupka.

Sukladno čl 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (N.N.br. 8/2011, 112/2012, 114/2012 te u daljnjem tekstu skraćeno: "PJB") za radnje javnog bilježnika u vezi zaprimanja prijedloga za ovrhu, izdavanja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ili prosljeđivanja prijedloga nadležnom sudu radi donošenja odluke i dostavljanja rješenja strankama ako je visini postavljenog zahtjeva preko 15.000,00 kn, plaća se javnobilježnička nagrada u iznosu od 500,00 kuna i još 1% na razliku iznad 15.000,00 kuna, ali ne više od 5.000,00 kuna. Sukladno navedenom javnobilježnička nagrada iznosi 1.350,00 kn a što uvećano za 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 337,50 kn daje iznos od 1.687,50 kn. Nadalje za sastav prijedloga za ovrhom na temelju vjerodostojne isprave tužitelja Gorana Marčana od 31.12.2013. kojeg je sastavila tadašnja punomoćnica tužitelja Gorana Marčana pripada joj nagrada po Tbr. 11. t. 1. važeće odvjetničke tarife u iznosu od 2.500,00 kn, a što uvećano za 25% poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 750,00 kn daje iznos od 3.250,00 kn. U čl. 3. PJB-a se navodi da javnom bilježniku, u provođenju pojedinoga ovršnog postupka, pripada pravo na naknadu nastalog i predvidivog mu troška u punom iznosu, a trošak se određuje po Pravilniku o privremenoj javnobilježničkoj tarifi («Narodne novine», broj 97/01 - pročišćeni tekst). Iz navedenog razloga ovaj sud je priznao tužitelju Goranu Marčanu i trošak dostave poštom jedne dostave u iznosu od 15,00 kuna bez poreza na dodanu vrijednost tako da javnobilježnički troškovi iznose 15,00 kuna. Naime, tadašnjom punomoćnici tužitelja Gorana Marčana tj. odvjetnici Tijani Sigel iz Rijeke dostava je obavljena neposredno kod javnog bilježnika tako da nekih poštanskih troškova u odnosu na nju nije niti bilo. Valja naglasiti da čl. 39. st. 1 toč. a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine 73/2013, 99/2013, 148/2013, 153/2013, 143/2014 i 115/2016) poreza na dodanu vrijednost je oslobođena univerzalna poštanska usluga i s njom povezane isporuke pratećih dobara osim prijevoza putnika i telekomunikacijskih usluga. Po prosudbi ovoga suda neki drugi troškovi javnobilježničkog postupanja nisu niti nastali tako da ukupni troškovi tužitelja Gorana Marčana prilikom javnobilježničkog postupanja iznose 4.952,50 kn i kada se to razmjerno umanju na 35% koliko je tužitelj Goran Marčan uspio u toj prvoj fazi ovoga postupka priznat mu je iznos troška od 1.733,37 kn. Nadalje tužitelju Goranu Marčanu je priznat trošak njegovog zastupanja po angažiranim punomoćnicama i to: 1) za pristupe ročištima punomoćnika tužitelja Gorana Marčana dana 14.5.2015. i 8.3.2018. na kojima se raspravljalo samo o procesnim pitanjima po Tbr. 9. t. 2. važeće odvjetničke tarife iznos od 500,00 kn za svako od tih ročišta, 2) za sastave podnesaka tužitelja Gorana Marčana od 14.5.2015 i 24.9.2015. po Tbr. 8. t. 1. važeće odvjetničke tarife iznos od 1.000,00 kn za svaki od tih podnesaka i 3) za pristup ročištu punomoćnika tužitelja Gorana Marčana dana 4.4.2018. na kojem se raspravljalo o glavnoj stvari po Tbr. 9. t. 1. važeće odvjetničke tarife iznos od 1.000,00 kn tako da su ukupni odvjetnički troškovi zastupanja tužitelja Gorana Marčana 4.000,00 kn. Nadalje u troškove parničnog postupka valja još pribrojiti i trošak sudske pristojbe na nepravomoćnu presudu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-438/2014-24 od 15. svibnja 2018. u iznosu od 974,00 kn. Dakle, ukupni parnični troškovi tužitelja Gorana Marčana u drugoj fazi ovoga parničnog postupka (tj. nakon 14.5.2015. kada je vrijednost predmeta spora iznosila 62.400,00 kn) iznosi 4.974,00 kn. Kada se navedeni iznos umanju na 56% koliko je tužitelj Goran Marčan uspio u ovoj parnici dođe se do iznosa od 2.785,33 kn. Tome iznosu valja još nadodati priznate troškove tužitelju Goranu Marčanu u prvoj fazi ovoga parničnog postupka u iznosu od 1.733,37 kn tako da je tužitelju Goranu Marčanu valjalo dosuditi ukupan parnični trošak u iznosu od 4.518,81 kn te je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom 3.

U Rijeci 15. svibnja 2018.

Sudac:
Damir Vinketa v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu nadležnom županijskom sudu u Republici Hrvatskoj u roku od 15 dana računajući od dana dostave. Žalba se predaje putem ovog suda pisanim podneskom u tri primjerka.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik
Marta Siladjev

RJ.
PRESUDA

- nepravomoćna
- vidi upisnik „Povrv“
- kal. do pravomoćnosti

DNA:

- pun. tužitelja Gorana Marčana zajedno s rješenjem o dužnosti plaćanja sudske pristojbe na nepravomoćnu presudu Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-438/2014-24 od 15. svibnja 2018. u iznosu od 974,00 kn i
- pun. tuženika Zanatopreme, zanatske zadruge.

U Rijeci 15. svibnja 2018.

Sudac:

Odvjetnik
MILAN MUSULIN
51000 Rijeka, Agatićeva 4.
tel. 051/332-824, fax. 051/317-570
e-mail: odvjetnikmusulin@gmail.com

OPĆINSKI SUD U
RIJECI
25-05-2018
PRIMLJENO

OPĆINSKOM SUDU U RIJECI
za
ŽUPANIJSKI SUD

Na broj: Povrv-438/14

Tužitelj: GORAN MARČAN odvjetnik iz Rijeke, Zdenka Petranovića 1,
OIB: 26667772382, zastupa ga Milan Musulin, odvjetnik iz Rijeke

Tuženik: ZANATOPREMA zanatska zadruga Rijeka, Vukovarska 7b,
OIB: 41617767619, zastupa je punomoćnik Saša Žarkovac, odvjetnik iz Rijeke

Radi: isplate

ŽALBA TUŽITELJA

Tužitelj izjavljuje žalbu protiv presude Općinskog suda u Rijeci, broj gornji od 15.5.2018. Tužitelj podnosi žalbu pobijajući tu presudu u točki 2. i to u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja te u točki 3. smatrajući da su svi troškovi postupka trebali pripasti njemu.

Kao žalbeni razlozi navodi se:

1. Bitna povreda odredaba parničnog postupka,
2. Pogrešna primjena materijalnog prava, Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

O b r a z l o ž e n j e

1. Prvostupanjski sud odbija zahtjev tužitelja za 27.480,00 Kn smanjujući potraživanje tužitelja po

- računu br. 97/2/1 od 23.7.2013. sa 9.375,00 Kn na..... 625,00 Kn,
- računu 127/2/1 od 1.10.2013. sa 18.750,00 Kn na.....10.000,00 Kn
- računu 143/2/1 od 23.10.2013. sa 9.375,00 Kn na .....625,00 Kn

1.1. Rn br. 97/2/1 od 23.7.2013. na 9.375,00 Kn odnosio se na sastav obrazloženog podneska.

- Od tog računa, kao što je rečeno, Sud je priznao 625,00 Kn i pozvao se na Tarifni broj 8.3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

1.2. Rč.br. 127/2/1 od 1.10.2013. na 18.750,00 Kn (odnosi se na sastav obrazloženog podneska i raspravu od 27.3.2013.)

- Sud je ovdje priznao u odnosu na sastav podneska iznos od samo 625,00 Kn i pozvao se na Tarifni broj 8.3., a u odnosu na raspravu od 27.3.2013. priznao je 9.375,00 Kn navodeći da se raspravljalo samo o procesnim pitanjima.

1.3. Rč. Br. 143/2/1 od 23.10.2013. na Kn 9.375,00 Kn (sastav podneska od 11.10.2013.)

- Sud je ovdje priznao iznos od 625,00 Kn i opet se pozvao se na Tarifni broj 8.3.

2. U osnovi, Sud u odnosu na radnje koje su fakturirane navedenim računima, primjenjuje Tarifu koja je stupila na snagu 27.10.2012. smatrajući da tužitelj ne može podnesak obračunavati s trf.br. 8.1. budući je prije toga, prema tarifi koja je važila prije ove tarife, već fakturirao četiri obrazložena podneska.

Po prvostupanjskom Sudu, kada je odvjetnik sastavio četiri podneska i ta četiri podneska tarifirao s toč. 8.1. po tada važećoj tarifi (u ovom slučaju to je tarifa od 5.7.2004.) on je ispunio kvotu od četiri podnesaka i više nema pravo, po novoj Tarifi koja tada još nije važila, na obračun podneska koje je sastavljao nakon što je Tarifa od 27.10.2012. stupila na snagu. Sud smatra da se, nakon stupanja na snagu Tarife od 27.10.2012., svi podnesci u jednom predmetu, bez obzira što su neki podnesci sastavljeni i prije stupanja na snagu te Tarife i što je za njih već ranije ispostavljen račun, zbrajaju i odvjetnik može dobiti naknadu samo za ukupno četiri takva podneska. Dakle, Sud odredbe Tarife od 27.10.2012. retroaktivno primjenjuje i na one podneske koje su sastavljeni prije stupanja na snagu te Tarife, ali i na one podneske koji su sastavljeni nakon stupanja na snagu te Tarife. Takvo shvaćanje je međutim suprotno trf.br. 48 koji nalaže da se na radnje odvjetnika primjenjuje ona tarifa koja je bila na snazi u trenutku kada je ta radnja izvršena i kada je ona fakturirana. Ovo je u skladu i sa poreznim zakonom jer odvjetnici moraju odmah nakon obavljene radnje izdati račun i platiti PDV po tom računu u odnosu na radnju koju su tada obavili. Dakle, ako su prisustvovali nekom ročištu, oni moraju odmah zaračunati to ročište u skladu sa Tarifom koja vrijedi u tom trenutku (ne nekom prošlom ili budućom).

Odredbe Tarife od 27.10.2012. se mogu primjenjivati tek od dana stupanja na snagu te tarife i tek na radnje koje su napravljene nakon stupanja na snagu te Tarife. To znači da nakon stupanja na snagu te Tarife tužitelj ima pravo na naknadu za sastav četiri

obrazložena podneska bez obzira na to koliko ih je već obračunao i fakturirao prije stupanja na snagu te tarife. To bi bilo u skladu i sa temeljenim načelom važenja nekog zakona ili propisa, a to je vremensko načelo važenja propisa. Uvijek se primjenjuje onaj propis koji je važio u trenutku kada je neki događaj ili činjenica nastala.

Prvostupanjski Suda međutim radi jedan mix odredaba stare Tarife (od 5.7.2004.) i nove Tarife (od 27.10.2012.), te onda zbraja sve podneske koji su nastali u jednom postupku, i na temelju njih dosuđuje naknadu ali sada samo temeljem Tarife od 27.10.2012. iako su neki podnesci nastali i prije stupanja na snagu te Tarife. Tužitelj je tako prije stupanja na snagu tarife od 27.10.2012. već napravio, obračunao i fakturirao stranci četiri podneska sukladno tada važećoj Tarifi od 5.7.2004. i te radnje nisu predmet ovog postupka. Sud sad ne može ulaziti i u te radnje koje nisu tužene u ovom predmetu, te zbrajati sve podneske koje je tužitelj sastavio kako bi na osnovu toga dobio ukupan broj podnesaka i onda primijenio Tarifu od 27.10.2012. Time proteže važenje Tarife od 27.10.2012. i na podneske koji su nastali prije stupanja na snagu Tarife. Dakle, tarifa od 27.10.2012. se može primjenjivati samo nakon tog dana **i u odnosu na podneske koji nastaju nakon tog dana.** Ne mogu se ti podnesci sada zbrajati sa podnescima nastalim prije 25.10.2012. kako bi se dobio ukupan broj podnesaka i na osnovu toga odvjetniku priznala naknada za samo četiri podneska. Prema tome, posebno se imaju vrednovati radnje i podnesci koji nastaju prije tog dana, a posebno oni koji su nastali nakon tog dana. Oni koji su nastali prije tog dana se vrednuju prema tarifi koja je važila tada. To je ono što Sud ne priznaje.

Kako bi stvar sasvim pojasnio tužitelj navodi ovaj primjer:

- *Tužitelj je mogao voditi jedan spor od 2005. i do 2010. u tom postupku sastaviti 4 podneska. Mogao je fakturirati te 4 radnje po tada važećoj tarifi. Dana 27.10.2012. dolazi nova Tarifa koja kaže da odvjetnik ima pravo naknade na samo 4 obrazložena podneska. Nakon 27.10.2012. tužitelj u tom istom postupku koji nije završen sastavlja jedan obrazloženi podnesak npr. očitovanje na nalaz vještaka, i Sud mu ga neće priznati zbog toga što je 5 godina ranije fakturirao 4 podneska. To bi značilo da nakon 27.10.2012. odvjetnik nema pravo zaračunavati niti jedan svoj obrazloženi podnesak zato što je "ispucao" kvotu od 4 obrazložena podneska koje je sastavio prije nego što je tarifa od 27.10.2012. uopće postojala ????!!*

Ovo je temelj shvaćanja kako stvar i odredbe tarife vidi prvostupanjski sud. On jednostavno zanemaruje činjenicu da je do 27.10.2012. važila jedna Tarifa koja nije imala ograničenje u broju podnesaka. Od 27.10.2012. važi druga Tarifa koja ograničava količinu podnesaka na četiri, ali tek od 27.10.2012. ona ne može ograničavati količinu podnesaka u odnosu na podneske koji su napravljeni 5 ili tko zna koliko godina prije stupanja na snagu i prije od 27.10.2012. i ovo bi doista trebalo biti jasno.

Sud na koncu niti ne obrazlaže primjenu trf.br. 8.3. Sud tako smatra da tužitelj nema pravo prema Tarifi od 27.10.2012. na više od 4 podneska s čime se tužitelj slaže. Tužitelj doista nema pravo na naknadu **za više od 4** obrazložena podneska koji su nastali **nakon** 27.10.2012. kao dana kada je ta Tarifa stupila na snagu. Međutim ne obrazlaže temeljem čega on smatra da se ta Tarifa primjenjuje i na podneske prije

njezina stupanja na snagu? Ne obrazlaže zašto je zbrajao sve podneske u jednom predmetu, te na njih primjenjivao Tarifu od 27.10.2012. iako su neki podnesci nastali prije stupanja na snagu te Tarife? U ovom dijelu presuda sadrži mišljenje Sudu, ali ne sadrži razloge za takvo mišljenje pa je ostvarena povreda iz čl. 354. st. 2 toč 11 ZPP-a.

2. Nadalje, Sud sasvim pogrešno navodi da se na raspravi od 27.9.2013. raspravljalo samo o procesnim stvarima. Na raspravi je navedeno da tužitelj i nadalje ustraje u tužbi i tuženom zahtjevu u cijelosti, a da tuženik ustraje u odgovoru na tužbu i svih navodima iznijetim tijekom postupka. Ustrajanje kod tužbe kao i odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda je rasprava o meritumu, a ne o procesnim pitanjima. Činjenice zapisnik navede da tužitelj ostaje kod tužbe, a tuženik kod odgovora na tužbu, znači da se raspravljalo o meritumu stvari. Dakle, Sud je u ovom dijelu kontradiktoran samom sadržaju zapisnika rasprave od 27.9.2013. u predmetu P-3559/13 pa je i u ovom dijelu izvršena povreda iz čl. 354 st. 2 toč 11 ZPP-a. Činjenično stanje u odnosu na taj zapisnik također nije ispravno utvrđeno te su na sve to onda pogrešno primijenjene odbijene Tarife o nagradi i naknadama za rad odvjetnik.

3. Z a v r š n o ;

Nije jasno kako je Sud došao do odbijenog iznos od 27.480,00.

- Po računu br. 97/2/1 priznato je .....625,00 Kn.
- Po računu br. 127/2/1 priznato je .....625,00 Kn + 9.375,00 Kn.
- Po računu 143/2/1 priznato je .....625,00 Kn.

Zbrojimo li ta tri iznosa dobijemo iznos od 11.250,00 Kn (625,00 + 625,00 + 625,00 + 9.375,00 = 11.250,00 Kn). Po tim računima, tužitelj je međutim tražio 37.500,00 Kn pa kada od tog iznosa odbijemo 11.250,00 Kn dobijemo iznos od 26.250,00 Kn koji je odbijen (37.500,00 – 11.250,00 Kn = 26.250,00 Kn).

Kada od 62.400,00 koliko je glasio tužbeni zahtjev odbijemo tih 26.250,00 kn koji je Sud odbio, dobivamo iznos od 36.150,00 Kn kao iznos koji je Sud trebao usvojiti. On je međutim usvojio 34.920,00 Kn pa nije jasno, a niti presuda o tome uopće obrazlaže, gdje je nestala razlika od 1.230,00 Kn (27.480,00 – 26.250,00 = 1.230,00 Kn). Ako od 36.150,00 kn oduzmemo 34.920,00 dobivamo istu razliku od 1.230,00 kn koja se negdje izgubila.

Tužitelj predlaže da Županijski sud ovu žalbu usvoji, pobijanu presudu preinači na način da tužitelju dosudi cjelokupan iznos zahtjeva kao i sve zatražene troškove, podredno presudu u dijelu u kojem se pobija ukinu i u tom dijelu vrati predmet na ponovno suđenje.

U Rijeci, 24. svibnja 2018. godine

Tužitelj

Troškovnik: (VPS 27.480,00 kn)

- sastav žalbe +25% 1.250,00 kn
- PDV 25% 312,50 kn
- pristojba na žalbu 630,00 kn

ODVJETNIK
Milan Musulin
 51000 RIJEKA-Agatićeva 4
 tel. (051) 338-014

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	19.09.2014	08.10.2020				173.712,50		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		20.09.2014	31.12.2014	103	12.0 %		173.712,50	5.882,43	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	12.0 %		173.712,50	16.219,51	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.0 %		173.712,50	17.989,95	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	8.14 %		173.712,50	23.917,21	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		173.712,50	30.870,93	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		173.712,50	37.752,61	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	7.68 %		173.712,50	44.368,34	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	7.41 %		173.712,50	50.857,29	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	7.09 %		173.712,50	56.964,78	
KAMATE		01.07.2018	31.12.2018	184	6.82 %		173.712,50	62.937,06	
KAMATE		01.01.2019	30.06.2019	181	6.54 %		173.712,50	68.570,77	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		173.712,50	74.087,69	
KAMATE		01.01.2020	30.06.2020	182	6.11 %		173.712,50	79.365,61	
KAMATE		01.07.2020	08.10.2020	100	5.89 %		173.712,50	82.161,15	
DUGOVANJE	po stavci								255.873,65
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							173.712,50	82.161,15	<u>255.873,65</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	09.05.2019	08.10.2020				40.447,22		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		10.05.2019	30.06.2019	52	6.54 %		40.447,22	376,86	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		40.447,22	1.661,42	
KAMATE		01.01.2020	30.06.2020	182	6.11 %		40.447,22	2.890,33	
KAMATE		01.07.2020	08.10.2020	100	5.89 %		40.447,22	3.541,24	
DUGOVANJE	po stavci								43.988,46
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							40.447,22	3.541,24	<u>43.988,46</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	05.10.2020	08.10.2020				3.170,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		06.10.2020	08.10.2020	3	5.89 %		3.170,00	1,53	
DUGOVANJE	po stavci								3.171,53
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							3.170,00	1,53	<u>3.171,53</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	01.08.2013	08.10.2020				9.375,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	
KAMATE		02.08.2013	31.12.2013	152	12.0 %		9.375,00	468,49	
KAMATE		01.01.2014	30.06.2014	181	12.0 %		9.375,00	1.026,37	
KAMATE		01.07.2014	31.12.2014	184	12.0 %		9.375,00	1.593,49	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	12.0 %		9.375,00	2.151,37	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.0 %		9.375,00	2.246,92	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	8.14 %		9.375,00	2.566,80	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		9.375,00	2.942,08	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		9.375,00	3.313,48	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	7.68 %		9.375,00	3.670,52	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	7.41 %		9.375,00	4.020,72	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	7.09 %		9.375,00	4.350,33	
KAMATE		01.07.2018	31.12.2018	184	6.82 %		9.375,00	4.672,65	
KAMATE		01.01.2019	30.06.2019	181	6.54 %		9.375,00	4.976,69	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		9.375,00	5.274,43	
KAMATE		01.01.2020	30.06.2020	182	6.11 %		9.375,00	5.559,27	
KAMATE		01.07.2020	08.10.2020	100	5.89 %		9.375,00	5.710,14	
DUGOVANJE	po stavci								15.085,14
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							9.375,00	5.710,14	15.085,14
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospijećem	09.10.2013	08.10.2020				18.750,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		10.10.2013	31.12.2013	83	12.0 %		18.750,00	511,64	
KAMATE		01.01.2014	30.06.2014	181	12.0 %		18.750,00	1.627,40	
KAMATE		01.07.2014	31.12.2014	184	12.0 %		18.750,00	2.761,64	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	12.0 %		18.750,00	3.877,40	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.0 %		18.750,00	4.068,49	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	8.14 %		18.750,00	4.708,26	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		18.750,00	5.458,83	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		18.750,00	6.201,61	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	7.68 %		18.750,00	6.915,70	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	7.41 %		18.750,00	7.616,09	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	7.09 %		18.750,00	8.275,32	
KAMATE		01.07.2018	31.12.2018	184	6.82 %		18.750,00	8.919,95	
KAMATE		01.01.2019	30.06.2019	181	6.54 %		18.750,00	9.528,03	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		18.750,00	10.123,51	
KAMATE		01.01.2020	30.06.2020	182	6.11 %		18.750,00	10.693,20	
KAMATE		01.07.2020	08.10.2020	100	5.89 %		18.750,00	10.994,94	
DUGOVANJE	po stavci								29.744,94
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							18.750,00	10.994,94	<u>29.744,94</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	
GLAVNICA	s dospijećem	01.11.2013	08.10.2020				9.375,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	
KAMATE		02.11.2013	31.12.2013	60	12.0 %		9.375,00	184,93	
KAMATE		01.01.2014	30.06.2014	181	12.0 %		9.375,00	742,81	
KAMATE		01.07.2014	31.12.2014	184	12.0 %		9.375,00	1.309,93	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	12.0 %		9.375,00	1.867,81	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.0 %		9.375,00	1.963,36	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	8.14 %		9.375,00	2.283,24	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		9.375,00	2.658,52	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		9.375,00	3.029,92	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	7.68 %		9.375,00	3.386,96	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	7.41 %		9.375,00	3.737,16	
KAMATE		01.01.2018	30.06.2018	181	7.09 %		9.375,00	4.066,77	
KAMATE		01.07.2018	31.12.2018	184	6.82 %		9.375,00	4.389,08	
KAMATE		01.01.2019	30.06.2019	181	6.54 %		9.375,00	4.693,13	
KAMATE		01.07.2019	31.12.2019	184	6.3 %		9.375,00	4.990,87	
KAMATE		01.01.2020	30.06.2020	182	6.11 %		9.375,00	5.275,71	
KAMATE		01.07.2020	08.10.2020	100	5.89 %		9.375,00	5.426,58	
DUGOVANJE	po stavci								14.801,58
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							9.375,00	5.426,58	<u>14.801,58</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me